

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: **К.В. 4/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од **16.06.2008.** године

НАСТАВЉЕНО 16.06.2008. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09:30 САТИ

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић,**
- **Пуномоћници оштећених адвокати Лозналијевић-Даниловић, Баровић и Тодоровић,**
- **те браниоци оптужених адвокати: Заклан, Вукотић, Гостовић, Штрбац, Дозет, Ковачевић, Јелушић, Бељански и Мирослав Ђорђевић као бранилац опт. Пејић Милорада.**

Одсутни су браниоци адвокати: Јеврић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Перић, сагласан? Оптужени Катић, сагласан?

Оптужени Перић Јовица је сагласан да га на данашњем главном претресу до доласка његовог браниоца адв. Јеврића у замену брани бранилац адв. Вукотић.

Нису приступили браниоци оптуженог Војновић Милана адвокати: Вујин, Пилиповић, Продановић, Мијатовић и Кошћал.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Председниче, ја ћу мењати адвоката Вујина, уз сагласност окривљеног Медоња Миће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Војновићу, сагласан?

Оптужени Војновић је сагласан да га на данашњем главним претресу уместо браниоца адв. Вујина брани бранилац адв. Заклан.

Није приступио бранилац оптужених адв. Вујановић Станка и Калаба Наде – адв. Мирослав Перковић, али је присутан у замену бранилац адв. Илија Гостовић.

Одсутни су браниоци опт. Ланчужанина - адвокати Калањ, Станић, Рајић, Станојловић и Марић, бранилац опт. Залатара - адв. Ђурђевић као и браниоци опт. Мугоша Горана – адвокати Илија Радуловић и Слободан Сташевић.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Колегу Сташевића ћу мењати ја, исто као и колегу Переског председнице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Али ће овог оптуженог у замену за браниоца адв. Сташевића бранити бранилац адв. Бељански уз сагласност опт. Мугоша Горана.

Мугоша потврђује да је сагласан.

Господине Маџарац, сагласан?

Опт. Маџарац је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адв. Переског у замену брани бранилац адв. Бељански.

Господине Катићу, да ли сте Ви сагласни да Вас брани бранилац адв. Вукотић? Сагласан?

Опт. Катић је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адв. Бојкова брани бранилац адв. Вукотић.

Одсутни су и адвокати браниоци опт. Драговића - Калањ, Станић, Перовић и Марић, али и бранилац опт. Радак Саше - адв. Душан Машић.

АДВ. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Ја се јављам поштовани председнице већа за колегу Машина док он не приступи, он је иначе у згради суда, али доћиће до паузе.

Опт. Радак је сагласан да га на данашњем главном претресу до доласка његовог браниоца брани бранилац адв. Гостовић.

АДВ. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: И председнице, хтео бих само да Вам предам једну молбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је молба опт. Калаба Наде, није за претрес. Шта каже судска стража да ли су сви оптужени ту? Да. А ту је и оптужени Пејић Милорад, Љубоја, је ту такође. Нисам Вас видео малопре. Добро.

Констатује се да су присутни сви оптужени.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС НАСТАВИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што знате у међувремену је поднета оптужница против опт. Пејић Милорада. Оптужница је стала на правну снагу, ту су и оптужени Пејић и његов бранилац адв. Ђорђевић. У међувремену је донето и решење о томе да се предмет по тој оптужници споји са овим основним предметом па ћемо по плану, је ли, прво након што видимо кога ту имамо од сведока, кажем чућемо прво оптужницу против опт. Пејића и одбрану опт. Пејића и потом наставити са доказним поступком онде где смо стали, а како ћемо евентуално и које доказе евентуално поновити у односу на опт. Пејића можемо о томе касније браниоче ако се слажете.

Кога имамо ту од сведока? Позвали смо за данас Богуновића, Цревара, Фота и Панића.

Сви су ту? Ништа, замолићемо их да сведоци сачекају.

Приступили су и сведоци Богуновић, Црвар, Фот и Панић.

Изволите колега Ђорђевићу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Поштовани председниче, само да обавестим суд да ће Пејић Милорад дати одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изнеће данас своју одбрану?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Изнеће данас одбрану. Нећемо користити право да се припремамо иако ту има стотинак и више регистратора које је било немогуће

прочитати али Пејић Милорад ће се бранити истином, тако да све то што није стигао да прочита неће бити сметња да да одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Разлог више да замолимо сведоке да чекају мало дуже у соби предвиђеној за њих. Само нешто процедурално Вујовић. Може ко жели да добије оптужницу за Пејића, оптужница је практично. Ако имамо вишак копија.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја ћу само кратко, пола минуте. Имам јако великих проблема, блокира ми ЛАП-ТОП итд., да вам не дужим, три и по године је овде. Одмах ћу вам рећи о чему се ради. Значи, немам основни прибор, сутра би моја супруга донела нови ЛАП-ТОП, а ако може овде да се прегледа значи нормално процедуре које иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мора отићи горе код ових информатичара.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нормално то разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека донесе па прегледаће то људи.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У току ових 5 дана па да у току претреса јер они не знају које фајлове ја све пребацујем итд., па да онда овде док су претреси, кад они прегледају нормално тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека људи прегледају, а Ви ћете да одредите шта Вам треба да Вам се пребаци с једног на други и неће бити никаквих проблема. Е сад, кад ће то бити у току ових 5 дана претпостављам да ће бити свакако.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Пејић, изволите.

Пристапи

Оптужени МИЛОРАД ПЕЈИЋ

Господине Пејићу, притисните то црвено дугме и на тај начин ћете укључити микрофон. Добар дан господине пејићу.

ОПТ. МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

ОПТ. МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Стојан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајке?

ОПТ. МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њено девојачко презиме?

ОПТ. МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Стевановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стевановић? Где сте рођени и када?

ОПТ. МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Рођен сам 04. априла 1969. године у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару? Шта сте по народности?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Србин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Србин? Чијег сте држављанства?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Имам хрватско држављанство и држављанство Велике Британије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И држављанство Велике Британије? Где живите? Ми имамо овде адресу Велика Британија, 36 Rubenswalk Corby, Northhans NN 180 Sq.?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Тако нешто. 36 Rubenswalk.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то место, сад не капирам уопште?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то место?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Корби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Корби?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: По занимању радио сам у Вуковару као бравар на силосу вуковарском, а у Великој Британији радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као бравар? Да ли то значи да сте завршили ону школу ученика у привреди својевремено или неки занат за бравара?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Курс, после рата курс, јер сам тамо радио, а у Великој Британији сам завршио за виљушкарису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Дакле, писмен, завршио школу за КВ раднике.

Стоји овде да сте војску служили 1988/1999. године у Пули?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Пула, Сплит, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по ВЕС-у?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: 11612 морнарица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морнарица? Неки чин немате претпостављам?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Немам, морнар обични.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Није одликован.

Каког сте имовног стања? Шта имате од имовине? Да ли имате некретнине у Енглеској, у Хрватској?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: У Хрватској имам кућу на кредит, кредит сам дигао за кућу, значи отплаћујем кредит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ожењени?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли деце?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Имам два сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су животне доби? Претпостављам да су малолетни?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Старији син 14 година, а млађи син 8 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Млађи син 8 година? Да ли сте до сада осуђивани?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки други поступак да ли се води против Вас?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме сте се бавили у Енглеској и рецимо које месечне приходе сте остваривали, на ком нивоу?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: У Енглеској сам завршио курс за две врсте виљушкара рич анд контри баланс. Радио сам у фирми Орча хаус фуд, радим од 2004. године, ако се не варам све до мог хапшења. Тренутно вероватно не радим, добио сам отказ нисам се појавио на послу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то док сте радили која месечна примања сте остваривали?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Колико је то битно за?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком нивоу. Да стекнемо неку представу о Вашим имовинским приликама и сва ова питања су у том неком правцу и смислу да видимо ко сте Ви?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па нето сам добијао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате нам наравно то је Ваше право, не морате Ви на то одговорити?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја ћу рећи није проблем. Недељна је плата, добијао сам 275 фунти, значи нето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам супруга ради?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да су деца обезбеђена, је ли тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Нису обезбеђена као кад сам ја тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш бранилац је овде присутни господин Ђорђевић?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту нема никаквих проблема, то је Ваш изабрани бранилац?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени ПЕЈИЋ МИЛОРАД, о себи даје личне податке сагласно записнику о његовом саслушању у поступку истраге Ки.В. 2/03.

Господине Пејићу, Ви сте добили оптужницу од Тужилаштва за ратне злочине, има томе и месец и по дана сигурно. Сад ће је чути и усмено. Ја ћу Вас замолити за сада да седнете. Не морате се удаљавати у тај простор, можете сести на крају доле.

Чита се оптужница Тужилаштва за ратне злочине у Београду пословни број КТРЗ 4/03 од 08.04.2008. године, против оптуженог Пејић Милорада.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам замениче да нема измена, допуна неких, нема?

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је наведена оптужница прочитана.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНОГ ПЕЈИЋ МИЛОРАДА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Пејићу, изволите? Господине Пејићу, дакле, чули сте оптужницу, знате шта Вам се том оптужницом ставља на терет. Да ли сте је разумели?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте?

Опт. Пејић Милорад најпре упитан од стране председника већа, исказује да је оптужницу разумео.

Ваш бранилац нам рече да ћете Ви данас за разлику од поступка истраге изнети Вашу одбрану?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Те да ће своју одбрану изнети, те је потом износи.

Изволите господине Пејићу. Чули сте оптужницу, знате шта Вам се њоме ставља на терет. Изволите Ви нам реците Ваше виђење те оптужнице. Ја Вас нећу сметати. Ако сте нешто припремили да прочитате, нећете нам читати, али можете користити у смислу неких забелешки да се подсетите на датуме, на?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Имам овде забелешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, неке тезе, то да, у реду је. Изволите?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па хтео бих да кажем да наводи оптужнице нису тачни, да су неистинити и да су употребљене грозне лажи против мене. Не осећам се кривим. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Пејићу, ја видим Ви сте рођени у Вуковару. Ако немате Ви још нешто да кажете ја ћу пробати да кроз питања неке ствари расправим, ако Ви немате још нешто сами да нам кажете?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да ли ја треба да кажем о дешавањима тога дана, о мом кретању и то, да ли то очекујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо ја очекујем од Вас да нам кажете где сте Ви у јесен 1991. године? Ја видим да сте Ви 2 године пре избијања рата на просторијама бивше Југославије били у војсци, одслужили сте војни рок, дакле млад сте човек 22 године или једну годину имате тада кад почиње рат у Хрватској, у Вуковару. Где сте Ви тада у јесен те 1991. године, шта радите, да ли сте мобилисани, да ли сте ангажовани у неким војним јединицама и где сте сачекали ослобођење или пад Вуковара итд.? Ето уопштено нам причајте дакле о Вашем ангажовању те 1991. године и наравно после везано за ове критичне дане?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па ево овако. Ја ћу почети од неког почетка. Значи, мама и покојни брат су се договорили негде крајем шестог месеца да мене пошаљу у Босну и ја сам 01.07.1991. године отишао у Босну где сам боравио месец дана. Чињеницом да су ми мама и брат остали у Вуковару, ја сам се вратио након месец дана. 01.08. сам се вратио у Вуковар и онда сам исти дан отишао за Негославце, побегао тј. зато што су ме срели гардисти и МУП-овци који су били тамо и рекли су ми да дођем то вече на барикаду. Ја живим у улици, то је Сајмиште 180. То је улица која спаја Негословачку и Петровачку цесту и барикаде су и са леве стране и са десне стране биле и ја исти дан одлучујем да одем у оближње село које се налази на отприлике 5 км од Вуковара, српско село. Ту сам ушао, имао сам девојку, која ми је сада тренутно жена Љубица Ћокић се зове и ту сам био у једној кући смо смештени код Симе Увалића. У тој кући смо били ја, покојни брат, Бранко Мијатовић и био је Сирета Дамир. Цело време сам био, био сам ту неко време онда сам прешао у кућу код моје жене. Хтео сам да кажем што се тиче боравка у тој кући. Сведок који је мене поменуо и који је рекао то што је рекао за мене је долазио код нас и једном приликом смо се ту закачили, значи препирали смо се, била је реч ко је како живео, проживљавао пре већ што су сад почеле те ствари дешавати, барикаде и припремало се ратно стање и тако и ту смо се закачили. То наводим и то говорим зато што после у мом даљем излагању ће се видети да ми нисмо били у добрим односима.

13.09. је дошла Митровачка јединица, ја не знам да ли је корпус, ја у то баш не разумем се пуно и мобилисали су, рекли су да је мобилизација и ја за цело време тог мог боравка у Негославцима нисам имао никакво оружје. Када су нас мобилисали постројили смо се тамо, тај дан је мени дата једна пушка «томсон»,

отишли смо одатле на пољопривредно добро «Трешња» се зове, то је према Петровцима и ту је била једна војна како бих рекао, зграда или и неки радар је ту био. Ту смо дужили војну униформу, значи резервијску војну униформу СМБ боје, чојану ону стару.

14.09. негде у послеподневним сатима између 1 и 2 сата био је напад на Вуковар. Знак је био када авиони надлете да се креће. Ми смо били подршка тенковима јер тада само ми из Негославаца и део људи који је био на Петровој Гори њих 50-ак смо кренули у тада деблокирање касарне. Ту смо се задржали, кренули, ушли у Вуковар и стигли смо до то је Пролетерском улицом смо ушли у град, стигли смо до пруге, то је нешто мало пре Вутекса, комбината. После тога ту смо стајали, ту смо били неко време, сутрадан смо кренули у само деблокирање, значи кроз Зринску улицу, то је после се звала Томанића, Борислава Томанића и деблокирали смо касарну. Четири или пет дана сам се задржао ту, онда смо добили одмор, вратили смо се ми назад, дошла је друга група која је чувала те линије које смо ми заузели.

Негде крајем деветог месеца су нас послали на Вучидол, то је мотел. Ја сам био цело време, значи са Негославчанима и Митровачки тај корпус, јединица која је, онда су нас послали на Вучидол где смо провели до 05.10. ако се добро сећам, до 05.10. Ја не знам тачно шта смо, да ли смо требали ићи, ту је близу Митница, да ли смо требали кренути у ослобађање Митнице или смо само држали те положаје. Углавном тамо смо били, држали стражу и тако и 05.10. су нас пребацили у улицу Светозара Марковића, то је кафана «Цепелин», после је то била Месна заједница Петрова Гора и ту смо били. Сећам се да је био капетан Зиројевић и нас неких 10-ак, 15, можда 20 смо ту додељени. Са друге стране исто су били други људи из Негославаца. 06.10. смо имали хаварију, имали смо погибију пар људи и ту смо се мало и повукли и шта ја знам, да би ја са неких 10-ак људи из Негославаца се вратио, вратио се на Петрову Гору и тамо сам сазнао да ми је тог дана 06.10. погинуо брат.

Ту се прекида и моје учешће у било каквим акцијама. Значи, од тога дана ја више нисам учествовао ни у каквим акцијама. Отишао сам, дошао сам овде у Србију, мама ми је била у Сомбору, село Алекса Шантић, у избеглиштву код стрица, татиног брата. Сутрадан 08-ог смо дошли да сахранимо брата и значи 06-ог је он рањен, погођен, 07-ог сам отишао по маму, 08-ог ујутро око девет сати смо дошли пошто смо кренули раније 15 минута пре нашег доласка они су тек донели брата. Сахранили смо брата и тако. Ја сам све време покушавао да сазнам шта се десило пошто сам био у неким акцијама знам да када је човек рањен, када је човек пао гледа се да се тај човек извуче. Они га нису извукли. Два групе су ишле по њега, у једној групи сећам се да рекли су ми да Сирета Дамир је био у једној групи и једна група из Негославаца је исто ишла по њега да га извуче. Био сам толико огорчен и дан данас сам огорчен и после свих ових година нисам сазнао праву истину. Знам да ми је пришао тада Гуташа Милорад који је био са братом и рекао,

мој брат је имао надимак «Бимбо» - «Бимбо није требао погинути, није требао да умре». Значи, као што сам рекао од тада ја више нисам учествовао ни у каквим акцијама.

Значи, долази тај дан кад се десило то на Овчари, ја сам се задесио у Велепромету. У Велепромету сам чуо да има заробљених у кругу касарне у аутобусу. Отишао сам до касарне и тамо сам видео пет или шест аутобуса. Разгледао сам да ли кога познам и препознао сам неке моје комшије и неке људе из Вуковара које сам познавао из виђења. У једном аутобусу сам препознао Дамјана Самарџића или Самарџију, не знам тачно како се презива, имао је бели мантил и то ми је било чудно пошто сам знао ко је био и шта је био за време свих тих несретних дешавања. Ишао сам од аутобуса до аутобуса и тако разгледао. У једном аутобусу сам видео мог пријатеља и школског друга Виленицу Жарка. Са њим је седео Ковачић Дамир. Питао сам Виленицу колико се то могло причати шта ради ту и откуд ти ту, пошто сам знао да су његова два брата на нашој страни и тако кроз причу колико ми је могао рећи да је мобилисан од стране хрватских снага. Одлучио сам да урадим нешто за њега да га извучем. У тим аутобусима је био по један или двојица полицајаца, војних полицајаца, сад се не сећам више, али знам да сам дошао код војног полицајца и да сам му рекао да сам препознао пријатеља и да би он требао да изађе напоље да га пусти, да ја гарантујем за њега. Он ми је рекао да он има наредбу да не може нико да излази из аутобуса и рекао ми је боље да попричаш са неким од официра, што сам ја и урадио. Тамо је било официра Југословенске народне армије тадашње и ја сам попричао, рекао сам једном официру, објаснио сам му ко је и шта је тај човек и он је рекао да мора он да поприча са својим претпостављеним и након неких 5, 10 минута он је се вратио и рекао ми је да је све у реду, да могу да га водим, што сам ја и урадио. Узео сам Виленицу Жарка и отишли смо до куће његовог брата. Тамо нисмо затекли никога и ја сам онда решио да одем у Негославце код жениних. Одвео сам га у Негославце, тамо сам затекао шогора, моју девојку – садашњу жену и рекао сам шогору да ми је то пријатељ, да сам га извео из касарне, из аутобуса и да буде овде док не видимо, док не нађемо његову браћу. На путу док смо тамо ишли причали смо тако као причамо ми како је прошао и шта је све било и он ми је рекао за Дамира Ковачића да му је Дамир Ковачић док је био у болници помогао јер нису се баш према њему, нису се понашали баш како би се требали понашати, јер су знали да су му два брата на нашој страни и замолио ме је и рекао ако моћеш нешто да урадиш за Колета – то му је надимак, тако смо га звали Ковачић Дамир. Ја сам тако и урадио, отишао сам до Овчаре. Да, нисам рекао пре док сам причао са официром о Виленици Жарку, тај исти официр ја сам га питао где ћете са њима, где они сада иду, он каже иду на Овчару, тамо ће се вршити неки попис и онда ваљда требају да иду за Митровицу, за Србију за затвор. Ја сам отишао до Овчаре, тамо је била рампа војне полиције и ја сам рекао да сам дошао да тражим пријатеља, на шта су ми они рекли нема проблема моћеш проћи али паркирај се ту

одмах близу, ту је био са десне стране паркинг, да не идеш тамо са аутомобилом, возио сам фићу црвеног, да не прави се гужва и тако. Отишао сам пешке одатле, то је неких стотинак метара, 150, сад не знам више тачно јер ту је била маса људи. Дошао сам до улазних врата хангара, ту су стајала два војна полицајца. Мало сам гледао, како сам дошао могао сам да видим на средини био је неки стол и био је неки официр седео за столом. Са леве и са десне стране је било тих особа, лица, заробљеника који су довежени из болнице. Рекао сам полицајцу на вратима да хоћу да видим да ли је Ковачић Дамир ту, пријатељ, треба да буде ту и да урадим нешто да га извучем. Он је рекао нема проблема, прођите. Пришао сам том столу где је седео, вршио се неки попис, некакав попис и рекао сам официру да имам ту пријатеља Ковачић Дамира и да ја мислим да он није ништа крив и ако може да ми дозволи да га извадим да иде са мном, на шта ми је он рекао да је почео попис, да се сва лица морају пописати и да не могу да водим никог. Док сам био ту. Нисам вам рекао да биле су са леве стране, седели су на некој слами са десне стране исто а испред таман иза тог стола где се вршио попис било је једно 10, 15 лица који су стајали окренути лицем према зиду. Ту сам препознао Салаша и његовог брата. Ја не знам да ли му је брат или му је рођак Иво се зове. Ту сам видео Николу Дукића како му прилази и како га удара и чуо сам кад је Иво рекао ја немам ништа с тим, ја не знам где је он био. Мислио је на тог Салаша. Окренуо сам се и погледом сам тражио и нашао сам где седи Ковачић Дамир. Пришао сам код њега и ту смо причали. Он ми је рекао да је рањен, да на улазу у хангар да је претучен, да су га тукли и питао ме је да ли знам шта ће бити и где ће ићи даље. Ја сам рекао колико сам чуо требате да идете у Митровицу у затвор. Видео сам још неке комшије, видео сам Гашпар Зорана, видео сам Самарџић Дамјана, видео сам Горана Јуларића, видео сам Мату Перака, видео сам Јозу Зељка. Док сам причао са Дамиром Ковачићем та лица која су ишла на испитивање видео сам кад је пришао Јозе Зељко да Ћук Здравко га је ошамарио и рекао «шта ниси био», то сам чуо, онда му је рекао «шта ниси био». Ту су пришла нека још непозната лица, мени непознате особе и ту је био ударан.

Видео сам још два војника, редовна војника који су такође, које ја не познајем, који су такође ударали неке особе, нека лица ту. Пошто су била та дешавања након неког времена дошао је официр и рекао да се то не може тако радити да се изађе напоље и ми смо изашли напоље. Остали су колико се ја сећам, војна полиција и редовна војска. Био сам напољу и тако причало се, мували смо се околу. Након неког времена војна полиција се склонила. Ја сам стајао када се долази до хангара, стајао сам са леве стране и тада сам видео да је Никола Дукић извео Ковачић Дамира. Прошли су од мене на метар, метар и по. Дамир Ковачић је погледао у мене и онако раменима, ја сам схватио као где ће. Никола Дукић га је одвео на једно 15-ак метара, преко пута је био канал и чуо сам три пуцња. Вратио је се назад и рекао «Пејићу набаци ово је за Бимбу». Ја сам му рекао зашто си то урадио, шта је он теби урадио, зашто си га морао убити, али ту смо се закачили.

Рекао сам му, ја се извињавам морам рећи, «који ти је курац је ли си ти нормалан». Он ми је рекао шта глумиш ти, брата су ти убили а сада ту сажаљеваш ове усташе. Ја сам рекао ти ниси нормалн, мајмуне један.

Након неког времена, пар минута, не знам, је дошао трактор, паркирао се у рикверц на врата хангара. Ту ми је пришао Савић Мирослав и рекао «Пејићу, идемо ми одавде» и ја сам кренуо. Са њим су биле још две особе. Он је сео у свој ауто, возио је наранцастог фићу, ја сам возио црвеног фићу. Возио сам иза њих. Они су отишли према Вуковару, а ја сам отишао према Негославцима. То је то што ја имам изјавити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам Вас добро пратио, 06. октобра је погинуо Ваш брат?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он се звао?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Мирослав Пејић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирослав, а имао је надимак Бимбо? 07-ог сте Ви дошли овамо у ово место где живи Ваша мајка Алекса Шантић, је ли тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, она не живи она је дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време је живела где је избегла?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Избегла је да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код стрица Вашег?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Алекса Шантић је село код Сомбора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Сомбора и сутрадан са мајком се вратите у Вуковар?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Осмога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осмог и сахраните Вашег брата? Где сте сахранили брата, у Вуковару?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: У Негославцима, не у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Негославцима?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Још су борбе трајале у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од тада Ви уопште не учествујете ни у каквим акцијама?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ни у каквим акцијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: У Негославцима. Донешена је одлука да ја више не идем у акцију, а с обзиром то како је се десило око брата и на који начин је погинуо и остављен, ја више не бих ни учествовао и да су хтели да учествујем не бих учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули овде у овој судници причу да тај дан кад је погинуо Ваш брат да је више Вуковарчана тај дан што изгинуло, што било рањено, да је то била нека?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Он је погинуо у Зеленој улици, он је био командир, имао је неку групу људи, ја вам не могу тачно да кажем колико је то људи али знам

да је имао и ту улицу је ослободио до Горњег града је дошао три пута, три пута је војска враћала назад и у тој истој улици је он погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте били заједно са њим у тој јединици уопште?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, ја као што сам вам рекао, ја сам био 13.09.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да сте Ви били са Негославчанима?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Са Негославчанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то што сте Ви са Негославчанима, шта је то? Ви рекосте да сте мобилисани, да сте задужили оружје, да сте задужили униформу, описивали сте нам и које оружје и коју униформу и где и рекосте да сте били са Негославчанима па сад ми остаје нејасно шта је то ако сте мобилисани онда је и ту је била нека сремско-митровачка бригада или нека јединица сремско-митровачка. Јесте ли са њима унутар те јединице или?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али са Негославчанима?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то са Негославчанима?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па негословачки батаљон. Ја мислим да су они имали три чете. То су мештани који су се самоорганизовали и који су имали оружје. Кад је дошла та митровачка јединица они су дигли узбуну 13-ог, ми смо отишли, као што сам вам рекао, на Трешњу. Тамо смо добили војну униформу пошто смо ми сви имали цивилне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у реду, то разумем. Ви кажете то је негословачки батаљон и имао је три чете, али шта је то, да ли је то територијална одбрана или су то неки резервисти или је то неки батаљон унутар те сремско-митровачке бригаде, у том смислу?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па ја вам то, моје је мишљење да су то људи који су се самоорганизовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су мештани Села Негославце?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, који су се самоорганизовали јер сва села око нас су се самоорганизовала када су почела та дешавања од 02. маја кад је био напад на Борово Село, тада су се сва српска села самоорганизовала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је био непосредно претпостављени старешина?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Командир вода ми је био Драженко Ђокић. То је брат моје жене. Командир чете Мајкић, ја не могу да се сетим како се он зове, он је био после председник Борачке организације у Вуковару, после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет тог батаљона?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Био је Јовица Кресовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовица Кресовић.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Командант батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и Ви сте у њему до тог 06.10?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након тога Ви сте и даље у Негославцима?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекосте донета је одлука да Ви не учествујете у акцијама?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је донео ту одлуку?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па донели су одлуку, ја не знам тачно ко је донео одлуку, углавном је саопштено, речено ми је «Пејићу, ти више немој да идеш у акције, брат ти је погинуо и тако».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте онда радили? Ако нисте били у акцијама шта сте радили?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Био сам у Негославцима и долазио сам обилазећи кућу у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била Ваша кућа у Вуковару?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Моја кућа, то је периферија већ и то је на излазу из Вуковара, као што сам рекао на почетку, 5 км, то је значи сам улазак кад идете из Негославаца, сам улазак у Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ту је Ваша кућа?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде чули за улицу Петрова гора, па смо чули за Насеље Петрова Гора, као једно насеље са више улица међу којима је једна од њих Петрова гора, па да ли је Ваша кућа у том неком насељу?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: У Вуковару имате делове града као што је Митница, имате Сајмиште, Петрова Гора, па онда имате тамо центар Кварт, како су звали, па Олајница и тако. Значи, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за те топониме, за та насеља у Вуковару где је Ваша кућа?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Сајмиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сајмиште? А да ли се ту воде борбе, има ли ту? Остаје ми нејасно како обилазите Вашу кућу ако се ту воде борбе? За Петрову Гору смо чули, на Петровој Гори се нису водиле борбе него су људи се организовали, држали неке страже итд. па је то било доста онако релативно безбедно самог насеља, релативно безбедно?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Наш крај до касарне је био релативно читав, јер ми када смо ушли 14.09. у Вуковар, Хрватске снаге су се повукле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви из Негославаца до Сајмишта с времена на време обилазите Вашу кућу? Да ли има неког у Вашој кући, неке војске можда да је смештена или?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Није била у мојој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је празна?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Није била, била је празна, у мојој кући су биле, били су Хрвати када су сазнали да нема ни брата ни мене кући они су провалили у кућу, мама исто је избегла у Србију, закључала кућу и отишла у касарну, из касарне превежена војним камионом до Борова Села, од Борова Села скелом у Србију и Хрвати су провалили у нашу кућу. Ја сам имао списак јер су писали стражу како ко држи стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после деблокаде касарне, они су се повукли и Ви сте тако несметано могли тамо долазити?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Они су се повукли пре деблокаде јер да би дошли до касарне ви морате да прођете моју кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, од 08.10. па све до краја борби у Вуковару Ви нисте уопште у неким акцијама учествовали?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје ми, кажем, ако желите мало нам објасните шта радите то време, шта радите сво то време? Ви кажете у Негославцима сте па одете до Вуковара да обиђете Вашу кућу па?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па то је то. Као што сам рекао био сам у Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ипак имали нека задужења, нисте у акцијама али сте сад у некој позадини тог батаљона?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Никаквих задужења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било шта да радите, нешто друго, не у акцији самој?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Као што сам вам рекао никаквих задужења, никаквих акција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли носите оружје, униформу?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Униформу носим, оружје носим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се храните?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Храним се у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се храните у Негославцима ако не идете у акције, ако нисте ни у каквој јединици, ако никаква задужења немате а нисте ни својој кући, питам Вас где спавате и где се храните?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па као што сам вам рекао у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негославци су широк појам, него јесте ли нашли неку кућу напуштену па сад Ви у њој живите, купујете неку храну или идете на неку војну кухињу да се храните, разумете шта Вас питам?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па код жениних, рекао сам да сам спавао код жениних и да сам тамо се и хранио и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, код жениних шта родитеља?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је све ту, њен брат који је командир вода био Вама?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је и даље претпостављам у том батаљону?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поменуште у једном моменту капетана Зиројевића?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај човек и каква су његова задужења тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Он је капетан гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је командовао неком јединицом?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па имао је ја мислим своју чету, свој вод, своју чету, не знам. Ми смо додељени њему када смо дошли, као што сам вам рекао, са Вучедола 05.10. смо дошли и требали смо да кренемо напред, требала је 06.10. да идемо напред акција је била. Међутим, тога дана ми смо имали, дошла је минобацачка граната, ту је погинуо Сомборац из Негославаца, погинуо је један активни водник. Он је погинуо тако што је дошао са транспортером нама у помоћ, изашао је из траспортера непажљиво и снајпер га је погодио. Мишић Радивоје, ако се не варам, он је исто погинуо. Мајкић – командир чете је рањен, њему је гелер разнео кољено и онда смо ту стали, нисмо кренули у акцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, рекосте за овог Вашег шурака, је ли да ли знате шта је са овим Јовицом Кресовевићем, Кресовићем? Ви нисте, кажем у акцијама, тако нам рекосте али да ли знате шта је са њим, да ли је он и даље командант тог батаљона, да ли тај батаљон учествује у акцијама итд.?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја не знам тачно, не могу да вам кажем. Знам у моменту када смо ми кренули и када смо ушли у Вуковар, он је био. Да ли је био и даље, ја не могу то да вам кажем, јер нисам био упућен у те ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте кад сте кренули у деблокаду касарне, да је кренуло и са Петрове Горе 50-ак њих?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви то знате ако нисте ишли заједно с њима?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Знам, зато што ми смо дошли из правца Села Петровци, значи са Трешње, из правца Села Петровци и састали смо се на спајању улице Пролетерске и Светозара Марковића и онда смо кренули даље Пролетерском улицом и дошли смо до пруге, то је пре Вутекса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од туд знате, је ли?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Састали се, срели се са њима и од туд знате да их је било 50-ак и тако? А шта је то, ко су они?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Знам зато што ми је брат рекао да их има отприлике толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко су ти људи, не именом и презименом, наравно и именом и презименом ако неке знате него ко су у смислу неке организације војне, претпостављам да то није тако 50-ак њих ајмо хоћемо ли хоћемо, него да је то ипак нешто уређено, сређено, организовано?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: То су мештани који су живели, који су се самоорганизовали и на Петровој Гори, с тим што су тамо били, мој брат је отишао тамо, једно време је био у Негославцима, онда је отишао на Петрову Гору, отишао је Јован, отишао је Сирета Дамир, отишао је Дукић Никола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли командује неко тим људима тад кад сте се Ви срели са њима, да ли њима неко командује?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па моја нека сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ваш брат командује са њима?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Мој брат је имао, да ли је то вод, да ли је то чета, ја не знам тачно али је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је унутар тих 50-ак?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да. Ја колико сам чуо, ја нисам с њима никада био у садејству нити, једино тада када смо се ту састали, срели, кренули до пруге. Не знам сад шта сам, заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да сте чули, почесте нешто да сте Ви чули, сад шта сте чули?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па кажем, чуо сам да је он имао неке људе и људи који су после пристизали, прикључивали су се и то је то. Ја колико сам чуо, то сам хтео да кажем, Јакшић да је он био тамо командир неки, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јакшић? Да ли тог Јакшића познајете Ви?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Из виђења, он је старији од мене, ништа оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате како се зове?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја не могу да се сетим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он све време био тај неки командир?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Колико ја знам јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких смена?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја о томе не знам ништа, ја вам не могу рећи шта се дешавало, како се дешавало јер ја нисам учествовао са њима и не знам шта се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате овде оптужене Мирољуба Вујовића, Станка Вујановића?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Познам Мирољуба Вујовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га познајете лично, лично дакле да ли се знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Њега сам познавао од пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из времена пре рата?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да. Станка Вујановића сам упознао после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станка Вујановића знате од после рата? Да ли знате Милана Ланчужанина, зв. «Камени»?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ланчужанина сам упознао после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега сте упознали после рата? Да ли знате Перић Јовицу?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Перић Јовицу знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, од када?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Перић Јовицу сам знао од пре рата пошто је он живео у Зринској улици, после се то звала Томановићева, после рата је држао кафић и тако, ја сам долазио у тај кафић и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Војновић Милана овде оптуженог?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао је надимак «Мићо Медоња»?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, нисам га познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни пре рата ни после рата уопште не знате о коме се ради?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Хусник Ивица?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Хусник Ивицу знам од пре рата из Вуковара, ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како се човек данас зове?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Читао сам Ана...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевић?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Атанасијевић да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ивица имао неки надимак?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате га од пре рата рекосте?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Од пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Маџарац Предраг?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Маџарац Предраг знам ко је. Њега сам упознао после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате ко је Љубоја Марко?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали прилику да упознате особу тог имена и презимена?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Можда из виђења али не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милојевић Предраг?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам говори што надимак Кинез?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кина?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Златар Вујо?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Вујо Златара знам од пре рата и од после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Мугоша Горан?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Знам, Куштро од пре рата и после рата га знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Шошић Ђорђе?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Ђанковић Мирослав?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Знам Ђанија од пре рата и од после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам говори што надимак Чича?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жорж?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Катић Слободан?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Катић Слободана знам пошто је оженио једну нашу комшиницу, после рата сам га знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Калаба Нада?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: После рата сам је, то је Станкова жена, али сам је упознао пошто су држали кафић «Такси», после рата упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После рата? Да ли знате ко је Драговић Предраг?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Радак Саша?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам говори што надимак «Цеца»?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цетиње?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ако већ Вујовић Мирољуба познајете од пре рата, да ли знате да ли је он био за време рата тамо на подручју Вуковара, ако јесте, шта је радио или не знате за његово кретање те јесени?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па био је и на Петровој Гори, знам да је био на Петровој Гори, био је са мојим братом, учествовао је у ослобађању Вуковара, значи тај дан, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па када смо ушли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе говорите, оних 50-ак са Петрове Горе и Ви то кад сте се срели, али касније у току те јесени Ви рекосте да више нисте учествовали у акцијама па ме занима да ли знате шта се дешава даље са Вујовићем?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Знам да је Вујовић био веома храбар човек, да је се истицао, да је се причало да је храбар и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам знате рећи о Перић Јовици, исто везано за ту јесен 1991. године?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: О Перић Јовици ја уопште не знам да је он био учествовао у ослобађању Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете ослобађање Вуковара да ли Ви то мислите на то кад сте се срели са овима или мислите и на касније акције до завршетка борби у Вуковару да будемо прецизни значи?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: За време борби, за време ослобађања Вуковара ја Перић Јовицу уопште нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви сте у борбама учествовали до 06.10., борбе су знамо трајале још месец и не знам ни ја колико па због тога шта под тим подразумевате да ли мислите до 06.10. Перић Јовица није био у борбама или?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па подразумевам под тим да када смо ми ишли у деблокаду касарне, ја бих га вероватно видео да је био тамо, ја бих га видео. Значи, ја га нисам видео до краја мог учешћа, а после поготово га нисам могао да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да добро. Кад сте га видели те јесени по Вама последњи пут?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па не знам, 1992., не 1991. не сећам се, вероватно 1992. после је он отворио и кафић који се звао «Педесеттројка» и ту смо се састајали и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ви рекосте тај дан кад је било ово што је било, који би то био дан по Вама, боље рећи датум, Велепромет, касарна и Овчара, односно све се то дешава у једном дану, како нам Ви то испричасте, је ли тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад би то било по Вама?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја се не могу датумски ту одредити зато јер ја што сам добио ове транскрипте и тако ту се спомиње и 19. и 20. ја се по том датуму не могу одредити. Не знам, једноставно толико година је прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете то лоцирати на било који начин ближе?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па не знам на који начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико говоре ови датуми 19, 20, 21. да ли је то близу или?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја стварно не знам на који датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то није било тада него знатно раније или знатно касније, у том неком смислу, по некој Вашој представи?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не знам. Сад сам хтео да кажем ја не знам стварно на који начин бих ја то могао да лоцирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете ни за шта везати? Ви сте Србин? Које сте вероисповести? Јесте ли православне вероисповести?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која Вам је слава, да ли имате славу?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Свети Јован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свети Јован? Ево Свети Аранђел је 21. новембра.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко славио неку славу па Ви били на слави па сад то повежете, чули смо у овој судници и повезивања тог типа знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па да, ја Вам покушавам објаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете никако да вежете то?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја знам да је Вуковар пао, званично је пао 18-ог. Значи, ја нисам био у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо тако. Знате да је Вуковар пао званично 18-ог, али Ви тамо нисте били у болници. У односу на тај дан колико дана касније је овај дан о коме нам говористе да сте били на Велепромету, да сте били у касарни и да сте отишли на Овчару, дан, два, три, пет, десет, разумете?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Као што сам Вам рекао и што сада ту се спомиње и 19. и 20. Ја не могу сад да Вам кажем да ли је то био 19, да ли је то одмах био дан после пада Вуковара или је то било два дана после пада Вуковара, јер ја не могу да се одредим по том питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да можете нешто друго. То кад сте били на Велепромету које је то доба дана, тог дана који не знамо који је датумски, које је то доба дана? Да ли је то изјутра, да ли је то по подне, да ли је то увече, да пробамо сад у том смислу мало, питаћу Вас и за ове остале локације?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па то је негде по подне, можда 12, 1 сат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били на Велепромету?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарни сте?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Отишао сам када сам чуо да има заробљеника, као што сам рекао отишао сам до касарне да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико би то сад могло да буде сати?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па колико ми треба, треба ми, пет минута ми не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касарна и Велепромет су близу једно другог, је ли?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се ту задржава?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Знате шта, толико је година прошло, ја не могу сада нешто да се вежем за тај временски јер сад ће 17 година од тог догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекосте да сте из тог аутобуса извели и одвели, како рекосте да се зове човек?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Виленица Жарко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помозите ми, Виленица Жарко, тако је и одвели сте га најпре у кућу његовог брата ту у Вуковару, није било у кући никога и Ви сте га одвели у Негославце у кућу родитеља Ваше супруге?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па на његову молбу братили се назад на Овчару, јер сте знали да су они пребачени на Овчару, односно да требају бити пребачени на Овчару да потражите Ковачић Дамира.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ковачић Дамира, то ми је комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је сад то доба дана?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер Ви сте отишли из касарне до ове куће?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Пре него што је пао мрак. Значи, не могу се одредити по сату, сат не носим, никад га нисам ни носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли сте, била је нека рампа, нисте могли проћи, ишли сте пешке тамо на вратима хангара два војна полицајца. Је ли још увек дан? Да ли се види?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Био је још увек дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се види унутар хангара?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Унутар хангара је била расвета колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли на хангару има прозора неких који би осветљавали унутрашњост? Ако је дан да дневна светлост улази кроз те прозоре?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Била је расвета, биле су сијалице расвете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада кад сте Ви дошли?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је ситуација испред хангара?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па била је маса људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли направити неку процену?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па 150, 200 најмање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Били су Вуковарчани, била је војска, били су резервисти, било је свакаквих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад правите разлику те три категорије, како то чините на основу чега то чините? Кажете Вуковарчани, војска, резервисти?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Када кажем Вуковарчани значи неке људе које ја познајем, који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога? Да ли знате неког од људи кога Ви познајете да нам кажете био је тамо – Пера, Мика, Жика, тад кад сте Ви дошли на Овчару?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па видео сам Куштру, видео сам Булицу, видео сам Мирољуба, видео сам Станка, видео сам Тапало, не знам како се он зове. Видео сам Зорић Небојшу, Савић Мирослава, видео сам Јовицу Кресовића и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нам и за Дукића.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Дукића да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте га видели унутар хангара?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели Ђанковића?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали његовог оца?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђанијевог оца јесте ли познавали?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Кажете резервисти, кажете војска?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ишта ближе ко су ти људи, којој јединици припадају да сте чули, начули, видели, има ли неких војних возила типа ципова, пухова, пинцгауера, камиона?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Било је војних возила, били су БОВ, то су борбена возила, било је пинцгауера, било је војних возила, цивилних возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта раде ти људи тамо испред хангара? Кажете, има 150, 200 људи, шта раде ти људи?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па ништа, причају, мувају се ту околи и тако шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су наоружани, јесу ли у униформама? Ови Вуковарчани да ли су наоружани, у униформама?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па у униформама, наоружани су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како од Вуковарчана, има ли тамо Вуковарчана које Ви не познајете, да Ви сад знате само да је Вуковарчанин, а да не познајете ко је?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па вероватно да има, не могу ја да знам сваког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, занима ме како сад разликујете резервисте, ево рецимо резервисте и Вуковарчане, те резервисте и војнике и војску, како њих разликујете?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па ја као што сам Вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Вуковарчани су у униформама сви?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па неке људе сам препознао које сам вам набројао. Био је, да нисам рекао, био је и Вукас Милош и њега сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Вукас Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукас?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како разликујете резервисте од војника?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па резервисти су носили као што сам и ја имао то је чојана униформа, а војничка униформа тамо је било и маскирне униформе и обичне војничке униформе, по томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По томе разликујете, само по тој униформи? Па по некој уредности, општој уредности да ли је било могуће направити разлику, по животној доби?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па војници су млади, тада сам био млад и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, на основу чега правите то разликовање? Ви сами рекосте те три категорије људи па због тога, зато Вас и питам? А у хангару, ко је у хангару? Колико је људи у хангару прво, Ви рекосте с леве стране су ту па ту има нека слама, право напред њих 10, 15 окренута према зиду?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: И са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са десне стране су исто, то су. Како ти људи изгледају? Да ли су одељени, одвојени од остатка дела хангара од осталог простора, од осталих људи у хангару на било који начин или само тако уз те зидове?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па ја као што сам Вам рекао када сам дошао и када сам видео они су седели са леве стране, ту је већа група била. У средини је стол и ту је се вршио некакав попис. Иза тог стола, нема као одавде до до овога стола ту су стајали ти људи који су уза зид стајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лицем према зиду, тако сам схватио?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Лицем према зиду и са десне стране исто је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих по Вашој процени има укупно што с леве стране, с десне стране и ти тамо испред по некој Вашој процени колико има тих људи и како изгледају?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па били су у цивилу, били су, не војничко већ у болничким мантилима и тако претежно у цивилу и то је то. Имали су оне мантиле као бадем мантил болнички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Болнички? Да ли је било људи у завојима? Немојте да Вам сад сугеришем него пробајте да нам их опишете?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са гипсовима на ногама, рукама, са штакама или је било повређених људи, крвавих људи и ето тако у том смислу?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па било је повређених људи. Ја кад сам Вам рекао када сам пришао Дамиру Ковачићу он ми је рекао на излазу из аутобуса да су га тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, то што је тучен не мора да значи да се те повреде виде, разумете, па због тога Вас питам и друго он нам је то рекао, него Вас питам да ли Ви видите кад сте ушли, погледали те људе тамо да ли Ви видите какве видне повреде на њима? У том смислу Вас питам.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не разумем питање, како мислите видне повреде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушли сте сад у просторију, видите људе, за неке можете рећи да је све у реду, за неке можете рећи већ на први поглед да је човек повређен јер има модрицу, јер има масницу, јер је крвав, разумете, дакле у том смислу Вас питам?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Било је људи са масницама, било је повређених људи. Онако били су покуњени, како да Вам кажем, главе више су према доле и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте причали о том неком попису, али у једном моменту сте употребили и реч испитивање, ако сам ја добро пратио и прибележио, па ми остаје нејасно рекли сте овако «лица која су ишла на испитивање»?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја сам мислио под тим значи име и презиме и ко је где учествовао и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Попис је име и презиме знате, то је попис, име и презиме, дан, месец, година рођења, не знам име оца то би био неки попис, а све друго није баш попис него је пре ово испитивање ко је где учествовао јер Ви сте у том контексту рекли да је Ћук Здравко ваљда прокоментарисао каже «шта ниси био» неком тамо «шта ниси био», је ли тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нам то мало опишите шта сте под тим све мислили како је то изгледало?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: По неком мом схваћању питали су их да ли сте учествовали, да ли сте се борили против нас, у том контексту сам мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта они одговарају? Шта одговарају, какви су одговори? Слушате ли Ви то? Колико се Ви дуго ту бавите, колико сте дуго у хангару, разумете па нам мало испричајте о тим стварима? Шта кажу они, шта је одговор?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Када сам Вам рекао то да је Ћук Здравко рекао шта ниси био, вероватно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли Ви чујете шта људи одговарају?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па не чујем ја, нисам баш обраћао толико пажњу да ја сад слушам ко ће шта рећи свако од њих који прилази столу, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ту људи за тим столом и како то изгледа? Јесте ли видели тај папир и свеску или шта је већ, нотес у шта се већ људи пописују?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па видео сам свеску, свеска је нешто попут овакве свеске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што Ви имате то је тај неки већи формат, чини ми се А4, значи таквог неког формата?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледа тај човек који уноси податке у свеску?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је њих ту?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Било је 4, 5, 6 људи, ја не знам сад тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то све активни војници или резервисти или и једни и други или можда има и Вуковарчана?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, нисам споменуо, нисам рекао Боро Крајишник је исто ту био око стола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту око стола?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ту имате на пулсту испред неких људи, је ли тако? Колико имена ту имате три?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Три имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три имена? Реците нам само овако да ли познајете људе са тог списка? Немојте говорити њихова имена и презимена. Двојица имају статус, неки статус посебан овде и не смемо пошто је суђење јавно не смемо нарушити њихов идентитет.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Познајем сведока сарадника број 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 2? Добро. Број 1?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сведока «А»?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви рекосте да се познајете са сведоком сарадником број 2?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Од малих ногу зато што је он релативно близу мене живео и он је водио струју нама у кућу негде седамдесетих година, он је електричар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тада тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где га региструјете, где га запажате?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па ту око стола, око тог стола где се вршио тај попис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па ја не знам, ја нисам нешто сад фиксирао на њега и обраћао пажњу шта ради, био је тамо, стајао је, мувао се око тог стола, не знам не могу вам ја рећи сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте Ви по неким Вашим проценама времена провели у хангару?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па не знам, временски сам, као што сам вам рекао већ пре ја се не могу ту нешто одредити да вам сад кажем сат, два, пола сата, 20 минута, година је прошло доста. Једноставно не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Изузев сведока сарадника број 2, да ли ту и овога Дукића, да ли ту у хангару видите још кога од људи за које нам рекосте да сте их видели на Овчари кад сте дошли?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па не знам људи су улазили, излазили, ја не знам, то је неко ово моје запажање, то је ово што вам ја могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте унутар хангара видели Вујовића, Вујановића?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Нисам, нисам видео ни Вујовића, ни Вујановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Куштра, Булицу?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Куштру сам видео, за Булицу јесам видео сам и Булицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па исто је био у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хангару? Шта раде?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па гледао је људе, гледао је те заробљенике и тако, ништа посебно ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Булица, шта ради он?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја мислим да сам вам малопре рекао за њега на њега сам мислио ништа посебно, био је ту у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тукао некога?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, ја то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то нисте видели? Станко, Мирољуб?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: За Станка сам вам већ рекао да их нисам уопште видео у хангару, не сећам се, можда су били али ја их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам, рекосте да сте га видели на Овчари, па Вас питам идемо једног до другог појединачно да ли сте Станка видели у хангару?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Нисам Станка видео у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирољуба?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђапала?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ђапала сам видео пред хангаром, не сећам се да сам га видео у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зорића Небојшу? Причамо о хангару, унутар хангара?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Зорића мислим да сам видео, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Савић Мирослав, је ли?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Нисам сигуран, можда је био, не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовица Кресовић, Кресојевић?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не знам ни за њега нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђанковић?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ђанковића сам видео у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хангару? Вукас?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Нисам сигуран, не знам, нисам видео, не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ико од ових људи које сте видели у хангару да ли туче заробљене, односно ове?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Рекао сам вам за Ђук Здравка да је ударио тог мог комшију. Како сам рекао да се зове не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је овог што је ишао на испитивање, је ли Зељко?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Јозо Зељка, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишао на испитивање па му каже шта ниси био и тад га је и ударио?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте нам мало подробније опишите ту ситуацију везано за Дукића и тих 10, 15 људи испред? Рекосте Салаш, је ли тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Салаш надимак, ја га знам по надимку, он је из Вуковара, знам га, од пре рата га знам, крупан, плав човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Мало нам подробније опишите то шта се ту дешава, шта то ради Дукић?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па када сам пришао том столу кад сам Вам рекао да сам питао тог официра који је седео и вршио тај попис и то и када ми је рекао да се врши попис да се морају пописати сва лица и да не може сад нико да изађе и то, пошто је то одмах ту близу, видео сам Дукића када прилази Салашу. Поред Салаша је био и Иво, да ли му је рођени брат или му је рођак, ја сад тачно не знам за тога Иву и видео сам да га је Дукић Никола ударио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог Иву? Не Салаша, него Иву?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Салаша по бубрезима да га је ударао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори име Вебер Сениша?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Чуо сам за то име али можда да видим особу можда бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како га удара, чиме га удари?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Са кундаком пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кундаком пушке? Какву је пушку имао?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Пушку са дрвеним кундаком колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао ону паповку обичну или је имао аповку?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аповку, аутоматску пушку? Како је изгледао Дукић тада, како је био обучен, да ли је имао неку униформу?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па имао је униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била комплетна, да ли је била чојана или она друга или маскирна?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Нисам сигуран, не могу тачно да се одредим, војна униформа, вероватно је као што сам и ја имао резервиску униформу. Значи, ту чојану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што су ти људи тако на тај начин, да ли имате неку представу, ето били сте ту у хангару, видели сте и Дукић шта ради, па Вас због тога питам што су ти људи на тај начин одвојени, њих 10, 15 је само, ако добро схватам, стоји и окренути су лицем према зиду, ови и с леве и с десне стране они седе на тим балама, погнутим главама итд., само ови стоје и окренути су унутрашњости хангара леђима? Што су они издвојени ту, који је разлог?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па ја Вам то не бих могао да кажем. То је ситуација коју сам ја затекао када сам дошао. Значи, не знам из ког разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то питам да ли сте стекли неку представу што је то тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изузев Дукића да ли им још неко прилази или их евентуално удара или било шта слично?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па знате шта, људи су, било је људи у хангару, људи су ходали, мували се и гледали да препознају, неко је некога гледао да извуче и не знам то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко неког извукао тада из хангара? Ви сте дошли по овога Ковачића па нам не довршите причу везано за њега?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: У ком смислу не доврших причу? Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу шта сте урадили кад сте већ се обратили овом официру и кад Вам је он рекао да неће бити проблема, да сте Ви дошли по њега, што га не изведосте?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Мени официр није рекао да неће бити проблема, већ је официр мени рекао да не може нико да се изводи док се врши попис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док се не попише, док се не попише, ја сам тако схватио?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли попис завршен?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја не знам да ли је попис завршен, али пошто су била та дешавања која су била пошто је било туче, дошао је официр и рекао да требамо да морамо да изађемо сви из хангара и ја сам изашао из хангара и био сам испред хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам рекли и онда Дукић изводи овога по кога сте Ви дошли и за кога сте Ви интервенисали?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он га одводи? Па шта Ви радите, зашто га је тај официр, зашто не идете сад код тог официра? Да ли је Дукић изашао, да ли је он изашао кад и Ви? Ја сам схватио да сте сви ви изашли, а по ономе што нам Ви рекосте произашло би да је Дукић остао унутра па извео овога?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, ја нисам рекао да је Дукић изашао или није изашао ја то не знам, ја знам да смо ми, да сам ја изашао и да је доста људи изашло и да је остала редовна војска и војна полиција. Е сад ко је изашао ја не могу тачно да кажем ко је остао, ко је изашао ко није изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако већ сад Дукић води тог човека, изводи га напоље, да ли му Ви прилазите, да ли га Ви питате шта то хоће са њим?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер Ви сте по тог човека дошли?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Нисам питао јер нисам тако нешто очекивао, нисам могао да схватим да се тако нешто може десити, једноставно сам стајао, гледао, он га одводи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одводи, кажете неких 10 до 15 метара с преке стране?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То с преке стране је у односу на улазна врата та хангара или у односу на сам хангар?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Како стоји хангар, како су врата, то је значи укосо, значи на десну страну скоро преко пута капије главне где се улази, где је механизација улазила пошто је то пољопривредно добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то на десну страну кад гледате, кад Ви гледате са тих улазних врата хангара да ли је то десно или лево?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Значи, то је мени на десну страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Излазите сад, ево замислите дакле да Ви сад излазите из хангара, Ви излазите из хангара, односно Дукић излази из хангара и где онда иду, иду у десно?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: У десно, да, овако у косо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумем. И шта је тамо с преке стране?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: С преке стране су њиве, али има, значи цеста је, канал и тамо су њиве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Канал? Ту је канал?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их Ви видите, да ли су они у Вашем видокругу? Да ли је дан још увек?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, мрак је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мрак је већ био?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуни, потпуни мрак?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту има неког осветљења, има ли неких светиљки ван?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Вани није било осветљења никаквог осим у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их Ви видите?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја га видим, ја стојим, значи овако, ово је улаз у хангар, њих двојица пролази, Дукић га држи за раме и одлази с њим тих 10, 15 метара, чујем три пуцња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите ватру из оружја, бљесак?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуцњеве чујете?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не сећам седа сам, чујем пуцњеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам да ли видите бљесак, бљескове?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не сећам се да сам видео бљесак, у оном моменту не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје ми нејасно колико Ви видите њих уопште, колико добро их видите и запажате, докле је довео тог човека? Има ли тамо још људи, има ли ту уопште људи на том путу од тих 10 до 15 метара да ли има масе, јер

претходно сте нам рекли да је ту било 150, 200 људи око хангара, па Вас питам да ли сад он пролази, излази на врата хангара да ли он пролази кроз неку масу људи?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да пролази поред људи, прошао је поред мене, значи на тој страни десно тамо није било људи, али људи су сконцентрисани око улаза у хангар и овамо према паркингу где су паркирани аутомобили, ту су сконцентрисани људи. На овој страни десно где га је одвео тамо није било људи, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тамо има неких возила, нешто?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Тамо нема никаквих возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаких возила нема?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Значи, он пролази поред мене, на метар, метар и по изводи га и ја гледам за њим, гледам где га одводи, чујем три пуцња, враћа се назад и мени каже набаци Пејкане ово је за Бимбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било за то време док сте се Ви ту бавили да ли је још било неких извођења људи, одвођења тамо на преку страну и пуцања?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја то нисам видео, не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите само ово једно једино?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у моменту када је дошао први трактор, дакле, трактор кад је дошао Ви сте са Савићем.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Са Савић Мирославом да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напустили Овчару?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте провели времена ту испред хангара? Сад кад сте изашли рекосте војна полиција, тај у ствари уфоцир неки Вас је истерао напоље и Ви сте изашли? Колико дуго сте се ту бавили?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па једно време били смо ту, ја не знам, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате с ким сте били?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па причао сам и са самим резервистима из Србије тако, причали смо како је Вуковар разрушен и шта ја знам, причао сам, једно време смо причали, причао сам и са Савићем, причао сам, разумете људи су ту били, мување, причање и тако, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још увек толико људи као и у ситуацији када сте дошли или су неки већ напустили, отишли?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па не знам, по том питању не могу се сад одредити јер ја нисам водио сад неку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем то, него по неком Вашем осећању, по некој Вашој представи?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Још увек је било тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још увек је било доста људи?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Доста људи да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војних возила тих?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Било је војних возила да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад то, Ви рекосте да је у једном моменту војна полиција отишла, склонила, Ви сте употребили термин склонила се. Шта то значи да се војна полиција склонила?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па били су на улазу у хангар, једноставно дошао је неки официр и рекао је да иду, да ће сви да оду одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли Ви видите да они одлазе?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па нисам, не знам, нисам видео али знам да су се склонили, видео сам да су се склонили са улаза у хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су отишли са Овчаре? Да ли су се потрпали у неке камионе, у нека возила па отишли, напустили?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па не знам, ја вам то не могу рећи јер нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас ако сте видели тако што онда нам реците ако нисте то запазили, регистровали, онда нам и то реците?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па нисам регистровао, нисам обраћао пажњу на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад долази трактор у односу на ово везано за војну полицију? Ја сам схватио да се војна полиција склонила са улазних врата, то сте видели, па сам схватио да је трактор дошао након тога?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете одредити временски колико времена након тога што су се склонили ови са улазних врата хангара?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па не знам, тешко је мени да ја сада Вама кажем временски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја морам да Вас питам господине Пејићу, не могу да прихватим да ми Ви у уводу приче кажете овако: «Прошло је 15 година и сад колико времена је прошло од једног момента до другог момента, колико сам се тамо бавио ја то не знам». Ја ћу Вас увек питати а Ви увек изнова одговорите ја то не могу да одредим.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја бих Вама драге воље одговорио, јер ја немам шта ни да кријем, али чињеница је да не могу да се сетим, једноставно је то, али опет Вам кажем да бих ја Вама драге воље одговорио на све. Значи, колико је прошло кад је дошла та приколица не знам, можда 15-ак минута, али разумете, тешко је то за рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ово. Пре него што је Дукић извео овога Ковачића Ви сте ту напољу испред хангара, па Вас питам да ли тада видите ту испред хангара Вујовића, Вујановића, Куштра, Булицу, дакле ако видите кога видите или да идем редом да питам?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па нисам видео Станка, нисам видео Вујовића, нисам ја обраћао пажњу ко се где, нисам ја сад регистровао да бележим где се ко

налази, не знам, нисам их видео у том тренутку, једноставно нисам их видео, вероватно су ту негде били, где су били, где су стајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте изводити закључке типа вероватно ово или оно, али остаје мало проблем типа кад сам дошао, рекли сте нам да када сте дошли на Овчару ја Вас питам кога тамо видите, онда сте нам рекли да сте видели тамо и Станка и Мирољуба и Куштра и Булицу и Ћапало и Зорића и тако даље?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Питање је било када је дошла та приколица да ли ја видим њих. Нисам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ту напољу сте испред хангара, рекосте мувате сте, да Вас је овај официр истерао напоље, Ви се ту мувате и пре него што је, дакле и пре него што је или у моменту кад је Дукић тог извео јесу ли тада ту Станко, Мирољуб, Куштро, Булица, Ћапало, Зорић, Савић? Савић претпостављам да јесте јер сте заједно отишли, само претпостављам да јесте. Кресојевић, Ћанковић, Вукас? То су људи које сте набројали као лица која сте видели на Овчари.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не знам, ја у том тренутку нисам обратио пажњу да ли су они ту, да ли нису, не знам како да вам одговорим на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо онда овако да идемо. У каквој ситуацији сте први пут запазили Мугошу? Претпостављам да није спорно да није спорно да је Мугоша Куштро? Је ли тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да. Па био је ту пред вратима хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред вратима хангара? А рекосте да је био и у унутрашњости хангара?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Булица, Булић Милан, је ли тако? Да ли је то Булић Милан?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да. Булицу сам видео унутра у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте га видели испред хангара када сте дошли?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Тог момента одмах нисам га видео испред хангара већ кад сам ја ушао онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта тражим од Вас? Тражим од Вас да пробате да се сетите и да се вратите дакле у то време и да покушате да нам кажете у којој ситуацији видите кога од људи које сте нам набројали да их знате из Вуковара да су тада тамо, јер Ви сте тамо провели неко време па сад није свеједно да ли сте Перу видели у моменту кад сте дошли или сте га видели у моменту када сте одлазили са Савићем са Овчаре, јер Ви то време не дефинишете, али сте очигледно били тамо неко време и није свеједно ни због ових људи којима се суди и због нас који покушавамо да утврдимо шта је ко радио и да ли је уопште неко нешто радио, није свеједно да ли сте Ви неког запазили у моменту кад сте Ви дошли на Овчару или у моменту кад сте са Овчаре одлазили, па због тога покушавам с Вама да ово расправимо. Дакле, у каквој ситуацији и када видите Станка први пут?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Станка када први пут видим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ту на Овчари?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како знате да је то Станко? Како знате да је то Станко? Ја сам схватио да Ви Станка знате тек од после рата, Мирољуба знате од пре рата, али Станка знате од из каснијег периода?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па неко је рекао да је то Станко и тако, тако га знам, другачије га не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је човек изгледао тада ако се сећате, памтите?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па како је изгледао, ја мислим да је имао шешир колико се ја сећам, показали су ми ово је Станко и то тако, ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било, кад сте дошли на Овчару за дана још или касније кад је већ мрак и Ви?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Колико се ја сећам када сам дошао, значи још за дана, оно пред мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још је дан?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирољуб? Шта ради Станко тада?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ништа стајали су тамо, причали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким стоји, да ли сте то запазили, с ким је у друштву?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па видео сам да су били заједно Мирољуб и Станко да су стајали и било је још неких особа које ја нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кресојевић Јовица?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Кресојевић Јовицу сам видео али не кад сам одмах дошао већ после, видео сам га са Савићем је причао и тако па сам био, видео сам Вукаса исто причао је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, то кад сте дошли?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: После мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зорића сте видели у хангару?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Кад смо изашли из хангара, разумете. Јер ја кад сам дошао тамо ја сам паркирао ауто, дошао сам до хангара, врата хангара, погледао сам унутра као што сам вам већ рекао, ушао сам, дошао сам због једнога циља тако да не знам како да вам објасним, нисам ја сад гледао ко шта ради, ко где стоји, сад где је Станко, где је Мирољуб, где је овај, где је она, разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Ђанковића? Рекли сте да сте га видели тада тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ђанковића колико се ја сећам, сам видео у хангару први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неког пуцања у хангару, пуцњева? Рекли сте да туче није било изузев овог?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Док сам ја био то нисам чуо, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава с тим трактором?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па трактор је дошао, паркирао се у рикверц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У рикверц? Где у рикверц? Где се упаркирава?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: На врата хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На врата хангара, у рикверц?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли приколицу?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то изгледа?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па приколица рекао бих она што се возе радници, значи за копање, велика приколица и тако, има да ли је то цирада, не знам, наткривена приколица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наткривена, потпуно са свих страна?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Потпуно наткривена приколица да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од позади, са задње стране дакле? Да ли је и ту затворена?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не знам како то, нисам ја то баш обраћао пажњу али ја како, ја сам радио пре рата сам радио преко Бироа за запошљавање у Вуковару, радио сам и отприлике вам могу рећи какве су те приколице биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него само ова како је изгледала, пробајте нам је мало описати? Чули смо сличних али и различитих казивања на ту тему до нивоа да то није био трактор него да је то био неки камион? Ево и до тог нивоа разлика у казивањима па због тога морамо и Вас да питамо јер Ви сте један од ретких који је видео тамо трактор са приколицом?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: У ком смислу мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико људи смо ми овде чули у овој судници, чули смо да је јако пуно људи било горе на Овчари, али трактор са приколицом јако мало њих види и описује и од тих неких кажу да је био камион, ето у том смислу?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја вам кажем ја сам видео трактор када се упаркирава на врата хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве боје је трактор, да ли има кабину или је без кабине, претпостављам можете разликовати то?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Колико се ја сећам мислим да је имао кабину, трактор колико се ја сећам приколица мислим да је «Змај»-ева приколица, велика приколица, разумете, зато сам хтео да кажем да су се такве приколице користиле за одвожење сезонских радника на копање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сезонаца у поље?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: То ми је личило на такву приколицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели задњу страну те приколице?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Нисам нешто обратио пажњу да вам искрено кажем. Ја сам био овамо, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве боје је био трактор ако се сећате?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не могу да вам кажем, не могу да се одредим, не знам нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам још само нешто везано за овог Дукића. Право да Вам кажем остало нам је нејасно због чега сте се Ви то суштински због чега сте се Ви то са њим посвађали одмах на почетку тамо у септембру месецу?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Због чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта је то било?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Били смо у тој кући, он је био, колико се ја сећам пар кућа од те куће у којој смо ми били и шта ја знам тако смо причали, причали смо, видели смо да се спрема рат па смо причали о неке доживљаје у Вуковару, у граду ко је где излазио, ко је како се проводио и тако. Он је почео да прича неке глупости и тако, а ја каква сам особа ја волим да кажем свакоме у лице, ја сам му рекао добро ајде шта ти глумиш ту, ишао си са Кијабом, млађим и старијим, то су синови од доктора Кијабе који су имали пара, пуни ко брод и шлепо си се уз њих за пиће и сад ту мени нешто фолираш и причаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је фолирао, у ком смислу је фолирао?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па као да је он прошао у животу више од мене, мислим ниједна прича која је онако без везе, али ето око тога смо се закачили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се то закачите, мислим до ког је то нивоа ишло, нисте се потукли?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Брат је мој смири, рекао добро ајде доста вас двојица више и тако. Мислим како да вам ја сад то објасним, пробаћу обичним језиком. Значи, кад се неко фолира, када глуми неку величину и тако, али ја га познајем, ми смо ишли у основну школу, нисмо у исти разред али смо иста генерација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте га у тој причи ишта вређали изузев ово што сте нам рекли да се фолира?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па рекао сам му да је љигав и тако као што и јесте, за мене јесте љигав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте имали прилике да се упознате са транскриптима његовог сведочења, његовог казивања и то је оно што је за Вас у ствари по овим причама најинтересантније, је ли тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Јесам, имао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Вашим браниоцем ћемо се договорити шта и како даље у том неком смислу везано за тог сведока, али отом потом, али оно што нас сад занима овде јесте како Ви гледате на то, како Ви објашњавате то да тај човек у овој судници о Вама казује то што казује?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па прича је веома једноставна. Ја сам видео нешто што нисам требао да видим, то је то, ништа друго. Ја знам кога је одвео и кога је убио и то је та прича, зато сам ја овде. Па погледајте господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је по Вашим проценама колико је било тамо људи заробљених у хангару тада у моменту, односно у време док сте Ви били у хангару?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па између 200 и 250 и тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он изведе управо, искључиво тог кога сте Ви дошли да спасите, да изведете напоље?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, он је њега исто познавао, Ковачић Дамир је седамдесето годиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него, па Вас питам да ли Ви имате неку представу зашто он баш њега изведе, касније током те ноћи, сутрадан зашто баш изведе тог Ковачића а не неког другог од тих 250 људи? Зашто баш изведе њега?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не знам то морате питати њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не причамо о његовом каснијем сведочењу против Вас, него причамо о тим данима непосредно дакле у том тренутку и данима непосредно након тога? Зашто он баш изведе тог човека кога сте Ви желели да спасите? Да ли сте размишљали о томе, разумете?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не знам господине судија, то требате питати њега, не знам зашто изводи њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја питам Вас да ли Ви имате неку представу, неко објашњење, претпостављам да сте размишљали о томе?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не знам, то питајте њега, ја не знам одговор на то питање. Да ли су они имали нешто пре тога ја не знам, немам појма, није ми јасно, није јасно ни мени и уопште ми није јасно тај поступак његов зашто је то урадио, то ми није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ја ћу се само надовезати на ово. Интересује ме да ли сте Ви уопште нешто коментарисали са њим након онога што Вам је рекао Пејићу ово је за Бимба? Да ли сте тражили објашњење шта то значи?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја мислим да сам то већ рекао да сам се. Ја сам рекао да сам се с њим посвађао, да сам му рекао који ти је, морам се изразити.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Не, све сте то објаснили, али шта Вам је онда, које објашњење Вам је дао ово је за Бимба, како сте Ви то схватили, шта то значи ово је за Бимба, да ли га је он убио или због чега?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па схватио сам да убио га је зато што је мој брат погинуо па као због тога.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Због тога га убио тако сте Ви разумели?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, тако сам ја разумео.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Дакле, и поред оног 200, 250 заробљених баш њега да је извео и да је то због тога било, тако сте Ви разумели јер Вам није он то рекао?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Госпођо, ја сам то видео својим очима. Зашто је њега изабрао и како га је изабрао и због чега ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ја то Вас разумем, али ово је за Бимба, да ли га Ви питате, па да ли је Ковачић убио Бимба или шта то значи ово је за Бимба, само објашњење?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па ја сам му рекао зашто си то урадио, ниси нормалан, зашто си га убио, зашто си то урадио? Онда ми је он рекао шта ти сад глумиш убили су ти брата, шта ти сад ту за њих нешто кукаш, плачеш и шта глумиш ти сад. Ја сам рекао гони се, мислим да се не изражавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекосте мајмуне један, је ли тако?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Интересује ме да ли је било жена у хангару?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Јесте била је једна жена у хангару.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли можете да дате опис те жене, како је изгледала?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па не могу да Вам дам опис, али знам, сећам се да је била једна жена, говорило се да је то жена од Маркобашић или тако.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Где сте Ви њу видели, који је то моменат кад Ви њу видите, где она стоји?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Она је била са десне стране колико се ја сећам са десне стране.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Од улазних врата у хангар?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Седи, стоји, како је изгледала?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па стајала је, али опис њен неки, ја је нисам познавао, не могу вам то поближе рећи.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли сте видели испред хангара неку жену?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, нисам видео испред хангара.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Добро, хвала.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: У моменту када сте напустили Овчару, реците да ли је било неког од војске и колико и који су то људи били или је комплетно војска напустила пре Вас?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Како мислите, не разумем.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Да ли се комплетна војска повукла из хангара и простор испред хангара пре него што сте Ви отишли?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, војска је још увек била, повукла је се војна полиција.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А када сте отприлике стигли кући?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па не знам, не могу вам тачно да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Да ли је било неког ко би то могао да потврди отприлике кад је то било, 8, 9, 6, 4 по подне?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Могла би моја садашња, тада девојка, садашња жена могла би она да каже, можда би могао да каже мој шогор, значи њен брат, могао би да каже Виленица Жарко који је био у тој кући.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Па то Вас питам где је био Виленица Жарко?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па у Негославцима код жениних, ту сам га одвео у ту кућу код њених и ту сам га оставио.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Јесте ли Ви још у контакту с њим?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: И дан-данас?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Био сам у контакту и дан-данас сам у контакту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте то у контакту са Виленица Жарком?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Са Виленица Жарком сам у контакту, као што сам већ рекао, нон-стоп. Он се налази у Белгији и био сам у контакту и док сам ја био у Норвешкој, звао сам га телефоном, он је био у Бијељини. Значи, у контакту смо нон-стоп колико се дало, значи чујемо се у два, три месеца, разумете, али смо у контакту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се последњи пут чули са њим?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па можда једно два месеца пре него што ћу ја да будем лишен слободе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте лишени слободе 19.03.2008. године, два месеца пре тога би била негде половина јануара?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја сам рекао тако, можда два месеца, ја не могу тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је тада Виленица Жарко био?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Виленица Жарко живи и ради у Белгији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неки контакт телефон његов?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Има мој бранилац адвокат, има моја жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које годиште је био Виленица Жарко и шта је?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Он је моје годиште 1969. колико ја се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио, шта је био по занимању?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Пре рата је био конобар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конобар?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ми на списку жртава имамо извесног Виленица Жарка 1969. годиште који није идентификован, дакле који се води као страдао али није идентификован?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја то знам и он ми је говорио да је исто чуо да је он исто на списку који није, тај човек је жив, тај човек ради у Белгији, жив и здрав хвала богу, који ради у Белгији, има две кћеркице, био сам код њега и у Белгији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете Ваш бранилац има број телефона?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Има, моја жена му је дала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адресу неку у Белгији, место, улица, број итд. како бисмо могли да дођемо до човека, да га зовемо да сведочи? Претпостављам да се намеће као неопходним.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја мислим да имам записану адресу. Град се зове Вервиес, али углавном то није проблем да се дође до тог човека и да се контактира и да се човек доведе овде и да ви чујете од њега причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: И такође Савић Мирослав он се налази у Великој Британији, у Енглеској, град Бетфорд. Контакт имам преко адвоката исто са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Савић Мирослав претпостављам да то није у наставку одговора на питање колегинице судије члана већа везано за то ко би могао да нам каже кад сте се Ви вратили у Негославце те вечери? Ове сте људи наводили, између осталог наравно и Виленице, него шта Савић, кад сте отишли?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја верујем да јесте то у контакту и то када сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да је он у контакту са Виленицом, шта не разумем? То да су пошли заједно то знам, него, дакле у том контексту кад сте отишли, кад сте напустили?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, Савић Мирослав може да потврди када сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду ја сам схватио да нешто, да Савић који је у иностранству да и он може да помогне, да има неких контаката са Виленицом па да може и он помоћи у том неком смислу адресе итд.?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: То је у контексту да је тај човек, да сам са тим човеком отишао са Овчаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То у реду. Добро, направимо паузу па ћемо наставити са Вашим саслушањем питањима бранилаца.

Председник већа у 11:40 издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида на 20 минута ради одмора.

Нема колеге Гостовића видим. Јелушић?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче, у даљем току претреса ја ћу замењивати колегу Дозета и преузећу одбрану опт. Љубоја уз његову сагласност и Ваше одобрење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Љубоја сагласан, да га у даљем току поступка уместо браниоца адв. Дозета брани бранилац адв. Јелушић.

Шта је са Гостовићем?

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Судија, ја ћу га мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нам то решење, Ви сте ту до 1 рекосте.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Ја ћу га мењати уз сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не него шта се дешава заиста? Не верујем да је колега Вама најавио да га Ви мењате зато што сте Ви најавили да и Ви одлазите па ми је неозбиљно?

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Он ми је рекао да је неког од колега замолио али ја сад видим да се нико не јавља. Мени је лично рекао да је неког он замолио да га замени и сад ја не видим да ли фали још неко од колега овде, неког од колега је замолио рекао ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете мењати колегу Машића, је ли тако? Добро. Да чујемо оптуженог господина Вујановића и госпођу Калабу, сагласни?

Оптужени Вујановић Станко и Калаба Нада су сагласни да их на данашњем главном претресу у даљем току уместо браниоца адв. Гостовића у замену брани најпре бранилац адв. Машић до 13 сати, а потом бранилац адв. Заклан.

Оптужени Радак Саша је сагласан да га након 13 часова по одласку његовог браниоца адв. Машића у замену брани бранилац адв. Заклан.

Остало је све исто.

Оптужени Пејић, изволите? Наставићемо са Вашим саслушањем у смислу, односно претпостављам да ће и заменик тужиоца, пуномоћници оштећених, те браниоци оптужених имати евентуално неких питања. Изволите питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је оптужени у свом исказу данас да је у касарни видео пет до шест аутобуса. Каже, да је касније отишао на Овчару па га ја питам да ли је те аутобусе видео тамо кад је дошао или уопште да је било аутобуса?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, видео сам аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били аутобуси на Овчари кад сте дошли, где су били аутобуси?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да ли господин тужилац прича о касарни или на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац Вам је поставио прецизно питање, бојим се да га Ви нисте довољно пратили или нисте довољно добро чули.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само нешто. Мислим да није било прецизно питање. Тужилац је питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видео је аутобусе?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, питање је било, разумео сам да сте видели на касарни, па сте после отишли на Овчару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли их је видео и на Овчари?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, оптужени није тако изјавио, јер није са касарне отишао право на Овчару, а питање тужиоца је било тако постављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ево ја ћу. Видели сте, рекли сте били сте у касарни, видели сте аутобусе у касарни.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, ја сам тако разумео да је то било питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то сте Ви одговорили, Ви сте нам рекли то, па тужилац пита и ја, те аутобусе које сте видели у касарни да ли сте те аутобусе евентуално видели на Овчари када сте дошли на Овчару?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорећи о лицима која зна, а за која сте Ви поставили питање да ли их познаје председниче већа, оптужени је рекао која лица познаје, која не познаје и тако. Између осталог лица која је поменуо је и Перић Јовица па га ја питам да ли је Перић Јовицу видео на Овчари тамо кад је био?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевић Ивана, званог, односно тада Хусник Ивицу?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сирету Дамира?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је на Ваше питање да познаје и Златар Вуја. Шта нам може рећи о његовим активностима за време рата да ли зна?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Што се тиче господине Златар Вује ја уопште не знам какве су његове активности биле за време рата, ја га нисам видео. Значи, када смо онај дан ушли у деблокаду касарне, та акција када је била, ја га нисам видео тада до 06.10. и после тога ја сам тог човека видео тек после 1992. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли зна да ли је тај човек био рањаван евентуално у току рата или после рата?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Чуо сам да је био рањен 1992. кад смо се видели, чуо сам да је био рањен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли зна шта се дешавало са тим заробљеницима из хангара на Овчари, шта се даље с њима дешавало да ли зна?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па знам, ја сам добио транскрипте, значи та лица су стрељана, из тога знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, из транскрипата, каквих транскрипата, предмета овог?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Из предмета што сте ми дали, што сте ми послали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас заменик тужиоца, а и ја након овог дана то што сте били на Овчари, касније у Вуковару, каснијих дана, каснијих година да ли сте ишта чули да ли је било икаквих прича шта је било са тим људима, где су завршили ти људи из хангара?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па било је приче по кафанама да су ти људи побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је приче по кафана? Кад сте Ви то чули те приче по кафанама рецимо? Одмах брзо након тога или знатно касније?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, прва кафана тад се отворила 1992. године ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу? Да ли је било приче ко је то урадио?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па није било неке приче, ја знам оно што сам ја видео, значи једно убиство сам ја видео, а за даље не знам, за друга не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него по тим кафанским причама тог типа да су ти људи из хангара побијени па Вас питамо да ли је било приче ко је то урадио?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, нисам чуо по имену ко је то урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је оптужени да познаје и Маџарац Предрага па ме интересује да ли је и њега видео тај дан када је био на Овчари, у касарни или уопште?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, нисам га видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Споменуо је да зна и Милана Ланчужанина зв. «Камени» исто питање и у односу на њега?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да ли сам га видео на Овчари?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, видео сам га на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ланчужанина, нисте нам рекли за Ланчужанина. Ја сам питао да нам набројите кога сте видели, од оптужених које сте навели да познајете и Ви сте наводили, изоставили сте Ланчужанина. У том смислу ја заиста нисам питао директно везано за Ланчужанина?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја се извињавам, мој лапсус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, видели сте и Ланчужанина на Овчари, кад?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, ја се извоњавам ја сам онда погрешио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Шта сте погрешили? Јесте ли видели Ланчужанина на Овчари или нисте?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, у том смислу сте погрешили да га нисте видели?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам сад како објашњавате у два минута тужилац Вас пита јесте ли га видели, Ви кажете јесте, а ја Вас питам Ви кажете нисте? Сад како објашњавате то ту грешку Вашу?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Како објашњавам. Објашњавам што сам збуњен, што сам нервозан, што сам уплашен, што сам први пут се суочавам са судом, што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је објашњење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кад познаје Ланчужанин Милана зв. «Камени»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је од после рата.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Од после рата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли зна шта је он био? Да ли је уопште био у рату или није?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: После сам рата чуо да је био у рату, шта је био у рату, где је био немам информацију, не знам, немам сазнања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је рекао за Сирету Дамира да га није видео на Овчари, моје питање гласи када га је он видео да ли га је видео у касарни рецимо тог истог дана?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не нисам, не сећам се да сам видео Сирету Дамира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Велепромету, дакле Ви сте тај дан били на три локације у граду – Велепромет, касарна, Овчара и рачунамо ово Негославце па Вас пита заменик тужиоца да ли сте га на некој од те три локације видели Сирету?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли зна где се налази Грабово?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је икада био тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Био сам на Грабову на рибњаку, тамо сам ишао печати рибе, тамо постоји један рибњак и тамо смо се и купали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се дође до тог рибњака?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па значи та цеста поред тог хангара равно се дође до Грабова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идете том цестом поред хангара. Хангар вам остаје с које стране?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Хангар ми остаје с десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са десне стране?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да тај хангар није, мада ево нисте њега описивали, толико пута смо већ чули како изгледа, имамо и неке фотографије можемо после са Вама мало то и погледати, али ово да Вас питам. Да ли тамо има само један хангар или има више хангара?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Има више хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има више хангара?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледају ти хангари по некој Вашој процени, дужине, ширине у том смислу и тај хангар конкретно?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не знам сад како да вам колико су димензије, колико сам ја компетентан да вам кажем димензије хангара, али хангара тамо има, то је пољопривредно добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ту ти хангари постављени у односу на пут?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја знам да овај хангар где су били заробљеници, он је успут, значи са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Успут са десне стране?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да и онда тамо има улаз, има капија и ту је сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је улазна капија, мислите на круг тог дворишта комплетног? Да ли је она пре хангара или после хангара кад идете тим путем?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: После хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је после хангара? Рибњак је на колико од хангара, тај рибњак где сте ишли да пецате и да се купате колико је он далеко од тог хангара?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па рецимо можда 2 км, можда више, не знам нисам никада мерио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно на том путу или се опет скреће негде лево или десно или је тачно на том путу или се тим путем равно излази ту на тај рибњак?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Равно се излази на тај рибњак колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: (пуномоћник оштећених) – Да ли сте пре ових ратних збивања у Вуковару познавали Драгу Крижана, Драго Крижан?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не. Можда сам видео особу, али ми то име ништа не значи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знате ли како се зове отац Ковачић овом Дамјану?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дамиру?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Томо Ковачевић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хвала, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се зове отац овоме Виленици Жарку?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не знам, не знам како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао браће, сестара?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Имао је два брата и једну сестру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао је два брата и једну сестру? Да ли знате евентуално њихова имена?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Милан, ја мислим да му је то старији брат и Мирко, то је млађи брат, Мирко му је, оба двојица браћа, Милан је умро ја мислим прошле године а Мирко је негде после рата 1992, 1993. године нешти се бомбом убио не знам, углавном страдао је и он, а сестра му је у Хрватској, у Загребу ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове, не знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Лела, али немојте ме држати за реч нисам сигуран сто посто, мислим да је Лела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су живели пре рата у Вуковару, у којој улици?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Живели су на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно овај Виленица?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Славија и ту има да ли је то Лева Бара, онако то је био спортски центар и одмах кад се прође спортски центар ту је живео, испод Митнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље питања молим.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Ви сте Вуковарчанин, па кад сте читали оптужницу онда сте прочитали и имена свих који су идентификовани да су убијени на Грабову, а да ли и колики број људи, претпостављам да неког и познајете, које све људе познајете од тих који су ту означени као убијени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У склопу ових писмена која сте добили од нас, а добили сте практично све што имамо, а има и у оптужници се наводе само идентификовани, а има и други списак један који је шири и тај сте добили.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Тај нисам добио. Шири списак нисам добио. Ја сам добио списак мислим да има око 200 лица на том списку, ја такав списак имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само 200? Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја мислим да је то та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо овако. Да ли се на том списку који Ви имате са 200 људи налази име Виленица Жарка или овог Ковачића рецимо?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Виленица Жарка нема на том списку а нема на том списку колико се ја сећам, нема ни Ковачић Дамира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Па ево то Вас пита пуномоћник оштећених на том списку који сте добили.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја се извињавам могу ли добити мало воде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, можете. Има ли људи које познајете?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Које познајем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, које сте познавали из ранијег периода пошто сте Вуковарчанин?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па рекао сам Вам да сам познавао комшију Перак Мату, познавао сам комшију, то је све у мојој близини, Дамјан Самарџија, Ковачић Дамјан, Гашпар Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дамјан Самарџија?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Самарџија или Самарџић, ја сад нисам сигуран око презимена. Онда рекао сам Горан Јуларић, Јозо Зељко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Самарџић Дамјан не може бити на том списку који Ви имате.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја нисам ни рекао да је он, Ви сте мене питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник Вас је питао дакле са тог списка који Ви имате и у оптужници, дакле у оптужници и са тог списка који Ви имате у склопу папира које сте добили од нас да ли има људи које познајете и Ви сад наводите има Самарџић Дамјан, ја кажем он не може бити на том списку, Ви га можда знате и познајете, а на том списку он не може бити.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја сам Вас онда погрешно разумео. Ја сам Вас разумео да ме питате које људе уопште познајем тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за сад је било питање.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: На том списку сам видео име Перак Мато, видео сам још неке људе, не могу да се сетим. Познавао сам људе али ја по именима и презименима тешко да, више онако из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евидентираћемо да Вам и овај други списак доставимо.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да би Вам било једноставније ја сам споменуо списак овај наравно који Ви имате, мислили смо да имате шири, имате само овај из оптужнице. Ја сам Вас питао заправо, прочитали сте тај списак претпостављам свих тих људи који су убијени које сте од њих познавали из ранијег живота у Вуковару, а оно што би било још прецизније читајући тај списак да ли сте се сетили кога сте од њих видели или препознали тог дана у хангару и да ли јесте да ли се сећате кога сте све видели?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Рекао сам да сам видео.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Можете узети оптужницу и тај списак да се подсетите ако Вам је лакше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, оптужницу, списак из оптужнице.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Јер да се помогнете да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мада ја мислим да би било боље нешто друго да урадимо, губимо пуно времена овако. Немојте то сад читати, имаћете прилике данас по подне да то урадите, погледате. Ви имате оптужницу, погледајте тај списак, добићете од нас и један други, дакле онај шири где се наводи списак људи за које се претпоставља да су страдали тог дана у истим тим околностима па ћете онда мало поразмислити о томе и одговорити нам сутра на ово питање да ли сте некога са та два списка видели тај дан у хангару на Овчари.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Онда би евентуално још неко питање могли оставити за сутра у вези са страдалима, онда да не идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако не изискује припрему неку посебну, јер овде подразумева неку припрему да човек погледа све ове спискове, сва имена итд., ипак треба неког времена.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Можда би могао сада одмах, мислим згодно је. Ви сте споменули да сте били запрепашћени кад је један од заробљеника изведен и био убијен у том јарку на 15-ак метара даље од хангара. Да ли сте Ви и да сте након тога отишли, тако сам разумео, са Овчаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Савићем да.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли сте рецимо обавестили чланове породице убијеног, неког од породице да је он убијен и како је страдао и да ли сте са неким од Ваших пријатеља, Вуковарчана који је евентуално то видео коментарисали тај догађај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли овоме рецимо Виленици Жарку увече кад сте се вратили рекли, испричали, дакле испричали све околности везано за Ковачића?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Рекао сам, породицу нисам могао да обавестим, значи Ковачић Дамира зато што његова мајка и његова сестра нису биле ту, оне су избегле негде у Хрватску.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Нисам мислио непосредно тог дана наравно, него мислим током овог времена од самог убуства?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Нисам, постоји разлог зашто нисам, зато што сам ја 1998. године напустио Хрватску а они су још увек колико ја знам, да ли су само дошли посећивати кућу, још увек се нису вратили у своју кућу. Значи, живе колико је мени познато у Загребу или тамо негде у Хрватској, тако да нисам могао обавестити. Ја од 1998. године нисам уопште ни у Србији ни у Хрватској.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Сасвим јасно. А да ли сте пре него што Вас је питао истражни судија или пре овог данашњег дана што сте нама објаснили тај, односно описали чему сте присуствовали, да ли сте неком другом пријатељу, Вуковарчанину, земљаку или супрузи или било коме испричали за тај догађај на овај начин на који сте нама данас испричали?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Јесам, рекао сам шта се десило кад сам се вратио у Негославце, значи тамо је био Виленица, био је мој шогор, била је жена, рекао сам шта се десило, али сам рекао да се, не знам био сам и уплашен и да се не прича о томе зато што откуд знам шта може да се деси мени лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли спомињали Дукића изменом и презименом?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он имао неки надимак?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Гица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте било коме другом у било каквим околностима или у било ком другом контексту рекли да је Дукић тамо на Овчари убио једног,

рецимо у тим кафанским причама типа да сте чули да су сви ти људи побијени, да ли сте Ви тада разговарали, разговарајући с неким причали с неким да сте Ви лично видели како је Дукић једног убио?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не сећам се тога да сам рекао, можда јесам причао о томе, али о томе се није баш нешто пуно причало, али мојој жени сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро то.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: У том контексту како Вас је питао председник већа, с обзиром да сте Ви боравили и у иностранству и да сте морали вероватно и визе да набављате а касније за добијање држављанства да прођете анкету разговора. Да ли сте пред страним властима, рецимо британским властима споменули такав догађај као што је убиство, масакар на Овчари или да сте присуствовали неком ратном злочину обзиром на она питања која они постављају кад дозвољавају стални боравак, одобравају стални боравак или држављанство?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Разумем шта ме хоћете питати.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Имиграциони уред онај?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: То је питање било нормално да ли сам починио ратни злочин. Да, ја сам рекао да нисам а питање да ли сам присуствовао ратном злочину није било, значи нико ме није то питао и нормално је да сам ја проверен и то је један од разлога ја сам добио држављанство британско 2005. године. Ја сам проверен јер они не дају држављанство само тако, значи проверава се особа из земље из које долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам ово, да се наставим само на ово питање, Ви сте са Савићем отишли кад сте видели да долази трактор, Савић Вам је рекао да идете, да ли је Савић, имајући у виду дакле Ваше најбоље сећање, околности под којима се све ово дешава осветљеност итд., да ли је Савић видео да Дукић одводи овог Ковачића и да пуца тамо у њега или је било ко други од ових људи које сте нам навели да су били на Овчари – Вујовић, Вујановић, Ђанковић итд?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не знам, што се тиче Савића ја на то питање не могу одговорити, ако дође овамо Ви питајте њега, ја не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питамо Вас у том тренутку кад овај то ради, он пролази кроз масу неких људи, рекосте да је прошао кроз масу неких људи, тамо на тој страни их је било мање јер су били сконцентрисани углавном овамо, па Вас питам да ли сте тада запазили некога од оптужених за које сте рекли да су били тамо од ових других Вуковарчана које познајете па између осталог и Савића и Вукаса и Кресовића, да ли сте некога тада видели од њих ту да је и он морао то да види како овај одводи Ковачића и како пуца у њега три пута? Разумете?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Неко је сигурно видео, а ко је видео. Значи људи који су били ту видели су, то су сигурно као што сам видео и ја, а ја не могу да кажем, можда је видео и Савић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте Ви неког запазили да ето проведе поред њега овога Ковачића, разумете?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја не могу сад да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда реците не могу, не сећам се, у реду. Хвала.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Извињавам се ја сам заборавио како се звао овај човек који је отишао црвеним фићом испред вас?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Савић. Он је био са још две особе у ауту.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли сте с њима коментарисали или са те две особе на њих мислим, ако сам добро ја Вас разумео а то се види, из транскрипта се може видети да је након убиства он Вама рекао ајмо одавде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него након што је дошао трактор.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да, након што је дошао трактор а то је и након убиства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то је касније. Ево ја сам га питао малопре за Савића, али је питање ово – да ли сте евентуално то кад Вам је Савић рекао да сад идете да ли сте са њим нешто коментарисали везано за ово Дукића лишење живота овог Ковачића?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не знам господине судија, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: То би било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим? Претпостављам Ваш бранилац.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Поменули сте да када сте чули да Вам је брат погинуо и да сте чули да је остављен. Да ли сте се распитивали ко је тада могао бити са њим и да ли сте неког кривили што је брат остављен?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Наравно да сам се распитивао и кривио сам све њих, значи све те људе који су били, ја их и не познајем. Из неких прича је био Вукас Милош ту, да ли је био Брацан Томанић, Томанић се презива и шта ја знам. Ја сам покушавао на све начине да са знам с ким је био јер је сасвим нормално када човек падне, кад је рањен да се гледа да се тај човек извуче, а не да се остави па да се тек донесе 8-ог ујутро и нисам успео као што сам рекао, никада ни дан-данас да сазнам. Ја мислим и сумњам да је и Дукић био са њим исто.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли сте у ту сумњу можда рекли неком од ових што сумњате да су били са Вашим братом и да су га оставили рањеног?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па рекао сам у кафанама сам им рекао и нисам био нимало угодан око тога јер када год сам инсистирао да ми се каже тачна истина, да ми се каже шта се десило, како се десило, Вукас ми је лично рекао да је он стајао код неке капије, да је држао пушку овако, да га је погодио метак и да је он само пао и сад човек је пао. Ко га је увукао у капију, у двориште, ко је шта урадио, да ли му је неко пришао, углавном човека нису довели исти дан.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Када сте, Ви сте рекли од 1998. године боравите у иностранству. Можете ли суду да кажете само који су били разлози за одлазак у иностранство да би било јасније мало?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Који су разлози били? Па нисам желео да живим са Хрватима. Отишао сам за бољим животом. Имао сам претње 1997. године, тачно знам који ме је човек звао телефоном, звао ме је и Дујић Томислав и не само он и тада, тих дана је било претњи јако пуно и узнемиравања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су Вас звали, где сте Ви били тада 1997?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Кући у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте остали након, како се то звало, те 1997. године је била та мислим да је реинтеграција, мирна реинтеграција тог простора, да ли сте Ви остали након тога или сте као и пуно људи, чули смо их овде, прешли негде у Србију или негде у иностранство?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: 1997. године смо добили пасоше и то је све било уређено, господин Жак Клајн је то, ми смо тако и звали пасоше од Жака Клајна пошто су на нашим пасошима било је место боравишта где је издан, како се зове не у Вуковару већ Бели Манастир, у Белом Манастиру су наши, значи то је све већ било припремљено, урађено и онда сам ја радио пасош за мог сина старијег Мирослава који се родио 1993. године у Вуковару. Међутим, ја сам морао тада да пишем захтев за пријем у хрватско држављанство, мада сам ја рођен у Вуковару 1969. године и имам хрватско држављанство, моја жена има хрватско држављанство, ја сам морао и онда сам чекао негде тамо до марта, 12. марта сам отишао прво у Норвешку, чекао сам папире, пасош да направим за дете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 12. марта које године?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Сам отишао у Норвешку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: 1998. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1998. године?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до тада дакле живели сте у Вуковару?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли сте, питао Вас је председник већа, ја ћу само још додатно питање. Док сте били у Енглеској, да ли сте пратили, могли да пратите ток суђења из штампе, интернета или сте чули нешто да се дешава везано за суђење у Београду?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја сам имао сазнања да ме је извесни, господин Дукић Никола прозвао овде у суду и рекао то што је рекао, имам новински, моја жена Вам је донела два новинска исечка из 2004. године и имао сам сазнања о томе шта се дешава и могло је се да прати преко интернета неке ствари. Ја сам тог истог господина Дукић Николу 2006. године, колико се сећам, назвао телефоном, добио сам број његов, сазнао сам број и питао сам га шта се дешава. Јавила је се његова жена, питала је ко је, ја сам рекао пријатељ. Она је рекла који пријатељ. Ја кажем

па један пријатељ, Дукићев пријатељ. Па као који пријатељ, инсистирала је, ја сам рекао хоћете ли ви мени дати да ја причам с њим или нећете. Она је њему дала телефон и он је се јавио и рекао хало. Ја кажем хало где си пријатељу. Каже ко је то. Кажем па твој пријатељ Пејић, онај што причаш о њему то, то и то. Па као шта ја причам. Па шта си рекао, где си ти то мене видео. Он каже па тамо. Па где тамо. Па код хангара. Па добро код хангара ти кажеш да си ме видео на рупи. Не, нисам ја то рекао. Па немој да ме лажеш ја имам новинске исечке и видим да си ме цртао овде. Каже не разумеш ти то Пејићу. Ја кажем шта имам ја да разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Ви то причате?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: 2006. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад 2006. године?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: То је негде шести, седми месец, ако се не варам, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шести, седми, осми?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Тако нешто, сад не могу да будем скроз.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Месец, шести, седми?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Шести, седми месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рече и август па?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Шести, седми тако сам ја чуо.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ви сте додали август.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што ми се учинило да сте рекли осми, шести, седми, осми, шести, седми август.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Није тако речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шести, седми месец, у реду.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: И он ми је рекао, као што сам Вам рекао, не могу ја то теби објаснити. Ја сам му рекао шта ти имаш мени да објашњаваш човече, јер видиш у шта си ти мене ставио, шта си ти мени урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте те претње од тог, како рекосте Тома или Дулића, Думића.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Дујић Томислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дујића?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: То је 1997. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1997. године док сте били у Вуковару да ли сте пријавили неком, полицији да Вам се прети, знате и ко Вам прети и тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ко ме да пријавим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па полицији, како коме?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, нисам пријавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питамо, јер ако кажете да сте пријавили онда можемо да проверимо, ако кажете да нисте пријавили онда смо завршили ту причу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Када сте објашњавали да Вам је Савић рекао ајмо одавде и да је Савић пошао, Ви за њим, хоћете само суду да објасните како се иде

са Овчаре, како се иде за Вуковар, како се иде за Негославце да би имали једну представу овде до кад сте Ви заједно, до кад сте Ви, тај пут да нам објасните, друм који иде од цесте или већ како, од Овчаре, од хангара према Вуковару и Негославцима?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па значи, ту је хангар, равно је пут за Грабово, враћам се овамо назад, идем у полукруг и идем према цести Негославци-Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према микрофону се окрените да се чује. Колико је далеко, да ли има ту нека раскрсница, има ли ту неки главни пут на који се изађе од ових хангара? Да ли се излази на неки главни пут?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па видите, хангари су са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог пута, тог пута?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Тога пута. Враћам се назад, овамо има пут према Јакубовцу, овамо је пут према Вуковару и то је једини пут према Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и да ли се Ви и Савић враћате према Вуковару тим путем?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и колико тако идете, јер Ви рекосте Ви сте отишли у Негославце, он у Вуковар?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па до тога раскршћа где се скреће за Вуковар и за Негославце, значи десно за Вуковар, лево за Негославце има ја бих рекао можда једно 2 и по, 3 км.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ових хангара?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што Вас пита бранилац.

АДВ. МИРОСЛАВ ЋОРЂЕВИЋ: Председник већа Вас је питао како изгледа то на Овчари, ти хангари, распоред итд., Ви сте нешто објашњавали али нисам сигуран да је то довољно јасно објашњено. Да ли сте Ви пре рата били на Овчари, јесте ли можда радили тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја јесам радио на Овчари, али ја сам после рата радио на Овчари, али пре рата сам радио исто за «Вупик» Вуковар али брали смо метлице па су они ишли смо тако брати метлице, ако знате шта је, чупати метлице, одвајати мушке од женске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, али претпостављам да је то нешто што се ради у пољу, па да ли сте због тога били на том локалитету, тог хангара и тих хангара?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па ја сам упознат, ја сам после рата радио на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После рата?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: После рата ја сам се запослио, ако се ја добро сећам, сад нисам сигуран или 1992. или 1993. године, али требало би по мојој радној књижици то негде да буде забележено.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Након што сте из штампе сазнали да Вас је Дукић Никола теретио и видели оне цртеже, да ли сте Ви после тога долазили у Србију?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја сам у Србији био 2002. године и 2004. године, а то могу доказати, у то време сам имао травел документ, значи нисам имао оригинал British passport јер требаш да проведеш 5 година да би, од дана када си добио indefinite right to remain in UK, значи 5 година мораш да проведеш са травел документу јер у њему имају печат на аеродрому.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање браниоца је било друго. Након што сте сазнали из медија да Вас Дукић терети, да ли сте након тога долазили у Србију без обзира да ли је то било 2002. или 2008. године, небитно, дакле?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја сам долазио да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, само након што сте сазнали да ли сте долазили у Србију, ето то Вас пита?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, долазио сам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Сад је логично питање. Ви то сазнајете из штампе да Вас неко тако нешто тешко терети, а Ви ипак после тога дођете у Београд?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Можете ли објаснити да ли сте се плашили да ћете имати неке последице? Доста је логично човек сазнаје, за нешто долази?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па не ја сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је долазио извесно је да се плашио.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: И сад када сам дошао, када сам лишен слободе, ја нисам, ја као што сам рекао тужиоцу да ја сам уопште изненађен да се води поступак против мене, мада сам имао сазнање да се моје име споменуло овде и у ком контексту али опет сам веровао да не може се то само тако некога оптужити да би се неко извукао.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Још једно питање. Мислим да је остало необјашњено а логично је. Након што се под овим околностима вратио са Овчаре у Негославце, да ли је затекао Виленица Жарка и када су се растали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватио сам да јесте, него кад сте се растали? Шта је било даље са Виленицом?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па ја кад сам се вратио он је био у кући, ту смо преспавали и сутрадан смо отишли до куће његовог брата, старијег брата, Милан ја мислим да му је старији Милан и Мирко има два брата и отишли смо и нормално и он је имао жељу, изразио је жељу да иде својој браћи да иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватио сам да је њихова кућа у Вуковару?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Они имају кућу да. Ја не знам тачно како се та улица зове, али то је на Сајмишту, значи код Чокот бара, то је Радничка улица и ту има и «Вутексов» стадион, ту је једно насеље, ту је имао кућу његов брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, шта је било даље са Жарком и са његовим братом?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Они су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они остали да живе у Вуковару?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, остао је да живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након тога? Живели сте у Вуковару све заједно док Ви нисте отишли?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, Виленица је остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису одлазили из Вуковара, то Вас питам јер знамо да је тих дана пуно људи напустило Вуковар, Вуковар је био разрушен па су пуно људи дошло овамо у Србију, пуно људи отишло тамо у Хрватску, Вуковар је био разрушен?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па ја кад сам довео Виленицу, Виленица је нормално остао код своје браће и ту је живео, ту је био јер ја мислим да му је кућа овамо где је мамина кућа и очева кућа да му је била срушена јер он је био живео овамо код брата је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад је он отишао у Белгију?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Виленица је отишао 1992. ако се ја не варам он је отишао у Бијељину живети, он је живео у Бијељини где се и оженио. У Бијељини је живео једно време а кад је отишао, 1998. сам ја у Норвешку, 1999. или 2000. сад немојте ме држати, нисам сигуран око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Виленица Хрват или Србин?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Њему је мама Хрватица а тата је Србин.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Још једно питање. На инсистирање већа да се детаљно објасни ко је био на Овчари, ко је био на хангару од Вуковарчана које Ви познајете укључујући и окривљене да ли Ви после толико година можете са сигурношћу да кажете па овај је био овде, овај на овом месту, овај је био на неком другом месту обзиром на протек времена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да нам је јасно свима.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Нама јесте, можда није згорег да се то објасни јер да не би се схватила несигурност у давању одбране.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја не бих желео да доведем никога у неугодан положај овде. Ја сам видео те људе. Да ли је то баш тако како сам ја Вама рекао да је овај улазио у хангар, онај улазио у хангар, да сам га видео у хангару или испред хангара ја то не могу са сто посто сигурности да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно нам је то браниоче и не морате на томе. Само ми се наметнуло и ово да Вас питам. Да ли напољу испред хангара у ситуацији кад Дукић одводи овог Ковачића и кад га убија тамо где га убије, да ли је ту испред хангара сведок сарадник број 2, ако се сећате?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Можда ово није за ову фазу једна фотографија коју ја поседујем па да може да објасни да ли ту види Дукића и свог брата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, то није никакав проблем. Да ставимо на документ камеру?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја мислим да је то боље за каснији поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Немам других питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, браниоци? Јелушић?

Колега Машић нас напушта, а по договору Заклан га замењује.

Изволите колега Јелушићу?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Оптужени је износио своју одбрану, ако сам ја добро разумео, рекао да је запазио и двојицу војника у хангару који су ударали заробљенике, па ме интересује може ли се сетити неких детаља везаних за ту двојицу војника, наиме како су изгледали и на који су начин ударали заробљена лица?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па то је редовна војска, значи млади као што сам био и ја још млађи од мене, по томе сам закључио да су то редовни војници, значи и униформа нам се разликује, моја је она чојана, резервијска, њихове су оне, другачије су униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове двојице војника су униформе биле другачије, не она чојана зелена него савременија нека? Да ли је у питању маскирна униформа да одмах разлучимо та која је на тој двојици војника или не?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, ја мислим да је обична СМБ, мислим обична СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али савременија него Ваша?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знамо.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: На који начин су ударали заробљенике, чиме да ли се сећате?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па ишли су тако гледали су те људе, ушутали су их ногама, некога су рекли да устане да га удари и шта ја знам.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли Вам је можда остао о сећању лик тих војника, да ли бисте можда могли да их препознате када би Вам можда неко показао фотографију њихову?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не знам, доста година је прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према микрофону се господине Пејићу окрените, увек нека буде тако јер Ви уосталом одговарате већу а питања су чија већ јесу.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па не би се, нисам сигуран да би могао, не знам.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Мој предлог би био да се оптуженом предочи фотографија коју наравно имамо у списима, ради се о сведоку сараднику број 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиста сугестија.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Али да ли је можда видео тај лик, наравно морали бисмо тај део или да се остави касније пошто би се морала јавност искључити. Мислим да би било упутно јер много тога указује на то да је један од њих био управо сведок сарадник. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко од бранилаца има питања?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Ја бих поставио неколико питања око трактора и приколице а Ви сте исто постављали али мислим да није одговорио на све оно што мене интересује, а нисте га ни питали. Питали сте га за боју трактора, али не и за марку трактора. Наиме, сад смо дознали да је он радио и прије и после на Овчари, прије рата, прије тог догађаја, хтео вам је описати и приколицу рекавши да зна да је опише јер се више пута возио приколицом и због свега тога и постављам ово питање да ли је видео трактор, какве је марке трактор, ако не зна боју и какви су иначе били трактори, та вучна возила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, Ви рекосте за приколицу да је змајевка, што јесте нека марка и што указује да Ви правите разлике у том смислу и наравно да је врло основано оно питање браниоца ако већ правите разлике тог типа, које марке је трактор био, да ли то можете да определите?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па видите, ја не могу са сигурношћу рећи био је тај и тај трактор, тај и тај тип трактора, али ја знам да су тамо биле две врсте торпедо трактора, значи један већи, више коњске снаге, слабији, да су тамо били ИМТ-ови велики, огромни трактори, они су служили за орање, значи вукли су плуг за девет бразда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они «Руси», «Белоруси», или како се већ зову?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Били су, ако се не варам било је «Белоруса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ трећа врста.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: И били су «Џондири» зелени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четврта.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, то су пољопривредне машине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па сад, питање браниоца у том правцу да ли можете определити који је трактор био овај који сте видели?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не бих могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то трактор који спада у групу већих или мањих трактора? Да ли можете у том смислу нешто да нам кажете?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па могао бих у смислу када на пример успоредите што сам споменуо ИМТ велики, огромни трактор и овај «Џондир» велики исто што девет плугова бразди, може да први одједанпут, значи мањи је од тих, значи онако неки средњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Па јесу ли то били трактор уобичајени који су возили приколице прије и после тог догађаја док сте Ви радили на том имању?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: То су трактори с којима су се служили, то пољопривредно добро се служило и имало је те трактор у поседу, те типове које сам рекао.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: А да ли су ове приколице у којима су ови људи вожени, развожени по имању вукли посебни тип трактора, верујем да нису ови који су имали не знам 12 бразда, који су служили за орање већ да су постојали неки трактори који су били намјењени или чешће намјењени да возе приколице?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па не знам, нисам сигуран да Вам могу одговорити на то питање. Ја да се сећам и да знам који је трактор ја бих рекао.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: А рекли сте да је имао кабину, тога се сећате је ли?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, колико се сећам да имао је кабину.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Је ли се можете сетити какав је био кров на тој кабини? Да Вам помогнем постоје пластични, постоје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Метални, а постоје и они од платна?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Од платна, ако не и дрвени?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па нисам сигуран, не бих могао то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бисте могли у том смислу ништа ближе?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Нисам се ја пењао да проверавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, не бих, не знам.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Јесте ли имали прилике, дакле, говорим о оним данима, о оном времену док сте радили на том имању био и после догађаја видети да се у тим тракторима, значи у кабини поред возача возе и радници и неки људи други који су се нашли на имању?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Бојим се да нисам разумео питање. Како мислите?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: У кабини поред трактористе, поред возача?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се може возити још неко, може ли се налазити још неко?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Колико ја знам не може.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Може или не може?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже не може.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: То је једно седиште, нисам видео никад да се возе двоје.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: А троје још мање, је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојмо сад.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Питање колега да. Ја бих предложио да му се и предочи у овом делу у којем сам ја испитивао исказ Дукићев председнице где он говори управо супротно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Ја предлажем а на Вама је да одлучите. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта добијамо тиме. У смислу Дукић тврди да је неко седео, да је он лично седео горе на кабинџ, горе.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Дакле, да и још двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А двојица унутра?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: То је немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А двојица унутра поред возача?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: То је немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав год одговор добијемо од сведока то још увек не значи да смо са сигурношћу утврдили могућност или немогућност тако чега.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Значи, остале нам реконструкција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да ћемо ипак ми закључивати у том правцу. Хвала.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: После реконструкције што је успут и мој предлог, већ понављам га више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци? Да ли неко од оптужених има што да пита? Прво Милојевић, па Вујановић. Први се јавио господине Вујановићу тако да, или мислите можда по неком командном нивоу да треба прво Ви па он? Ако хоћете тако није проблем.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добар дан. Сведок се изјаснио да не зна ниједног Кинеза у Вуковару који је био. Међутим, сведок је био у негословачком батаљону. Да ли он зна за неког Кинеза да је био можда у Негославцима?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Знам, постојао је човек који је имао надимак «Кинез».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што ми онда то нисте рекли кад сам малопре питао? Јер ја сам Вас питао да ли знате Предрага Милојевића, Ви сте рекли не знате, па сам Вас питао да ли Вам што говори надимак «Кинез», Ви сте рекли ништа, «Кина», ништа, зашто ми онда нисте рекли да «Кинез» је био код нас у негословачком батаљону итд.? Разумете?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја уопште нисам сматрао да, нисам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дакле, био је у негословачком батаљону, је ли тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко под надимком којим – «Кинез», «Кина»?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: «Кинез».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Кинез»? Како је човек изгледао?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па тако можда мало виши од мене, крупнији, јачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи вишљи од Вас? Колико сте Ви високи?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: 169.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 169? Колико би он био височији од Вас?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па не знам, можда 5, 6, 10 цм, не могу се определити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био из Негославаца или?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: То је мештанин, то је Негославчанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како се зове?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не знам му име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву је униформу имао, ако је имао униформу?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па имао је униформу, сви смо имали униформе, али не сећам се, не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву униформу је он имао?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па вероватно је имао, то је моја претпоставка СМБ чојану резервијску као и ја јер смо сви мобилисани исти дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наоружање ишта специјично од оружја?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не знам, не могу вам рећи нисам уопште о томе размишљао ни запажао, ни гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро, у реду.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Моје друго питање је да ли је било Негославчана на Овчари то вече кад је он био тамо из тог батаљона да ли је било људи тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја се не сећам, не бих могао рећи, не бих Вам могао одговорити, не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Савић?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Савић Мирослав?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Он је из Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је Вуковарчанин?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико од ових људи није али рекосте нам Јовицу Кресојевића?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је Негославчанин, он је чак и командант негославачког батаљона?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Јовица Кресовић Негославчанин не. Ја колико знам Јовица Кресојевић је Вуковарчанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуковарчанин? А да ли је он био командант негославачког батаљон?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажемо Негославчанин у том смислу Негославчанин, припадник негославачког батаљона, сад небитно да ли су из Негославаца родом

или су из Вуковара али у том смислу да су припадници негославачког батаљона и у том правцу је било питање Милојевићево?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Господине судија, ја под Негославчанином подразумевам кад је неко мештанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре свега мештанин наравно, јасно, али ето може бити припадник тог батаљона, може бити и из других места?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли је то лице које је он означио као Кинез из Негославаца да ли га је видео то вече можда на Овчари или било где?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Нисам сигуран, не знам, не верујем, нисам га видео, не знам.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ви тврдите да сте видели сведока сарадника број 2 на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хангару поред стола, око стола, како рече око стола.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: После колико времена сте Ви отишли са Овчаре када сте видели сведока сарадника број 2 око тог стола, који је временски период прошао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу смо га питали на друге начине додуше господине Милојевићу и оптужени не може ништа ближе ни прецизније.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја сам рекао да се не могу одредити по томе питању јер толико је времена прошло.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли је он запазио било које активности сведока сарадника број 2 типа одлажења, долажења или неких конкретних радњи док је био тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па не, он је био ништа посебно, он је био ту око тог стола, ништа посебно нисам запазио.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли се удаљавао негде или?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па ја нисам, знате како је, ја нисам сада водио евиденцију ко где иде, ко кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте запазили, да ли Вам је остало у сећању нека посебна активност некога?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Нисам запазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што сте запазили посебну активност код Дукића типа ударања тамо некога, код ове двојице војника ево пита Вас и Милојевић и ја везано за сведока сарадника број 2?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Кажем вам нисам нешто запазио, не знам.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Само још једно питање, не знам да ли ћете дозволити. Да ли је он чуо после рата, да ли је сведок сарадник учествовао у злочину на Овчари и ако је чуо шта је чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволићу у овом првом делу само. Да ли сте чули за активности сведока сарадника број 2?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Знате како је. Ја познајем сведока сарадника број 2 од малих ногу, значи од кад сам ја био мали ја њега знам и од њега је се могло да чује свашта нешто да је Рамбо, да је не знам шта и ово и оно, да је учествовао у овој акцији, у оној акцији и тако нека лупетања која шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте чули везано за стрељање тих заробљених и за његово учешће у томе евентуално?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Нисам чуо.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте ту једну жену видели с десне стране унутар хангара јер сте тако и определили да су људи, већа група је била с леве стране, мања с десне стране и право је било ово 10, 15 који су окренути лицем према зиду али је све унутар хангара и у овој групи с десне стране рекосте била је једна жена за коју су рекли да је жена неког Маркобашића?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај Маркобашић, што би то било на било који начин интересантно да је жена нечија?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па за тог Маркобашића се причало да је направио неку огрлицу од прстију, дечјих прстића од српских, од српске деце, то је кружила прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тих заробљених испред хангара, неко од њих да ли је био испред хангара?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја нисам видео, нисам приметио, ја не знам, не сећам се да сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер смо чули причу овог типа да су неки људи ту из хангара издвојени, изведени испред хангара – 5, 6, 7 њих и ту испред хангара су чекали и одвезли су их. Изведене су 3 или 4 човека који су се представили као бивши војници, односно као војници ЈНА који су заробљени од хрватских снага, па су они издвојени и одведени па су неки људи спашени и одведени, враћени на Велепромет и све се то дешава отприлике у ово време о коме Ви говорите о Вашем присуству па то схватите само као неко подсећање да се вратите у те дане и да видите да ли је тако што могуће?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не сећам се, нисам видео, не сећам се, нисам обраћао пажњу, нисам видео, не знам, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујановић?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Председниче, ја сам схватио ово као малу шалу, мало пре што сте коментарисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Изашао сам овде, пре свега осећам једну велику потребу да кажем директно сада малом Пејићу како му је брат погинуо. Мислим да

ми нећете замерити на томе, а немам иначе ниједно питање. Већ кад смо ту после 17 година ево сад да му кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците. Немојте превише дужити типа били ту с бока па, него укратко реците под којим је то околностима било.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: За ослобађање Зелене улице била је лева и десна страна. Миле можеш се слободно окренути се. Лева и десна страна, ја сам ишао левом страном са пар момака, твој брат је ишао с десном страном. Тада је било и много Негославчана на почетку. Како се одвијала борба тако је све мање људи остајало са нама. Где су они одлазили, не знам. Остало је нас десетак и с једне и с друге стране. Ту је била и војна полиција са Бимбине стране. Бимбо је једног дана дошао до мене чисто тако да види шта се ради јер стојимо већ пар дана и вратио се назад својим момцима и он је био повучен десно, не много него једно 20 метара десно иза мене са друге стране, да би после пар дана опет Бимбо усред бела дана, ја сам био на дворишту сећам се то као што тебе гледам ти мали Пејо, претрчао улицу и ја нисам смео више да му говорим ни иди ни стани и он је кренуо и већ близу капије, то је добро рекао овај Вукас, близу капије застао рачунајући да је готово, прешао је улицу и ту је погођен од стране снајпера. Исти тај моменат Пејо сам га лично ја увукао у двориште и још је давао знаке живота. Ту је било сад да ти не причам свега шта је и исти тај дан је одведен, однешен од осталих војника који су били у воду код командира Стаматовића. Где је он одведен и где је смештен ја не знам. То је права истина. Истина је и то што си рекао да си био врло неугодан ових протеклих година 1992, 1993., распитујући се за свог брата, никад ниси хтео да ме саслушаш зато што смо били и пијани и љути и бесни и свакако. Ето то ти је права истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако немате питања хвала господине Вујановићу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И сад само једно да питам у вези овог Жарка. Ви сте председничке мешали Вареница, Виленица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, слажем се.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је Вареница или Виленица?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Виленица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Виленица. Да ли је «В» или «Б»?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: «В».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «В» као Вуковар?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ето то сам само хтео. Хвала вам лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У праву сте. Добро хвала. Да ли још неко има што да пита. Мугоша?

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Ја ћу само једно питање. Да ли је оптужени сигуран да ме је видео у хангару? Само то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па сад да ли је сигуран.

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Да ли је сигуран да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да Вас је видео.

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Изјавио је да ме је видео у хангару на Ваше питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо тако да ли је сигуран него. Оптужени Мугоша не спори да је био на Овчари, не спори да је био испред хангара. Ви нисте видели то пошто јер кажете да сте дошли у ситуацији када аутобуси већ тамо нису били, претресао људе итд., али исто каже да у хангар улазио није. Након тога отишао, за Вуковар се вратио, али каже у хангар улазио није.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Видите господине судија, толико је година прошло, ја знам да сам њега видео, а да сам га видео код хангара сад ја јесам рекао видео сам га у хангару, ја нисам сигуран у то. Знате ја сам видео доста људи тамо не могу се ја сад ту одредити са неком стопостотном сигурношћу, не знам, нисам сигуран. Знам да сам га видео тамо, али нисам сигуран да ли је био и у хангару.

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Испред да, то је у реду. Ништа, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко? Нема више нико? Да ли Ви имате још нешто да нам кажете?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, за сада не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања оптуженом нема.

Оптужени нема ништа више да изјави.

Хвала, можете заузети Ваше место.

Господине Пејићу, само да Вам кажем. Дакле, пажљиво пратите ток претреса, слушајте шта ко говори. Можете давати објашњења, можете постављати питања сведоцима, вештацима које ћемо саслушати, можете коментарисати њихова казивања. Дакле, у свакој тој ситуацији ако осетите потребу да неког нешто питате, да нешто објасните, коментаришете везано за доказе које ћемо у даљем току претреса изводити тражите одобрење од мене да се јавите и да поставите евентуално питања. Дакле, то су Ваша права, пажљиво пратите шта се дешава у судници. Хвала лепо, можете се вратити.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Ми смо позвали ове сведоке, ево то су сведоци Богуновић, Цревар, Фот, Панић за данас. Сутра Кијановић, Савић, Лукић, Борисављевић по предлогу опт. Вујовића. Вујовић нам је рекао да има по једно или два питања сведоцима и у том смислу и на тај начин ћемо радити и данас и сутра са овим сведоцима.

Сведок ПАНИЋ МИОДРАГ

Са подацима као у спису, упозорен, опоменут, уз подсећање председника већа на заклетву за сведока, исказује:

Добар дан господине Панићу. Име Вашег оца је?
СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Никола.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никола? Ви сте рођени?
СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: 1949. године.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1949. године? Где?
СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Горњи Подграци, општина Градишка.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина Градишка? Живите, је ли тако, у Београду, ул. Кумановска бр. 16, официр војске Србије у пензији, Србије и Црне Горе и СФРЈ итд., но добро. Пензионисани сте у чину генерал потпуковник?
СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Дакле, сведок Панић Миодраг са подацима као са записника од 26.11.2004. године, упозорен, опоменут, исказује:

Господине Панићу, саслушаћемо Вас и данас као сведока. Дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. У овом правцу, Ви сте и у овом смислу Ви сте својевремено тог 26. новембра 2004. године кад смо Вас саслушавали у овој истој судници положили заклетву за сведока и ја Вас само подсећам на обавезе те заклетве. Сећате се кад сте сведочили овде у овој судници?
СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, само тачно не знам датум који је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 26. новембар имамо ми то прецизно, то је био 26. новембар 2004. године, том приликом сте рекли што сте имали да нам кажете.

Питам Вас да ли при том свом казивању остајете? Да ли остајете при том свом исказу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Остајем ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли томе нешто да додате? Да ли сте се у међувремену чега присетили?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па видите, не знам колико је битно сад за овај предмет, Ви ћете рећи шта је посебно битно, али ја сам сведочио и у Хагу у међувремену и тамо сам имао прилику, пошто сам боравио тамо 15 дана, сведочио сам 4 дана радна непрекидно и у припремама ја сам имао прилику да дођем до докумената и да се подсетим неких догађаја и да видим документа за која нисам раније знао и нису ми била ни доступна на крају крајева и онда у том смислу ја сам онда рекао, вероватно то сад није битно овде за овај процес, да је евакуацијом болнице руководио Шљиванчанин Веселин, у ранијим неким исказима, мајор Шљиванчанин. Међутим, нашао сам документ да је наредбу по којој је то био у то време пуковник Небојша Павковић и у том смислу ја сам и тамо, то је измена у односу на мој исказ овде и исказе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви сте видели шта?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Видео наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредбу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којом се одређује шта евакуација болнице или?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Одређује се за старешину који руководи евакуацијом болнице пуковник Небојша Павковић, а мајор Шљиванчанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то наредио да се одређује Павковић за старешину који ће?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То је могао само само његов претпостављени, ја се не сећам потписа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам ко је у потпису, да ли је Мркшић или из ССНО?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Није Мркшић могао њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Павковићев био претпостављени?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Павковић је у то време био официр који је био у кабинету начелника Генералштаба и одатле је дошао тамо код нас где смо ми били и ја нисам знао за то. Међутим, после видим и на снимцима видим и наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вук Обрадовић?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: А Вук Обрадовић је био начелник кабинета, а Павковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он у потпису те наредбе?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Можда је, ја сад не могу док не би поново видео ту наредбу, али сам видео. То је промена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би била једна промена у Вашем исказу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да лис те тамо можда видели још неки интересантан документ који би заслуживао да га коментаришете овде у судници?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Било је много докумената где су они мене питали. Било је докумената с мојим потписом на пример да ли сам ја то потписао, јесам, али врло је мало докумената с мојим потписом, али оно што сам било је фотографија, снимака, оно што сам знао и што се могло са сигурношћу утврдити ја сам то тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Панићу, ми смо овде у ситуацији да судимо поново у истом предмету и на предлог одбране смо позвали између осталог и Вас да поново сведочите, па ћу ја сад препустити у том смислу да Вам се пар питања како је то тражено да Вам постави колега Заклан Ви или Ваш клијент? Дакле, питања? Изволите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само сам хтео да разјасним. Сведок каже да је он овде приликом саслушања рекао да је наредбу за евакуацију болнице издао Шљиванчанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није он то рекао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Можда је наредба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је мислио да је Шљиванчанин одређен да руководи евакуацијом итд.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А та иста таква наредба тамо је за Павковића, ето то. Изволите колега Заклан.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Сведок је говорио раније о неком састанку у новембру владе која је одржана у Велепромету. Кад је то било само да ли можете сад да се сетите?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па да, ја сам био на седници владе. Влада је заседала 20. новембра.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Сем Вас, ко је био присутан од војске на тој седници?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Од војске, пошто сам ја дошао са закашњењем, мени је, кад је мени мој командант Мркшић наредио да идем на седницу владе, да не ширимо причу, ја сам отишао са закашњењем, седница је већ била почетла а на тој седници био је присутан Богдан Вујић. Ја сам касније сазнао његово име, ја њега нисам познао, био је пуковник и видим човека који тамо.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Богдан Вујић? Да ли је још неко био тамо у току седнице од војске, од официра ме интересује?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Од војних лица?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, ја нисам видео.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли је био Шљиванчанин конкретно Вас питам?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Није био.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја Вас ово питам зато што сведок који ће бити саслушан после Вас вероватно Богуновић говори да је био Шљиванчанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте име и презиме. Браниоче станите мало. Немојте тако.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ово је моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Није био Шљиванчанин, категорички то тврдим али Шљиванчанин није мали човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је неко од људи који су са Вама данас чекали да сведоче да уђе у ову судницу, да ли је неко од тих људи био на тој седници владе?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не сећам се.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли је неко говорио тамо на седници владе о Територијалној одбрани Вуковара?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Мада ми је овај један много познат али ја се њега не сећам са седнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке приче на тој седници владе о ТО Вуковара, о неким сменама?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Није било о сменама него.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Довољно, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него чему?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па било је о томе где ће се судити да ће они да суде овим људима из болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко да ће да суди?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да ће да суди власт која већ функционише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, да седница владе одржава се и они на тој седници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ми Вас питамо да ли је било неке приче о ТО Вуковара, Ви рекосте да о сменама не, о ТО Вуковара да, па Вас питам какве приче је било о ТО Вуковара?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не у том смислу него да ће влада која има своје и двостепено судство и извршну власт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко од бранилаца има шта да пита сведока? Не? Изволите господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок био на састанку неком у хотелу када су предлагана одређена лица на одређене функције цивилне структуре власти, где сам и ја предложен? У ствари ето, да ли је био на некој, тамо наводно сам и ја предложен за команданта територијалне одбране, како каже Душан Филиповић. Да ли је сведок разумео?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја нисам присуствовао нигде где се одлучивало о командним структурама и о некаквим сменама, ја сам био начелник штаба и имао сам своје задужење.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А неком састанку у хотелу, да ли је присуствовао, посредно?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Сведок је рекао да је десет дана пре ослобођења града Јакшић померен са те дужности, и да сам ја постављен за команданта и да је то закључио по томе што се Јакшић од једном некако дистанцирао и више се није појављивао, па је питање, да ли је сведок само на основу Јакшићевом дистанцирања и његово непојављивање закључио да сам ја командант или је сведок на основу још нечега закључио да сам ја командант, па ако је, нека каже? Где ме је виђао, у којим ситуацијама, шта сам причао, како сам изгледао, како сам се понашао, да ли сам нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, немојте сад.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ви сте Мирољуб, јел тако?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Мирољуб је био храбар човек и Мирољуба сам запазио ја тада тамо, Јакшић је командовао територијалном одбраном и Јакшић је долазио на наше састанке, али негде пред ослобођење Вуковара све је био актуелнији Мирољуб, у ком смислу и шта се дешавало у том ланцу командовања ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кад кажете све?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Али Јакшић је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је био актуелнији?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете све је био актуелнији Мирољуб, шта то значи, да ли сад он долази на те састанке, шта, не разумем?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Долази Јакшић и даље, али сам стеко утисак да борци више, да више верују Мирољубу као једном отреситом, храбром човеку и да се доста тога, у доста случајева и Мирољуб појављује са Јакшићем или без Јакшића и тако. Како је била та смена, ко је постављао, то су неке надлежности о којима ја сад не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, добро то, него да видимо како се то манифестује по Вашем најбољем сећању и Вашем најбољем доживљају тих дана тамо, како се то манифестује те неке евентуалне промене?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: У најкраћем, ја сам схватио да је Јакшић померен са те дужности. Значи да је дошло до неке смене, и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али и даље долази кажете, овамо на командно место у Негославце?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па добро, он је, нису га, Јакшића су и даље поштовали, Јакшић није, био је један нормалан човек, нормалан лик с којим се могло сарађивати, али сам ја стеко утисак да је Мирољуб постављен на његово место. Е сад, то може негде у документима да се нађе, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви имате тај утисак да је?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Утисак, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Утисак, ништа нисте видели?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Мирољуба некакву наредбу писмену?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, неко је морао, ако је он постављен, неко је морао написат наредбу, а ту наредбу могло је у то време по мени написати командант, команда прве војне области, пошто је то била зона ратних збивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радоје Трифуновић нам каже да то не би било баш у?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: У духу правила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У духу правила. Да сад војска нешто ту смењује команданте ТО?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, нормално, то су републички односно покрајински органи који се сасвим другчије то регулише, али у мирнодобским условима, сад то је била ратна зона и ја дајем за могућност да је то и одозго линијом командовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи ја се извињавам, само да ли сам ја добро схватио. Сведок значи не зна да сам ја постављен за команданта само је он стеко неки утисак. Јесам ли ја добро разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он сазнања типа имам, видео сам наређење или чуо сам или, он сазнања тог типа нема, него то је његов утисак, господине Вујовићу ако сте га пратили?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да, у реду је, па тако сам га схватио, него реко, не знам да ли сам добро схватио. У изјави из истраге од 28.11.2003., страна 2 пасус први стоји «након што ми је предочен мој исказ који сам дао пред председником војног суда, 28.12.1998.године, изјављујем да остајем у потпуности код тог свог исказа и евентуално могу да одговорим на нека допунска питања», па је питање, да ли је сведоку тај његов исказ пред Војним судом, значи у истрази овој прочитан или је дан да га прочита, пре него што је почео давати изјаву. Кад сте дошли код истражног судије, да ли Вам је предочен одмах тај, значи исказ или сте га Ви прочитали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели ово?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле овако, Ви сте сведочили?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја сам дао исказ тај, то је био, Гојовић је ја мислим водио.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не говорим о истражном судији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво сте сведочили у Војном суду, у Војном суду, па сте потом сведочили у поступку истраге, па сте потом сведочили на главном претресу овде у овој судници и данас, ово је четврти пут према нашим папирима?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: У тадашњем Војном суду који је управо био у овој згради, Гојовић је узео мој исказ, значи радило се о исказу, није било никаквог процеса ту, него једноставно разговор из кога је проистекао записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: А онда сам пред истражним органима ових из Хашког трибунала, исто дао сам једну изајву, овде сам сведочио, па сам сведочио и у том нашем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, код Гојовића '98.године, Радомир Гојовић, јел тако?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '98.године код Гојовића, судија Алимпић је водио истрагу у овом предмету, и то је било.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: У Новом Саду сам ја дао један исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Новом Саду, тако је. Ево сад тражим.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Зато што, ваљда ме нису нашли овде, ја не знам због чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Новом Саду је то било 28.11.2003.године. Не, него тај суд је радио ту истрагу, Окружни суд у Новом Саду, и то је било 28.11.2003., па Вас Вујовић пита, кад сте то сведочили у Новом Саду, да ли Вам је прочитан Ваш исказ који сте дали у Војном суду код Гојовића, или сте на неки други начин пре тога упознати са тим шта сте рекли, ето то Вас пита Вујовић?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер овде стоји, након што ми је прочитан мој исказ који сам дао пред председником Војног суда 28.децембра 1998.године, изјављујем да остајем у потпуности код тог свог исказа и евентуално могу да одговорим на нека допунска питања?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, да, па, ја мислим да ми је предочен тај записник или делови записника и онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нисмо се разумели, ја сам хтео да питам значи, да ли је предочен, да ли сте прочитали, па су онда кренула питања, или Вас је истражни судија?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, да, предочено ми је дал су делови, они битни делови, предочено ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта са овим добијамо?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У реду је, сад је објаснио, јасно. Ја сам мислио само да је, добро, у реду. Пошто су и Вујић Богдан и Кијановић рекли да их је послала Упрва безбедности, и да им је претпостављени био Александар Васиљевић а

сведок је у својој изјави из истраге од 28.11.2003., друга страна, други пасос, шести ред, у вези тријаже људи који су затечени у болници рекао «знам да су то радили људи органа безбедности бригаде, и такође и стручни људи из Управе безбедности у то време начелник службе је био генерал Александар Васиљевић», па је питање, да ли је Богдан Вујић или неко из тог тима рекао сведоку да их је послао Александар Васиљевић?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Мени конкретно није рекао о томе, него ја имам сазнање на командном месту да долази, десетак људи је дошло из Управе безбедности да би појачали у стручном погледу тај истражни процес, односно селекцију и даљи процес. Међу њима је био Богдан Вујић, Богдана Вујића сам кажем видео на седници владе, а нисам знао како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је у реду, добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна ко је био вођа тог тима, ко је био, како да назовем, командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти људи имали неког вођу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па имали су сигурно, али ја не знам, то су били све пуковници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго питање је да ли знате, ако су имали да ли знате ко им је био вођа?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па ја стварно не знам то, они су јавили Мркшићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, само извињавам се, да погледам само. Сведок је рекао да се Митнички батаљон предао 18.11.'91.године, и о томе причају и у Војном суду и у истрази и на главном претресу од 26.11., страна 14, ред 39, страна 15 и тако даље, на истом главном претресу страна 15, ред 45, до стране 16, ред 8, сведок каже «да је болница већ 18.11., била под контролом ЈНА, и да је болницу прво обезбеђивао први батаљон, а онда је то преузео батаљон војне полиције и да се тај дан ништа није радило, већ ко се у болници затекао, затекао се ту, ту је и остао, односно ту је и преноћио». Па онда ћу још нешто само предочити, у војној истрази, из истраге 28.12.'98., трећа страна, шести пасус, сведок каже «кад сам дошао у болницу ја сам запазио да је болницу у то време већ обезбеђивала јединица војне полиције и то други батаљон војне полиције, којим је руководио капетан Радоје Пауновић», што значи да је сведок био у болници тог 18.11., па је питање, да ли је сведок био у болници?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је то било пре предаје Митничког батаљона, док је трајала предаја Митничког батаљона, или после предаје Митничког батаљона?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је сад питање господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Када је сведок био у болници, пре предаје Митничког батаљона, после предаје или у току Митничког батаљона?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: После предаје, односно предвече.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тај исти дан, јел тако?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта смо сад са овим добили, сведок је одговорио на то питање.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је био у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, кад Ви кажете ја тражим да се саслуша поново, непосредно Пера, Мика, Жика, знате, нисам сагласан да се прочитају њихови искази јер имам да их питам неке ствари, то подразумева, или да их питате неке нове ствари, које су значајне и битне, било за Вашу одбрану било уопштено за овај предмет о коме ми расправљамо, је ли, било да нешто значајно и важно у његовом првом казивању није било довољно разјашњено а врло је важно да се разјасни, знате. Не може да се сведе на понављање, не можемо да сведемо то сад напонављање да нам сведок поново одговара на питања на која је одговорио.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја сам мислио да сте Ви схватили ово моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам схватио питање.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сад ћу Вам ја одмах објаснити о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, сведок је управо то рекао 18., увече је била болница под нашом контролом, био је ту први батаљон, онда је то преузео други батаљон војне полиције, обезбеђивао је болницу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих Вас замолио да ме пустите да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је сад битно, што је сад важно да ли је сведок био лично у болници 18. или 19. или 20., он сва своја сазнања има, Ви знате на ком месту је био.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих Вас замолио, ја сам мого то одавно објаснит, али ја не могу од Вас да објасним. Ја бих Вас замолио, ја хоћу то да објасним. Говори стално 18. 18., овде се померају датуми 18. 19., постали су датуми небитни и Ви сте утврдили 20., овде се говори да је сведок сада овог момента потврдио да је то тај дан кад је Митнички батаљон кад се предаје, то је тај дан кад се Митнички батаљон предаје, а утврђено је сто посто да је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тај дан?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тад је сведок био у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тај дан. Сутрадан све због анализа осталих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, није никакав проблем. Дакле утврдили смо, односно Ви сте утврдили, то је Вама важно да је сведок тај дан кад се предаје Митнички батаљон он био у болници. У реду.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То је 18. новембар.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нормално, па нормално, зашто тужилац не промени сад оптужницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само због тога, то је било битно, да ли је то исти дан, пустимо дане више да ли је 18. 19. 52., нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад је следеће питање, да ли сте били 19., у болници?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Није следеће то питање.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: 19., нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били 20., у болници?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: 19., пардон, пардон, 19. јесам, 20. нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, 19., зато што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је вршена евакуација болнице?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сад понављам питање које су Вас, сви су Вас питали, ко год Вас је саслушавао у овом предмету свако Вас је питао кад је вршена евакуација вуковарске болнице.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте стално понављали да је то било 20?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево видите господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одлично, два дана је била евакуација 19. и 20., сведок уопште не греша, само што Ви то нећете да схватите, не знам зашто. 19. и 20. је евакуација, 19. су заробљеници извежени и још неки и 20., то и Вукашиновић говори, два дана евакуација траје, два дана.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесу болесни и рањени, било је евакуације болесних и рањених, али ја мислим пре свега на заробљене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, слушајте шта тврди Вујовић, два дана је вршена евакуација вуковарске болнице и 19. и 20?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: 19., су болесни, рањени и ови који су били транспортовани на даље лечење или на неку другу страну, а 20., је датум када су евакуисани ови људи који су после били смештени на Овчару, 20.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, то ћемо кроз друге анализе да извршимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сад не знам више где сам стао уопште.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Мада је и 20. било и ових болесник на тој тријажи на тој селекцији исто, ту су само издвојени они који су препознати да су били наоружани, да су били борци.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У изјави из истраге од 28.11., страна 3, други и трећи пасос, почевши од трећег реда други пасос, сведок у вези заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која страна?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Страна 3, други и трећи пасос, почевши од трећег реда, другог пасоса. Сведок у вези тога каже «после неких 15, 20 минута ја сам им саопштио да је став пуковника Мркшића који ми је пренео да уколико влада донесе одлуку да је став пуковника Мркшића који му је пренео», добро и тако даље, и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само мало. Ма добро то је небитно, прескочићу, небитно, то могу кроз анализе. Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок после састанка у Велепромету отишао сам у касарну или су у касарну отишли заједно он и Богдан Вујић?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: А не, Богдан Вујић је био, ако се мисли на седницу Владе.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако је.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Он је већ био на седници кад сам ја ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него пита?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: После састанка?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: А после, после не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се враћате заједно у касарну?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, не, ја нисам га ни познавао нисмо имали заједничке задатке.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Где се налазила канцеларија начелника штаба, односно сведокова канцеларија, где је он боравио и радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овамо, мислите на командно место?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да, где је радио, значи његова канцеларија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Негославцима?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ваше командно место?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Најчешће је то била ова оперативна сала где су се стицали подаци, где су биле карте, телефони, и остало, а само сам имао једну собицу малу за одмор са начелником артиљерије заједно, он се зове Пенић Милорад, то је било у истој тој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је то у Вуковару или у Негославцима?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Мислим да је то број 15.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је то у Вуковару или у Негославцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негославци, то каже.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Негославци.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је постојало истурено командно место оперативне групе Југ, или Гардијске бригаде?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па било је у неким моментима, после то није било активно.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А где је то било?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То је било на самом излазу из Негославаца.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Из Негославаца?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Задња кућа са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На излазу према, где на излазу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Према Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Вуковару?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Према Вуковару.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сте имали истурено место у касарни?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: А у касарну сам ја одлазио доста често, у касарни је био командант Лукић, прво је био Бајић Адем, па је после био Лукић и онда ја обилазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте имали ту истурено командно место, то Вас пита?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па моје командно место је где год дођем у јединицу значи ту сам, ту је истурено, и, рецимо да јесам, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Значи ту су телефони, ту су људи који су у контакту са јединицама.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се то звало истурено командно место или?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Није, није се то звало, то није било наше командно место то је било.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нисам га разумео шта је рекао, није?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Другог јуришног одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другог јуришног одреда?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јуришног одреда, значи није истурено командно место?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Није, није.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Али је могло да послужи увек.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па добро, то је друго, да. Да ли је сведок имао свог помоћника неког оперативца или тако нешто?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па ја сам имао, ја сам био начелник штаба и ја имам читав оперативни орган, ту су пре свега начелници родова свих, да их не набрајам сад, онда ови оперативци који воде ратни дневник, оперативни дневник, који дежурају на командном месту, и који самном најчешће сам водио једног или двојицу са собом у обилазак јединица, да би заједно решили одређени проблем на лицу места.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је Лукић, зна ли сведок Лукића?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Лукић Бранислав?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Лукић је био мој заменик, он је био значи први оперативац, али ако баш имамо времена, Лукић је добио нови задатак пошто је после 02.октобра Бајић Адем попустио психофизички Лукић је дошао и преузео команду другог Јуришног одреда.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И ко је на његово место онда дошао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошао неко?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Лукићево место је остало празно.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Овде имамо казивања Трифуновића.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Трифуновић је следећи по тој хијерархији, и Трифуновић је углавном водио ратни дневник.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тај посао. А шта је онда Бранислав Лукић није ми јасно, он је остао командант?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чујете, од почетка октобра командант другог Јуришног одреда.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И до када је то био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До кад је био?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: До када је то био?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Док се завршила борбена дејства, до завршетка.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи док су трајали Јуришни одреди, јел тако?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Вујовићу, није то било два питања, него је то било двадесет и два, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Испред мене је записник о саслушању сведока од 26.новембра 2004.године, то су стране 33, 34, и 35. Па ево Ви можете да погледате а ја могу да кажем о чему се састоји то што хоћу да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ради се о томе да ли је у то време било смене на челу територијалне одбране Вуковара или није било, па почиње о томе нешто да прича на 33 страни, наставља на 34 и завршава на 35, где говори се о томе другачије него данас, наиме, да није само у питању утисак ко је био главни а ко је био споредни, или ко је био главнији у односу на некога другог, већ се говори нешто конкретније. Па бих ја Вас молио да Ви то предочите па нека се он изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помозите ми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево овако, значи почиње на 33 страни пред крај, где се говори да је у то време постојала јединица територијалне одбране Вуковара, па се

онда објашњава око тога, говори се о снази те јединице, Ви постављате питање, то је прва реченица на страни 34, јесу ли они имали неку команду, ко је њима командовао, сведок одговара, имали су, био је командант капетан I класе, онда наставља да се ради о Јакшићу, и тако даље, и тако даље, после Ви њега питате да ли се сећа неких имена из тог времена, то је негде на средини те исте стране, каже он сећам се поготову што је после Јакшића био на дужности командант ТО Мирољуб, па Ви онда постављате питање, Мирољуб како се презива, сведок одговара Вујовић, Ви онда касније питате на истој страни кажете био је командант после Јакшића, значи два реда испод, сведок одговара јесте, када је то после, Ви питате, вежемо за овај дан престанка борби у Вуковару 18., сведок одговара при крају у самој фази ослобођења Вуковара Јакшић више није био актуелан, мислим да Јакшић на десетак дана пре ослобођења Вуковара, да је из неких разлога померен са те дужности, ко је извршио смену, Ви питате, и онда се иде, даје одговор, неко ко је био надлежан за то каже сведок, па онда прелазимо на страну 35, Ви му предочавате шта је Јакшић говорио везано за ту смену, кажете Јакшић то исто прича, ми смо га чули, али оптужени Вујовић то негира, каже да он јесте постављен за команданта ТО али тек касније крајем тог месеца, значи након 18., крајем тог месеца 28. 29. или 30. новембра, сведок Миодраг Панић: сигурно је био пре ослобођења Вуковара, е сад да ли су документа била увезан, наређења и то, ко је био надлежан да га постави то нисам сигуран, али сигуран сам да Јакшић више није био актуелан, не пита се много, да ли се сећате још неког имена, и тако даље, и тако даље.

Значи сад је моје питање, сад сам то поновио, везано да ли је у питању само утисак или је његово знање и сазнање на овај начин као што је навео 26?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не видим овде неких битних разлика, у овом свом казивању не помиње.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дозволите само, па сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Усмена, писмена наређења и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У реду је то, то је тачно, али ја Вам предочавам оно што сам рекао, мислим нема ту шта да се тумачи или да се не тумачи, говори се да је постојала смена, да је извршена смена, да је та смена била пре завршетка борби и говори се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то и данас, све то није спорно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али не у виду утиска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то и данас каже, али само је проблем у томе што он каже да је то његов доживљај, да је то његов утисак да то јесте тако, нема никаквог сазнања типа писмено наређење, усмено наређење или било шта слично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, у реду, ако је то Вама јасно, у реду, ако мислите да нема разлике, нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо тако. Вујановић.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја ћу само једно питање за генерала. Рекли сте сада, то је нешто ново за мене, да је и 19.вршена нека евакуација, а ко је тог дана вршио тријажу у болници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког тог?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тог 19.,вршена нека тријажа?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: 19., су одређени санитарски органи радили и радили су особље болнице које је било ту запослено, заједно да органима безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али и органи безбедности?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: И органи безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Органи безбедности из?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: И ови што су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Гардијске бригаде?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: И ови што су појачали, ови што су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су они дошли?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па ја мислим да су они дошли 19.,ја не знам тачно, негде мора бит у неким, у ратном дневнику би то морало бит записано да су они дошли 19., и да су се одмах полако укључили у то. Шта је суштина за тај 19, требало је обезбедити тамо одређене потрепштине за болницу, требало је ове критичне болесне, рањене, што пре збринути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујић каже, дошли су 19., увече?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Е, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Право, 19., увече право на командно место, Шљиванчанин им одржао, били код Мркшића и тако даље, он их упутио на Шљиванчанина, Шљиванчанин је рекао шта како која ситуација и потом правац Велепромет, на Велепромету до касно у ноћ не знам ни ја колико, хиљаду ипо, две хиљаде заробљених, Богдан Вујић је транспортовао аутобусманегде до два иза поноћи?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И потом добили задатак да сутрадан ујутру у шест сати иду у болницу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: За сутрадан су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи 20., ујутру, то је прича Богдана Вујића?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: За сутрадан сигурно они су били актуелни, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не помиње два одласка у болницу и две тријаже, две?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Одустајем онда ја, коригујем се у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако не раде они, ко ради 19., тријажу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па то је, то је овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако не ради овај тим из ССНО-а?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, то није била никаква велика евакуација, то је било једноставно збрињавање јер сад је требало указати адекватну помоћ тим људима који су се, болесни, рањени и које су људи препознали, било је ту, било је ту наших заробљених исто које смо ми нашли, Јовића на пример и два војника с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два војника, тако, Јовић?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јовић, не знам заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Тако да мислим на те појединачне случајеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евакуисао и оптужени Вујановић своју сестру, сестра његова била у болници запослена, ради?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Било је идентификације препознавања, било је људи ту који су били стицајем околности у тој болници а никакве велике неке, неког великог тријажа, велике евакуације или шта ја знам, селекције није било, значи наредни дан, 20., је дан који је карактеристичан поготово за ове људе који су отишли на Овчару.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево председниче, сад сте га Ви навели да тако каже, а лепо је рекао први пут кад је почео да прича да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морамо да разјаснимо господине Вујановићу, морамо да разјаснимо.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја сам хтео да разјасним па ако нисам јасан могли сте Ви да наставите, овако сте га Ви навели, и сад је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не наводим ја никога ни на шта. Ја сам само у обавези да предочим ако се неке тврдње сведока косе са неким другим па се ја тога сетим, наравно нисмо машине па да се сетимо свега, али ово је заиста било, сећам се те приче Богдана Вујића одлично, неколико пута је поновио, и онда смо у обавези да сведоку предочимо тако што.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја сам имао више питања у вези баш тога, али сад немам више шта да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад ако безбедњаци, органи безбедности врше тријажу и тада 19., а нису ови, онда који то раде, који то врше, Шљиванчанин или унутар Гардијске бригаде, Каранфилов, Каран Младен, ко?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Није се тад много радило на томе, тад се пре свега збрињавало.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине генерале, шта значи Вама то збрињавање, шта Вам то значи збрињавање, ајде објасните ми?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па то пре свега значи да се основне неке потрештине за болницу, ја се сећам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја питам, ја сам питао јасно, нисам рекао стакло, завој, лекови, ја сам питао ко је вршио тријажу 19., Ви сте рекли, ајде сад и ови у болници су помагали.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И безбедњаци, па сте се исправили из Београда, и Ваши из бригаде, е сад сте споменули од једном неко збрињавање па ми није јасно, какво збрињавање, да ли збрињавање рањеника, ако јесте тако, где сте их возили и ко је одредио да Перо Перић, није био усташа него је био обичан цивил?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке евакуације рањеника, тешких рањеника?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесам ли јасан био ја мислим?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Кад се вршила идентификација, било је ту људи који су били запослени у болници, било је ту људи који су били заробљени у болници, било је људи које су препознали мештани или људи који су окупили око болнице, дошло је ту разних заинтересованих лица до болнице, и није, ја не тврдим да је била 19., некаква велика селекција или тријажа или, али је 19., пре свега испостављен је захтев нама као команди да се помогне у нафти, да се помогне у санитарском материјалу, да се ето, у храни и у многим другим потрепштинама које су требале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу збрињавање?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, стакло на пример између осталог, полупани прозори, и у том смислу збрињавање и изузимање ових људи, ми смо узели нашу тројицу одмах, неко је препознао свога неког из фамилије и томе слично, алу у сагласности са још увек је актуелна Весна Босанац, ту која постоји као управник болнице и сви лекари ти који су радили ту, и они су и остали, они су ту и заноћили и сутрадан је онда почело се организовано радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Вујо Златар.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ја имам само једно питање. Кад сте били у Хагу, да ли сте видели можда деловодне књиге ове што је водио Вукашиновић за улазак и излазак у град, да ли сте имали шансу да видите то можда у Хагу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву књигу господине Златар?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Деловодне књиге за улаз и излаз у град, Вукашиновић нам је рекао да је он то водио, уписивао улазак и излазак у град, да ли сте имали шансе да то видите у Хагу можда?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, ја то сад први пут чујем.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: А да ли Вам је познато да су вођене књиге за улазак и излазак у град, Вукашиновић каже да је он водио, његова полиција у Негославцима да је то радила, то мора да Вам је познато?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па вероватно је полиција радила свој посао, ја.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па зато Вас питам да ли сте можда видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања те врсте?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли сте можда видели те књиге у Хагу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, није ми познато.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли је Ваша полиција обезбеђивала болницу у Негославцима, амбуланту тај, Дом здравља у школи?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: А да ли Вам је познато од рањеника да је одузимано ту наоружање одмах, ту уписивано у војној полицији и то све?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, по пропису њима се одузме оружје.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: А где би могли добит тај списак одузетог наоружања у Негославцима?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да ли?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Где постоји тај списак одузетог наоружања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сачињавали неки спискови, неке евиденције тог типа, и ако тога има где бисмо то могли да потражимо, то пита Златар? Дакле прво да ли се то негде евидентира?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је дана тог и тог од рањеног Вује Златара одузет не знам пиштољ, пушка или шта ти ја знам?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Сат, прстен, дабоме, ствари које су одузимане пописиване су и то се ради по пропису, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где бисмо?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Правилном војне полиције је то прописано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где бисмо то могли да тражимо, ево то пита?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То би могло да се тражи у архивама, јер сва та документа су сада архивирана, то је у архиву војске који се чува, некад се чувао у Војној гимназији, ја не знам где је сад, значи негде у архиву војном.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли сте то можда видели у Хагу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Нисте?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добро, само још једно питање. Да ли имате можда списак људи, патолога, санитетског особља који су вршили тријажу у болници? Списак људи да ли сте имали, да ли знате можда људе?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, али знам да је.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Доктора, а не војно лице, него доктори, тога, што је било у болници?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Знам да је постављен после за управника болнице, има то у документима из Новог Сада доктор, а друго нешто не знам, и знам да сам се срео са Весном Босанац и њу сам знао зато што је долазила на командно место

да разговара са Мркшићем и њу сам видео, ове друге ја нисам знао. Ивезић се звао тај који је постављен после за управника болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ивезић, да, да?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: А да ли Вам говори нешто име Бранислав Александрић? Да ли је био присутан у болници у то време, да ли Вам говори нешто име то?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добро, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је вршена тријажа. Хвала господине Златар. Да ли је вршена тријажа у болници типа да се провери да ли су неки људи који се претстављају као рањени и заиста рањени, која тежина је њихових повреда, ако су заиста повређени, дакле да ли је вршена, или се само фиктивно претстављају или их се фиктивно претставља као рањене, тешко болесне. Дакле, да ли је неки лекарски тим у том смислу као што су безбедњаци вршили тријажу овог типа, да ли су и лекари вршили заиста тријажу овог типа, тешко рањени, лакше рањени, да уопште нису рањени болесни и тако даље?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, ја тог дана значи нисам био ту на лицу места, био сам у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли имате сазнања ове врсте?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Али, моје сазнање говори да је исто као што су радили органи безбедности свој део посла, да се исто проверавало ово јер је било много људи који су се направили болесним или су завили руку, главу, ја сам то причао сваки пут у свом исказу, зато што је то чињеница и сећам се на пример чак и једног примера да је неки који је радио на бензинској пумпи, који је здрав, ништа му не фали, али кад је морао да побегне, кад се плашио шта ће му се десити после свега он је обуко бели мантил, и ја се сећам да су га питали те вечери Дамјане кад си ти постао доктор. Јер људи су препознали, људи живе ту, живели су годинама, и сад су препознали. Људи који нису ни болесни, који нису ни, и било је, било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То разумем, него сад, да ли је унутар болнице вршена провера, односно тријажа тог типа од стране неког лекарског особља, лекарског тима, имали сте начелника, имали сте начелника Братислава Јовановића или тако некако?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Начелник санитета код нас је Јовановић Братислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јованови Братислав, начелник санитета је био, тако је. Он негира да је био тамо уопште на тај дан, каже да је био у Београду, али?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Братислав Јовановић је био начелник санитета и он је руководио лечењем и збрињавањем људи у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У болници у Негославцима?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте, он и Атанацковић и многи други и читаве екипе са ВМА у то време, а у тој болници је било запослених људи који су радили у болници, који су помогли приликом идентификације и они су имали сазнања ко

је, давали су податке ко је болесник, ко није, ко је маскирао се, ко је бацио пушку а легао у кревет или избацио некога болесног и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То разумем, те приче су ми више приче за органе безбедности који ће извршити ту тријажу, него сад да ли се врше провере овог типа?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не могу Вам одговорити, био је лакар тај надлежан за ту врсту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, али је рађено и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите Милојевићу?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Хтео сам да питам господина Панића да ли зна када се господин Богдан Вујић вратио, у ствари када је напустио Вуковар?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не знам.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли му је познато када је последњи заробљеник, да ли из болнице, да ли из Велепромета напустио Вуковар и пребачен у Сремску Митровицу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не знам ни то.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не знате ни то. Да ли сте видели пошто тврдите да сте били 19., у болници, да ли сте видели капетана Радића тамо?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Нисте видели капетана Радића?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, видео сам Пауновића Благоја команданта батаљона, другог батаљона војне полиције.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добро, само још једно питање. Када сте били у болници колико сте Ви лично видели, ако сте видели аутобуса тамо, 19., значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тамо каквих?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, 19., сам ја само кратко био, пописао потребе са овим Ивезићем и то смо после на командном месту предочили да им треба то доставити и то је достављено наредног дана, а аутобуси тог дана нису били.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Нисте видели ни један аутобус?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, има ли још неко нешто да пита сведока? Не.

Даљих питања сведоку нема, сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд господине Панићу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја сам дошао, мене су нашли у Крагујевцу, али ја сад не знам да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па морали смо, ја се извињавам у том смислу, Ви сте добили један позив, то је било за после подне, међутим у међувремену се ова судница ослободила за пре подневне термине, и онда смо морали тако да Вам променимо то све, зато што је ипак конфорније овим људима и свима нама који радимо, и овим који су у притвору, лакше је судити пре подне и учествовати у овоме пре подне него после подне, па се у том смислу извињавам.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нема никаквих проблема, ја сам у пензији, него што ја живим, доста времена проводим тамо и онда сам отуда дошао, то је једини трошак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле тражите путне трошкове.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Код Крагујевца, то је одавде 160 километара, село Ратковић, Општина Рековац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има од тог села до Крагујевца?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: До Крагујевца има негде око 17 километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ми имао 1.100,00 динара је Крагујевац-Београд-Крагујевац, то је цена јавног превоза, 1.100,00 динара.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Добро, ништа, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до тог села може бити нешто више, и неке трошкове исхране, 200,00.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нећу да цепидлачим, али ето имао сам трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоће ли бити довољно 2.000,00 динара, господине Панићу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2.000,00 динара да ли ће бити довољно да покрије Ваше трошкове?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Довољно, довољно и хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи путне трошкове јер је дошао у Београд из Крагујевца, односно села Ратковић, код Крагујевца, те се сведоку и досуђује 2.000,00 динара, привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо господине Панићу, можете ићи.

Позовите сведока Богуновић Борислава. Да питања господине Вујовићу, три.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: На претходном претресу односно на последњем одржаном главном претресу 24.априла ове године, је сведок Дуловић када је био саслушаван донео свеску за коју је претходно тврдио да ју је добио од Ивице Андрића-Ђетића, та свеска је приказивана овде на документ камери, међутим, оптужени Шошић је предложио да се направи фотокопија комплетне те свеске и да му се достави примерак. За одбрану Шошића ово је битна ствар, ја се извињавам због.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека микрофонија, сад је боље, сад је у реду, није, не, не ја ћу, не морате колега, искључио сам, не морате. Мораћете и Ви да укључите поново.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја немам информацију пошто на том главном претресу нисам био него ме је колега мењао, колико сам схватио није направљена никаква копија те свеске, а одбрана Шошића поготово што сам ја након тога имао консултације са својим клијентом са оптуженим Шошићем, ће доказивати да то није свеска Ивице Андрића. Према томе веома нам је битно да ту свеску имамо, јер сматрамо да Дуловић не говори о човеку који се заиста зове Ивица Андрић, који је човек о коме је Шошић говорио да су заједно отишли 19., из Вуковара, према томе веома нам је битно да дођемо или до фотокопије или до оригинала те свеске без обзира што ту нема ништа битно о догађају коме се овде суди, али да бисмо могли да утврдимо да ли се ради о идентитету човека о коме се говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо то прегледали на документ камери, јел тако?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: То је приказано на документ камери, а да ли се одатле може направити копија то ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све може, како да не може.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Е онда бих ја замолио да се са документ камера ако је могуће изради копија и да нам се то достави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Богуновић Борислав, добар дан господине Богуновићу, извињавамо се што сте дошли овако касно на ред, али шта да се ради, биће их и после Вас. Име Вашег оца је?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Душан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душан?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени и где?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: 1950., Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Негославцима, где живите?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Шид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војвођанских бригада 11?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок Богуновић Борислав са подацима као са записника од 28.04.2004.године, упозорен, опоменут, уз подсећање председника већа на заклетву за сведока исказује:

Господине Богуновићу, саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, дакле на та питања нисте у обавези одговорити,

ја Вас подсећам само да сте приликом саслушања у овој истој судници прије четири и нешто више од четири године, дакле 28.априла 2004.године, да сте заклети као сведок и ја Вас подсећам на обавезе из те заклетве за сведока.

Господине Богуновићу, да ли остајете при том свом исказу од априла 2004.године?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли томе нешто да додате, да ли сте се у међувремену чега присетили, да ли сте можда дошли до неких нових сазнања, подсећања, ствари које су Вас потсетиле па да би то заслужило да нам нешто друго кажете данас?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Немам ништа, никаквих сазнања нема, ја не идем преко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви сведочили у предмету Вуковарске тројке, такозване Вуковарске тројке?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте саслушавани као сведок у Хагу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не, не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Нисам, слушам, у Хрватску не идем, тако да сазнања неких других немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте нам и прошли пут рекли да је на том састанку владе или ко је већ био од министара те владе на Велепромету у Вуковару, 20.11., да је био Шљиванчанин, Ви сте нам то тада рекли?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био Шљиванчанин, да је пренио неку наредбу како је дошло, да Вас је упознао у ствари како је дошло до смене на челу ТО, да је уместо Јакшића постављен Вујовић, а за његовог заменика Вујановић?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овај сведок пре Вас што је био ту у судници, непосредно пре Вас, генерал Панић, он је био тада начелник генералштаба, односно, пардон, начелник штаба Гардијске бригаде код Мркшића и он каже да је био на том састанку владе, да ли га се сећате?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни он Вас.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не, не сећам га се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни он се Вас не сећа, али каже није био Шљиванчанин, није било никакве приче тог типа о смени на челу ТО на том састанку?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па не знам шта је он рекао, али ја ћу Вам рећи, ја нисам знао, значи Јакшића и сад сам заборавио како се овај, Јакшић био заменик а овај Антић је био командант, значи, они су смењени, то нам је речено, да

више нису, ни да је, да је сад Вујановић и Вујовић, односно Вујовић је командант и Вујановић заменик и то сам чуо лично значи из уста господина Шљиванчанина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тој седници владе?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командант био ТО?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Антић је био командант и његов заменик је био Јакшић, речено ми је да је сад Вујовић је командант а Вујановић је заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте и прошли пут рекли, један је био командант други је био заменик. Прошли пут је он био у том смислу, добро, у реду, чули смо ми овде и Антића и Јакшића, и Јакшић не спори да је био и од свих других смо чули да је Јакшић био командант а Антић заменик.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па добро, сад ја, ајде да кажем али ја знам да је Антић, за њега сам знао да је и чуо да је он командант, а да ли су они мењали то после, шта је било, не знам, али углавном то је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било на самој седници владе не тој, него некој каснијој, да ли је било исте ове приче, овог типа?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је смењен, да су смењени једни а постављени други?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не, није се о томе уопште разговарало, мислим да у том моменту кад смо то, кад нам је то речено ми смо то прихватили јер била је војна управа и ми ту нисмо могли ни реаговати на то, и нисмо ни даље реаговали до не знам тамо, већ пред крај дванаестог месеца је била војна управа, значи тек кад је почела цивилна власт да функционише јел није било потребе онда, не сећам се уопште да смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био тада тамо на тим теренима Радован Стојичић Баца?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Он је био тамо за полицију, и он је старији, дал у некој саветник, или тако, имао је своје људе тамо и нисмо ми у ствари фактички ни знали сви шта он у ствари обавља тамо и шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо и да је био он командант ТО Славоније-Барање и Западног Срема?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па није био он у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то смо чули?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: У том контексту није био сигурно, јер он је више био у Ердуту тамо код владе и пратио је догађања и то све, али није, мање је он био, да је био тај вероватно би одлазио на терен и одлазио код људи тих који су тамо, међутим, нити су ти команданти ТО по селима и по Вуковару долазили код њега, нити је он одлазио код њих, значи не бих рекао да је то био, више је он водио рачуна о раду владе и самога председника и остало, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам каква је то функција вођења рачуна о раду владе, каква би то била функција, шта би формално био човек, разумете, шта је неки посматрач?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да Вам кажем ту је био, у Ердуту је био у то време Аркан, било је ту још који су, код којих је он одлазио и са којима је он договарао вероватно акције и шта ја знам, али имао је један тамо, један простор где је он био тамо и тамо се налазио 80% времена, тако да не бих река да је он био тај и у то време смо имали Министра одбране, то је, који је координирао са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био Министар одбране тада?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Илија Којић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Илија Којић?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко га је заменио, ко је после њега дошао?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па то је он замењен кад је дошло до спајања све три Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Области?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: И Сремско-барањске и Славонске и Далматинске. Онда је он прешао на место помоћника министра полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте нешто говорили и о томе да је Радован Стојичић имао и неког утицаја на Вашу каријеру?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па јесте, на једном састанку наше владе он је тражио моју смену, јер у неким стварима се ја нисам могао сложити са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, у ком својству он на седници владе тражи, прво буде на седници владе, и предлаже смену, а Ви сте у тој влади били тада, неспорно, рекли сте нам Министар полиције?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он сад, у ком својству он то тамо присуствује седницама владе и ево тражи смену министра, јер није задовољан, не знам ни ја?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па, зато и кажем, није био сигурно у својству да буде у територијалној одбрани него је био у својству као неког изасланика из Београда који је контролисао наш рад и рад и министара и председника владе и свих осталих, и он је био тај у ствари који је одлучивао о многим стварим..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Вујовић нам овде нам каже да је он био у ствари који је њега и поставио за команданта и да је то крајем новембра било у Ердуту?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да му је неколико дана пре тога у Вуковару предложено, да му је Вујовић предложен, а он рекао добро одлучиће и онда негде 28. новембра у Ердуту, да ли је била и нека прослава тамо и били су чланови владе, је ли, био је и Вујовић, речено му је ти си командант, постављен за команданта од стране Радована Стојичића Баце?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја мислим да то најбоље зна колега Јакшић који је исто био онај дан кад сам ја сведочио овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Јакшић прича нешто друго.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Тако да ја се добро сећам да је то речено у Велепромету, да смо сазнали, на самом доласку а кажем реко сам Вам сад да смо то чули од господина Шљиванчанина. Значи никакав, после ништа, него баш тад кад смо сазнали да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Представите се колега.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Ви сте му предочили да сведок Панић каже да је он био на састанку, да о никаквој територијалној одбрани се није говорило, о смени поготово. Ви кажете да сте били на том састанку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Богуновићу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, да.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Па јел био тамо Шљиванчанин, кад је дошао, с ким сте Ви преговарали, са Шљиванчанином или с неким другим?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па ту је био и Шљиванчанин, било је ту још људи са којима смо ми покушали да разговарамо око локалне управе.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Ја питам с ким сте преговарали, са Шљиванчанином или с неким другим. Ко је у влади водио главну реч од војске тамо, и испред војске?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Нисмо ни преговарали, ми смо дошли да видимо пошто је речено да је Вуковар ослобођен и то да је ту крај и то, онда смо дошли тамо део владе и ту смо, значи срели смо се са господином Шљиванчанином, који је био врло кратко, обавештени смо да је дошло до смене команданта ТО и његовог заменика и још ту, мислим нема.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Шта сте обавештени, Богуновићу Ви говорите, Ви сте министар полиције били?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Будите конкретни онда знате шта је то смена, каква смена, шта, због чега смена, ко је кога сменио, ко је сменио те људе, да ли је Шљиванчанин сменио?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Нико није могао да смени никога осим војске, значи била је војна управа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже упознати су.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: И да Вам кажем, значи био је ту сигурно и овај онда пуковник Мркшић, и речено нам је до даљњег остаје.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Био је и Мркшић кажете на састанку?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да, остаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Мркшић каже.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Дал је ту био, ту треба да је био ја колико се сећам и да је он био ту, али, господин Мркшић.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: То први пут сад говорите да је био Мркшић ту.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не, не знам тачно да Вам кажем али мислим да је и он ту био и само знам, сећам се добро да је господин Шљиванчанин рекао да је војна управа до даљњег и да од цивилне управе нема ништа, значи немојте ме убеђиват да није био кад знам сигурно да је био.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: А значи био је и Шљиванчанин и Мркшић?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја мислим да је био чак и господин Мркшић ал није ништа.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: А ко је још био онда, јел био, кажете било више људи?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не сећам се.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Јел био Аркан ту на тој седници владе?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: И Аркан је све то слушао све што сте ви говорили и што су?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Шта сте тражили ви од, јесте, због чега сте се састали са војницима, шта сте тражили, шта је ваш циљ био те владе ваше или дела владе, не разумем, шта сте тражили од војске, шта да вам дају?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да се види да се полиција ту постави у Вуковару да не би било проблема, да се постави једна полицијска станица да се види ко ће водити даље рачуна о цивилима који ту остају и то све, и онда нам је речено да остаје.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Само сте то тражили?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па добро, можда још нешто али не могу ја сад да се сетим, 17 година је прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А о ратним заробљеницима?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Е, то ћу ја да га питам.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Заробљеници ми нисмо имали приступа заробљеницима, ми смо.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Јесте ли тражили од војске да Вам да заробљенике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако браниоче, мало.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Шта је ту Хаџић говорио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нижих тензија браниоче молим Вас.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Не, не, мислим причамо сто пута га саслушавамо, сад једно прича, сад друго, па морам мало да вичем судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да вичете, немој никако, таман посла.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Да се присети министар полиције, да се сети човек шта је било тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Таман посла да вичете, наопако, нећемо да вичемо. Добро. Господине Богуновићу да ли је било приче о ратним заробљеницима на том састанку, тој седници владе, шта је?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Било је приче да, тражено је да се судство, па смо имали министра полиције, имали смо министра одбране, имали смо министра правосуђа, значи да се види да се тим заробљеницима суди у Вуковару, односно да се остаје да им се суди ту, међутим речено ми је да ми немамо са њима ништа, јер кажем војна управа је била и нисмо имали никаквих додирних тачака са тим предметом и готово, то је то.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Добро Ви сте били министар полиције, па знате ли Ви ко поставља команданта ТО, војска или неко други, или цивилна власт нека?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па цивилна власт није била у то време.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Ја Вас питам, да ли знате ко поставља, војска или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да није било цивилне власти у то време него војна управа.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Па добро, мислим, како он, управо тако питање, како је војска онда, ако је војна управа могла да поставља ТО кад нема цивилне управе, немогуће, па јасно?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па није немогуће, зато што је.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: А, све је било могуће тада.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: ТО једино сарађивао са војском.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Молим?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: ТО је у то време једино сарађивао са војском, били су подређени војсци.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Ма ТО је био под војском, шта сарађивао под војском, мислим немојте причати сада, хоћете да кажете да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, хоћете да заузмете место овог сведока, шта. Немојте на тај начин молим Вас, шта то значи.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Ја само, нећу да поставим више ни једно питање, нити једно питање сведоку, приговарам овом исказу овога сведока, не говори истину од почетка до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Не знам зашто, то ваљда има своје мотиве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље. Вујовић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се сведок тих дана после ослобођења Вуковара или боље речено крајем новембра, да ли је био у Вуковару и да ли је с њим био у присуству Радован Стојичић Баца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сте били у присуству?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле од краја борби у Вуковару, па до краја новембра да ли сте били у Вуковару, ако јесте, за један пут сте нам рекли, ако јесте у колико

наврата, и да ли је и једном том приликом са Вама у Вуковару био Радован Стојичић Баца, ево то Вас пита Вујовић, рекли сте нам ово на Велепромету?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: У Вуковару нисам био са господином Стојичићем, јер већ смо имали пре тога неке дуеле, и нисмо се заједно појављивали нигде, а у Вуковару сам био у пар наврата до краја једанаестог месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пар наврата?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али никад заједно да?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не, нисам био са Бацом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Бацом, добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок био на неком састанку који је одржан крајем новембра у хотелу «Дунав», кад су се предлагала одређена лица на одређене функције цивилне структуре власти?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто сведок овде меша, па спомиње неке одређене ликове који никад нису, од официра, па да видимо да ли може сведок два састанак у један састанак ставља, или да подсетим да размисли још, да ли је постојао, да ли је био још било који састанак после састанка у Велепромету?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неки састанак вас?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У том новембру месецу после операција ослобођења?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: У Вуковару се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок знао Милоша Војиновића и ако је да ли је он био на састанку у Велепромету?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Милоша Војиновића сам познавао али се не сећам да је био на том састанку, нисам сигуран.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је Јакшић био на састанку владе који се одржао у Велепромету?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јакшића сам видео у ходницима тамо, али не знам да ли је био на овоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је био али није дискутовао. Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Колико је дуго трајао састанак тај владе?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: На Велепромету?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па не знам тачно али можда једно четрдесетак минута.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујановић.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је тражио на састанку да се заробљеним лицима и којим заробљеним лицима суди у Вуковару?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па тражио је министар правосуђа Војин Шуша, то је спомињао и Аркан и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аркан је дискутовао?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па спомињао је да треба да се што пре формира цивилна власт и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па фомирање цивилне власти подразумева и пуно неких других послова а не само овог правосудног типа и то суђења за ратне злочине. Па ми остаје нејасно шта је то Аркан спомињао, тим пре што смо чули неке сведоке који кажу да уопште није дискутовао него да је само ту био присутан претећи, једини наоружан на састанку и тако даље?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па добро, било је ту његових добацавања али знам да је спомињао да би што требало формирати цивилну власт и да је као незадовољан са радом војске, шта ја зна, тако.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја нисам добио одговор, ја сам био јасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јасан и гласан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војин Шуша и министар правосуђа и Аркан, ето.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Које заробљенике?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па није именовано заробљенике уопште, него заробљеници, сад који су били ја и ми нисмо у то време знали, нисмо их ни видели ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неких других ближих сазнања типа бар где се налази и колико људи има?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па нисмо знали колико људи има али смо могли видете из просторије где смо се налазили да у хангарима ту који су били иза да се налазе људи непознати и то, нисмо знали уопште јесу ли то све заробљеници, ко је ту и шта је.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли се можда спомињали неки заробљеници који су изведени из болнице?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па на том састанку не знам, не сећам се да су спомињани они, али, значи споменуто је да има заробљеника и нормално видео сам кад сам дошао на Велепроммет да су аутобуси у то време одвозили исто заробљенике у правцу Шида и у правцу Србије.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Одакле су ишли заробљеници нисам чуо?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Са Велепромета аутобус, видео сам аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан, тај дан кад?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па и тај дан видео сам да су људи тамо чекали да, јер су жене, било жена и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли су то заробљеници или цивили који желе да иду негде?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једни за Хрватску, други за Србију.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да је било и цивила али углавном су били тамо аутобуси који су превозили сад овај, вероватно је то, не знам, не сећам се али знам кажем да смо видели ове заробљенике у хангарима да су тамо стајали и да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је иницирао уопште тај састанак?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не знам, председник владе је рекао да се нађемо, јављено ми је да се нађемо у Велепромету, мислим да је било негде око, шта ја знам дванаест, сад не знам тачно колико је сати било, да будем тамо и да се тамо нађемо.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, јел био читан неки дневни ред или је то ишло?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не сећам се да је био дневни ред, то је више био разговор шта даље да се ради и кажем са представници војске и то.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте ли дошли до неког закључка на крају или?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па ништа није, закључак је био да се не може формирати цивилна власт и да остаје и даље на снази војна управа. То је било основно.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел присуствовао тај Антић на том састанку?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не знам, не сећам се да је Антић био у канцеларији и не знам чак ни да сам га видео тамо, Јакшића јесам видео али њега се не сећам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел знаш ко је Чичак, надимак Чичак?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Коју је он дужност имао рецимо за време рата, јел знаш?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па знам да је у ТО био али не знам тачно коју је имао функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За њега смо чули да је он заменик Јакшића.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да је он заменик?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јакшићев био.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја то не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Никад нико није рекао да је Антић био командант, никад нико, е ти си први који то кажеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја за то имам такву информацију и тако сам чуо и то је то, а ја сам мало долазио у ТО тамо да би могло да знам ко је ко и ко је шта, ја кажем оно што сам чуо и тако да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Немам, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени Златар.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Дobar дан. Само једно питање Боро, јел знаш ко је издавао пропуснице у Шиду за улазака наших грађана у Вуковар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко издавао пропуснице у Шиду?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па ја сам издавао једно време, имао сам и тамо помоћнике који су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то пропуснице биле?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па биле су пропуснице да се може кретати, да се може ући тамо према Вуковару и то, значи да могу војска где је, пропуст, односно били су тамо људи који су надгледали ко улази и ко излази и тако, значи морала је бит пропусница са којом би он могао да уђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неку службу тог типа?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је водила евиденције?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Водиле су се евиденције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је то ишло, ево испричајте нам како је то технички ишло, ја желим, ево ја из Новог Сада или из Београда желим да тих дана, те јесени да одем у Вуковар?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па имали смо наш штаб у Шиду који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, како сад то иде?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Издавао пропуснице кад би неко долазио и тражио би, морао је да има разлог односно да се зна зашто иде и куд, онда се уписивало онда то нормално у једну свеску тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него како бих ја уопште знао да ми треба пропусница, знате, ево ја сам кренуо тамо, како бих знао?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Нисте могли, било је људи који нису знали па су кренули и дођу до границе и ту су враћани да морају имат пропусницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, где је граница та била и ко их је враћао са те границе?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па граница је била код Товарника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ту је била граница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту се тражи та пропусница?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко држи ту границу, тај пункт или шта, контролни пункт, контролно пропусни пункт, шта је то већ?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: У то време је војска била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, и враћају се, они их упуте идите где?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да, у штаб и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, где?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ту у Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Шид?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ту сте Ви?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша служба?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Били, служба, неко из службе је био обавезно тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вршите неке провере или?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па вршене су провере колико се могло вршит провере, али није се ту баш ни кретало, да Вам кажем, било је такво време да није било баш ни угодно ићи према Вуковару и то, још је то било и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зона ратних дејстава, јел?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па да, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледа та пропусница?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па то су били блокови у којима је значи један примерак је добијао тај који иде, оно је остајало у евиденцији и нормално била је свеска у којој се уписивала имена и то све, и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Датум, име?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: И нормално временски период на који се даје пропусница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који временски период се давала?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па могло је бити до 48 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не дуже?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па не дуже, зависи, кажем има људи који су се враћали и који су остајали тамо, ти су добијали пропусницу да, писало је тамо да, али било је и који су имали временски ограничено да морају да се врате у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до кад је то стање тако трајало?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па трајало је докле год је била војна управа, то тамо све до Нове године отприлике, тако, док није већ било оно да кажем безбедније и док се није већ формирала полиција која је онда већ преузимала помало дужност од војске, односно посао онај који је радила војска пре тога, почела радит полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је неко из овог другог правца могао доћи у Вуковар преко Ердута и?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са овим северним правцем?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Свуда је била иста процедура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко би рецимо за те људе, ко је њима издавао пропуснице?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па било је тамо вероватно у овоме Богојеву јер тамо је било исто да се, гди су се јављали код преласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, коме?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па исто је тако био штаб који је водио рачуна о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, Ви сте били у то време министар полиције, сад претпостављам да није био још један министар полиције и још једно министарство горе?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па не, није, нисам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На северном делу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Игром случаја ја сам био задужен за тај део према, од Винковаца и Вуковара према Шиду, ја сам био ту задужен и ту ми је било, ја сам био ту, Шуша је био у Илоку и били смо распоређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Шуша?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Војин тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Војин министар правосуђа.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Правосуђа, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто је издавао пропуснице?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па не, него је рецимо тамо био као представник владе за нека друга питања и тако да, јел на овој страни нисмо ни, ја сам био са те стране једини у влади и тако да сам ја био ту лоциран, ови су били на другим местима, ови други у Ердуту и тако , било нас је свуда, зависи од ситуације, зависно како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога та овлашћења Вама и овим другима да ви то, да издајете те пропуснице?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па то смо, да Вам кажем ја сам исто имао координацију са војском и нисам многе ствари могао да радим, рецимо у то време у Шиду је био пуковник Петковић и Суботић безбедњаци којима сам ја свако јутро морао да се јавим у осам сати да видимо шта ћемо данас да радимо и шта ћемо, како да неке ствари завршимо које су биле сад актуелне тај дан, тако да нисам ја ништа радио на своју руку, без њих, и те пропуснице смо увели на њихов захтев не што смо ми то хтели, него зато што смо морали тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, ако је неки борац рањен у току борби у Вуковару, па транспортован овамо у Београд, збринут, лечен, излечен, па се врати назад?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Исто морао је са пропусницом да уђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Треба и њему пропусница?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Исто, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога је добио, исто од Вас?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или од неког другог зависно на ком правцу иде?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Зависно на којем прелазу је улазио, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Златар. Микрофон, микрофон нисте укључили.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Конкретно ко је вршио попис и издавао тамо дозволе и да ли би се тај списак сад било где могао наћи из Шида?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: То не могу да тврдим, али морао бих да, код мене у то време је био Оре Војислав и Синиша Пушкар и Јелена Шегец, њих троје су радили онда у то време тамо, можда чак и постоји свеска у којој су уписивали, али ја сад не могу да.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Где би се то могло потражити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него шта се дешавало, Ви сте били министар полиције, ваљда је то у надлежности тог Вашег министарства. Да ли су та документа сачувана, из Шида пренета негде не знам ни ја где каснијих година?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не могу сад да тврдим то да ли је то где је пренешено и сигурно је негде предано, али јер ја сам негде крајем XII месеца или почетком I месеца господин Стојчић је тражио моју смену и ја сам на његово инсистирање то и урадио, односно прихватио сам то и напустио сам онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да добро да Вас питамо да ли имате других сазнања овог типа где би то могло да буде?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не знам, нисам сигуран да има, постоји могућност.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Добро, ако постоји могућност где би могли наћи то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево не зна, није сигуран.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Каже сам да постоји могућност где би се могли распитати да ли уопште зна неког?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Једино ја могу да контактирам Оре Војислава или Пушкар Синишу.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Конкретно нама треба за 18, 19. и 20. за та три дана ко је ушао у Вуковар ево конкретно та три дана, мени барем требају та три дана да ли је Златар Вујо на списку, да ли је ушао, да ли није да се утврди да нисам био у то време у Вуковару, ја то тврдим стално, али ја ћу то доказати још.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја могу покушати да ако то нешто, ако успем да то нађем да јавим и да се то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да нађете, где да тражите?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Могу само код дотичних, именом које сам именован, они су остали дуже да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да они немају сазнања?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да ли имају неких сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Немам ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко да пита сведока? Не?

Даљих питања сведоку нема, сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд господине Богуновићу? Ви сте дошли из Шида?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли неке трошкове доласка?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не тражим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове доласка не тражи.

Хвала лепо можете ићи.

Фот Дарко.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Председниче, ја ћу напустити, колегица остаје она има пуномоћје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић је рекао да има два питања за сведока, немојте ми завршавамо за 10 минута.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Господине председниче већа, ја имам једну техничку молбу. Да ли би могла да се искључи мало ова клима, ово је страховито хладно, мислим и да је напољу 40%. Нешто са вентилацијом није у реду, претерано је хладно. Како год ја не знам шта је али је страховито хладно, просто се не може седети.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче, ако дозволите, ја бих морао да напустим претрес уз Вашу сагласност и наравно сагласност мојих браћеника, до краја ће ме замењивати колегица Ковачевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, колегиница Ковачевић брани од овог тренутка и Златар Вују и Ђанковић Мирослава и пошто Ви мењате Дозета, онда брани Љубоја Марка. Јесам ли све добро побројао? И колега Штрбац је такође напустио па да видимо у односу на Ланчужанина. Добро. Претпостављам да сте сагласни господине Златар и Ђанковић и Љубоја? Сагласни?

Оптужени су сагласни да их до краја данашњег главног претреса уместо браниоца адвоката Јелушића брани бранилац адв.Ковачевић Снежана.

Сад више не знам кога сам звао. Ви сте Фот Дарко?

Сведок ДАРКО ФОТ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Фот. Извињавамо се што сте овако касно дошли на ред али шта да радимо, боље данас него сутра да опет долазите. Ја се трудим да завршимо што пре. Име Вашег оца је?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Иван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иван? Кад и где сте рођени?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: 17.12.1959. године у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару? Живите у?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Па водим се на Десимира Марића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 12?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је било? То је Ваша пријављена адреса, а стварна?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете водите се на адреси?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Водим се на тој адреси пошто смо правили кућу а сад пресељавамо тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али још увек је ова адреса?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок Фот Дарко, са подацима као са записника од 28. априла 2004. године, упозорен, опоменут, уз подсећање председника већа на заклетву за сведока, исказује:

Господине Фот, саслушаћемо Вас као сведока и данас. Дужни сте казивати истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. У овом правцу Ви сте положили заклетву за сведока кад сте саслушавани прије 4 године у овој истој судници, па Вас ја само подсећам на обавезу из те заклетве.

Кажем, саслушани сте 28. априла 2004. године. Да ли остајете при том свом исказу?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При тим тврдњама које сте нам том приликом изнели? Да ли имате томе нешто да додате, да то допуните чиме?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Зависи ако имате питање, не знам на шта би требало да се допуњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? Ја немам питања за Вас. Ми Вас поново саслушавамо зато што је одбрана неких оптужених тражила да Вас поново чујемо да Вам се поставе нека питања. Дакле, ако Ви остајете при овоме што сте нам том приликом рекли ја за Вас питања немам, а ко има нека се јави.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Пошто ја нисам упознат на шта се одбрана позива да ли ми можете рећи о чему се ради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, наравно да не. Кроз питања ћете све да сазнате. Питања?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ја ћу сад једно питање поставити сведоку. Он је заправо изјавио то у истрази, пред истражним судијом Алимпићем још 26.06.2003. године али како је унето од стране истражног судије тако на тај начин да се не може ништа закључити, мада је мени то јасно, али ја ћу поставити питање сведоку у овом правцу. Ви сте тамо изјавили код истражног судије да сте корисник канцеларије у Велепромету тих дана јер сте писали дозволе за излазак из града, што би неком било занимљиво, - «Присећам се да сам једно пар дана после ослобођења Вуковара можда око 10 дана, значи након 10 дана, односно ослобођења Вуковара у суседну канцеларију видео наредбу од Мркшића која је била стара већ неколико дана где је Мирољуб Вујовић постављен за команданта ТО, а Станко за заменика команданта ТО. Ја сам задужен за обуку. У потпису те наредбе је био Миле Мркшић». Значи, сећате ли се тог исказа?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Сећам се, али могу чак да будем прецизнији.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: То бих Вас ја молио, управо то.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Пошто у то време ми смо имали организовану, у ствари договорену у Београду на сајму да ћемо презентовати неке слике града какав је у том тренутку и ја сам требао ту групу углавном људи који су учествовали у борбеним дејствима да поведем тамо да једноставно презентујемо у каквој се муци налазимо не би ли остварили неке контакте што се тиче помоћи при изградњи послове сарадње и такве ствари и сећам се баш на тај дан, а скоро сто посто сам убеђен да је то био датум 15.12., да сам ушао у канцеларију и да сам тад затекао на столу ту наредбу о постављењу. Е сад, тачно који датум је та наредба издана не могу да се сетим пошто ја јесам погледао али прође већ 17 година од тога. Али знам да је по тој наредби, кажем Мирољуб постављен за команданта штаба, Станко за начелника, ја сам био заменик задужен за цивилне послове и обуку, тако је чини ми се гласило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико Ви, да се онда наставимо, да расправимо сад. Колико Ви дуго радите у тој канцеларији пре тог 15.12?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Па знате шта, то је релативна ствар била рећи радити у канцеларији пошто како смо стизали са терена то је било једно место где сам ја у ствари долазио. Е сад, то није ни радно време да сам ја тамо од 8 до 16 часова нити је било одређено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него питам Вас да ли знае кад су престале борбе у Вуковару?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: 18. новембра, у ствари 19, пре њу рећи 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ту канцеларију користили пре тога?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Мислим да јесам неко време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте неко време?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Да.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да судија, он говори након ослобођења каже овде у исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није спорно, није уопште.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ја више немам питања, хвала.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: То је била једна од канцеларија дуж ходника која је била слободна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су борбе престале 18. или 19. до 15. новембра је малтене 30 дана, а не 10 како Ви говорите.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Децембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Ја говорим о децембру, не новембру. Ви сте рекли до 15. новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су борбе престале 18. или 19. новембра, ако сте Ви ту наредбу нашли 15. децембра, онда то није 10-ак дана старости неке наредбе него 30-ак дана.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Ја не знам кад је она издана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда је то и 30-ак дана.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Мислим да се нешто не разумемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30-ак дана је од престанка борби. Наредба коју Ви нађете је 15. новембра је стара 10-ак дана.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Судија, да Вам објасни сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гардијска бригада је напустила простор Вуковара неспорно 24. новембра, па је од 24. новембра до 15. децембра 21 дан и наредба не може да буде стара 10-ак дана, наредба може бити само стара 21 и више дана. Да ли ме сад схватате?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Јесте. Међутим, Ви сте, извините што Вас исправљам, направили лапсус рекли сте од 19. новембра до 15. новембра и зато сам ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватате у чему је проблем? Први је проблем од куд Вам сад то 15.12. кад никад пре тога нисте поменули 15.12? откуд сад одједном знате да сте ту наредбу нашли 15.12?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Па управо сад Вам покушавам објаснити. Пошто смо тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И други проблем је овог типа не може бити стара 10-ак дана како сте раније говорили него бар 21 јер не може Мркшић, како би могао Мркшић на терену Вуковара, више није на терену Вуковара 21 дан да изда наредбу и да постави тамо некога.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Да ли можемо део по део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изгубио је овлашћења човек, сва овлашћења је изгубио.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Да ли можемо да разјаснимо део по део?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Е овако: ја вам говорим о томе када сам пронашао ту наредбу први пут када сам је видео. Кад је она тачно издана не могу да се сетим, знам да је била пре тога рока, значи није дан, два, три можда 10-ак, можда чак и више дана пре тога, не могу то са сигурношћу да тврдим кад је она написана, а ли могу скоро са стопостотном сигурношћу да тврдим да сам ја први пута видео на тај дан кад смо кретали за Београд на сајам, то могу са сигурношћу јер сам је тада први пута видео на свом столу. Ко ју је ставио на сто, када не знам можда се десило да вам право кажем не сећам се да нисам био пар дана у тој канцеларији јер то није било моје радно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте шта кажете у поступку истраге код судије Алимпића. «Додајем да сам ја користио једну од канцеларија у Велепромету тих дана јер сам писао дозволе за излазак из града. Присећам се». Ја сад морам да потенцирам на неким терминима.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Добро, нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Присећам се да сам једно пар дана после ослобођења Вуковара, можда око 10 дана», најпре кажете пар дана, пар дана зна се колико вуче, на колико асоцира, два дана, три дана, ево можда око 10 дана, разумете, Ви кажете пар дана, па онда око 10 дана и онда сад кажете 15. новембра 2007.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Па сад ће бити негде 16 и по година од тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се. Чим се тако сећање побољшава с протеком времена одмах имамо проблем, одмах морамо да проверимо како до тога долази.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Е овако рећићу вам. Ја поприлично тога сам сачувао још из времена борбених дејстава. Игром случаја, баш пошто причам пресељавамо се тих дана из стана у кућу тако да због тога сам поменуо ту адресу, па између осталог сам пронашао и неке мапе из времена рата и такве ствари и онда сам мало сео, имао сам времена, размишљао, присећао се јер некад вам се деси да видите неког пролазника и он вас подсети на сасвим неки десети догађај неvezано уопште за њега, е тако исто и код човека, барем код мене се тако дешава да ме нека ситница подсети на нешто што је тотално неvezано са тим тренутком. Причао сам

баш тих дана при пресељењу са мојом мајком о некој нашој родбини и баш и она је тада поменула датум каже «знаш оног дана кад сте отишли за Београд тад су нестали и они браћа Миоте» и сад оно почео сам се враћати у тај период и знам да смо ишли негде после подне, да сам пре тога дошао у ту канцеларију и тада сам пронашао ту наредбу. Е сад то пар дана, 10 дана једноставно онда можда нисам довољно пажњу обратио на то шта говорим у том моменту јер шта ја знам за мене пар дана је све нешто испод месец. Разумете, сад пар дана нисам мислио чисто на пар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сад онда објашњавате да је већ била стара неколико дана?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Знам да није био тај датум на њој кад сам ја њу нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15.12. сте је нашли а стара неколико дана? Да ли Вас сад то нешто подсећа?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Кажем можда се нисам тада прецизно изразио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад би то могла да буде?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Ја могу да претпоставим, не могу да кажем са сигурношћу, али могу да претпоставим да се кретала негде пред сам крај новембра, пред сам крај, али не могу да кажем који је датум, ја могу само ово сам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово су чињенице, значи утврђене писменим доказима, причама оптужених, сведока. Гардијска бригада са Мркшићем терен Вуковара напустила 24.11.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Не сумњам. Ја Вам говорим оно чега се сећам са сигурношћу, све остало би било нагађање и лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Пробајте сад да се сетите овог типа. Да ли је гардијска бригада још у Вуковару кад сте Ви то нашли невезано сад за датуме да ли је 15.12. да ли су они напустили 24.11. потпуно небитно, него само ситуационо јесу ли они још ту или нису?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Не, сигурно нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему Ви то?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Па управо због тога што смо тада већ размишљали о неком формирању неког одсека, војног одсека у Вуковару и такве ствари. Знам да су отишли, то знам сигурно ради тога што су тад били, да ли је још било београдске војске и тако, имали смо много случајева где су резервисти пуцали на цивиле па је и рањених и изгинулих било, знам да је у питању и од рецим Мише Роквића отац је рањен, па су онда убили Дулета Рибара, све резервисте. То се дешавало у том периоду. Исто тако знам да тада већ није било гардијске бригаде пошто нисам у то време, нисам пратио ко је командни састав па нисам могао да одем рецимо до Негославаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема гардијске бригаде, јесу ли Мирољуб и Станко ту?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема гардијске бригаде? Да ли су ту Мирољуб и Станко па Ви сад са њима ево овај командант, овај заменик команданта, а Ви неко за обуку, да ли сад са њима причате шта је?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Нисам знао. Зато вам кажем нисам уопште знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не него сте нашли сте тај папир у коме пише, то сте нашли, дакле тог дана кад сте то нашли тај папир да ли онда причате са Станком, са Мирољубом, овај командант, овај заменик, Ви задужени за обуку, да ли причате нешто о том смислу?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто не?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Па зато што сам ја тада већ били смо у покрету оно да идемо за Београд. Ја сам то пред сам полазак нашао јер то јутро нисам био у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте остали у Београду?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Па једно пет, шест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет, шест дана? Па добро занима јесу ли ту Станко и Мирољуб, тај дан кад сте Ви то нашли да ли су они тада ту?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Ја јесам њих тражио али нисам ниједног затекао на Велепромету, а нисам имао времена да их хитно тражим ко зна где у граду, јер смо ми са Велепромета тамо се окупили и тамо смо, одатле смо кренули за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да је Вујовић био рањен у току борбе?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад је то било?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам је рекао да је то било 4. новембра?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Не могу вам то рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да се вратио у Вуковар 14. новембра.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Ја сам отприлике у то време се таман вратио пошто сам ја био рањен 02. октобра, таман сам се вратио са ВМА. Е сад, оно обилазио сам своје другаре и све, сад тачно кад је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вујовић још који пут рањен?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Ја мислим да је Мирољуб неколико пута рањаван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У борбама?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули за овај један пут. Да ли знате да га је ранио и неки његов да ли му је био телохранитељ или?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад је то било?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Не могу вам рећи датум, али ја сам тог човека два дана возио у ауту да му сачувам главу да бисмо га испитали ко га је на то платио да то уради али тачан датум не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то, и ово кад сте нашли овај папир, како се то временски уклапа и слаже? Шта је пре, а шта је после по Вашем сећању?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Не знам. Кажем, ми смо били 4, 5 дана али ту се негде то уклапало, ту се негде око 15-ог то његово рањавање кад му је метак овде прошао од шкорпиона испалио метак и онда како смо касније сазнали он је у ствари испалио метак и онда га је бацио доле и онда је после причао како му је испало доле па је сам опалио, али сад тачан датум не знам и знам да сам га возио два дана у ауту и то га држао као мало воде на длану да не би неко из беса што је ранио Мирољуба да га не би неко убио да га можемо саслушати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић каже да је он рањен то други пут 04.12. и Ви га 15. не можете тражити по Вуковару јер није тамо, човек је у болници, цео децембар није ту.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Шта цео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цео децембар није ту, није у Вуковару, што у болници, што на Златибору?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Не могу Вам то тачно рећи, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може бити 15.12. немате шта да га тражите 15.12. јер није тамо. Ви кажете да сте га тражили, али знате да је рањен и овог човека који га је ранио возите.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Ви сте питали Мирољуба и Станка да ли сам тражио да се с њима консултујем. Ја сам рекао да, није било никога тамо у канцеларијама, где су били не знам јер се не сећам, не могу да повежем датуме те у то време, било је врло конфузно стање а нико од нас није носио ни календар у џепу нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15.12. кад је та наредба била Ви мора да знате ако је тачно што Вујовић каже да је рањен 04.12. и ако је тачно да сте Ви то нашли 15.12. дакле, под те две претпоставке, ја само претпостављам, ја ништа не закључујем, него само полазим од Ваших тврдњи па ако их узмемо као тачне 15.12. Ви нема шта да тражите Вујовића јер знате да га не можете наћи. Разумете? 15.12. Ви знате да га не можете наћи ако је тачно да је то 15.12. и ако је тачно да је Вујовић Рањен 04.12. Ако то није тачно онда су нека друга.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Ви сте ме питали за њих двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ја сведоку предочавам неке ствари, неке ствари не могу да иду под условима да су неке друге тврдње тачне.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ја тврдим да сведок ни не зна шта сте га питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због тога што сведок данас после толико времена долази. Браниоче нисте добили реч.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долази са тврдњама типа е то је било 15.12. Дакле, имамо сведока који мења своја казивања. Браниоче, нисте добили реч. Добро. Дакле, ова резонувања служе само за то да Вас подсети, да Вас подсети да видимо шта је стварно истина по Вашем најбољем сећању.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Оно што говорим то је оно чега се тачно сећам. И за нечега вам могу рећи тог се тачно сећам, а за нечег не могу, јер не сећам се тачног датума. Кажем, код нас нисмо имали календар ни ништа, није било никоме ни интересантно време. Био ми је интересантан тај 15.12. да је тада било отварање онога новогодишњег сајма у Београду и ми смо требали доћи да ли на сам дан или који дан раније да урадимо неки штанд са фотографијама пошто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То разумем.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Е сад, због тога што смо се тада баш паковали за Београд и што је нас 15-ак је ишло тамо да пронађемо уопште возила која су нам потребна да би се превезли тамо, те материјале које смо носили, зато сам упамтио тај датум, ни због чег другог, иначе сваки дан ми је био потпуно исти, гледаш да сачуваш главу и да доживиш сутра, а који је датум по календару савршено се никог није тицало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту канцеларију на Велепромету још неко користио?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ову канцеларију у коме сте Ви нашли то писмено још неко користио?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Она је била отворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко користио у смислу да је користи за обављање неких послова? Ви сте ту издавали дозволе за излазак из града, па Вас питам да ли је то још неко користио?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Нисам само ја издавао, мајор Жигић је на другој страни имао једну малу канцеларију, столарију и он је тамо исто издавао те дозволе за излазак. Он је имао свој блок, ја сам имао свој. Критеријума неког одређеног није било, у принципу то су све били људи који су били учествовали у борбама па су пожелели да иду видети своју родбину, породицу негде напоље, е њима су се издавале те дозволе за излазак. А сад, значи одређено време није било неко радно него како ме је ко срео и оно сустигао и затекао тамо, еј је ли можеш да ми напишеш дозволу, могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у тој канцеларији 14.12?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 13.12?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 12.12?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Господине, Ви мене питате шта се дешавало пре 16 година по датумима шта сам радио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не него питам Вас само оно колико сте често били у тој канцеларији и користили је, да ли је то било свакодневно?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Могуће да сам био данас пет пута по 10 минута, могуће да нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас да ли је то било свакодневно, не сад неко пуно радно време типа од 7 ујутру до 15 сати? Разумете?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Могуће у то време ја сам још водио један мали центар за обуку, људи који су још увек пристизали као добровољци, људи Вуковарчани који су се враћали, а моја идеја водила свему томе била је да причам људима шта смо ми преживели да у случају активирања поновних борбених дејстава што мање људи нам страда. Е сад, у том, на тој релацији од моје мајке, морам да је поменем, морам и објаснити зашто. 1991. године ја сам био рањен 02. октобра, брат ми је погинуо пола сата после, отац трећи дан после тога. Она је била изузетно ровита жена и мени је било битно да сваки дан што је више времена проведем с њом, посебно због тога што кад је сахранила брата и оца неко је рекао да сам ја подлегао ранама па ме је ишла тражити у Београд да ме сахрани поред њих двојице и тако. Тај део времена који сам се трудио да максимално посветим њој сам њој посвећивао. У међувремену сам обилазио ову једну кућу где смо направили тај примитивни центар за обуку, у ствари место где ће људи преспавати а ово ишли смо даље на терен да им објаснимо и како се служи са оружјем и све остало. Кад сам стизао између свега то, било то ујутро, било то увече, ишао сам и тамо. Неко време је, како се зове патолог Зоран Станковић, нон стоп ме је тамо по Велепромету прогањао да му пронађем довољно људи који ће да ископавају лешеве околу, да их пренесе њему на обдукцију и такве ствари, па на постројавању рецимо буде 100, 150 људи, док дођемо до циглане где се вршила обдукција мени дође 10 људи, ја их пошаљем тамо али успут побегну неће људи то да раде. Е сад, у свом том хаосу, сад да вам кажем данас сам био 5 минута или 15 или 5 сати, лагао бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у том смислу Вас нисам питао, него само у смислу колико често сте након престанка борби у Вуковару колико често сте користили ту канцеларију, колико сте имали потреба и посла да будете у њој?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Па и то нисам знао, јер ми се рецимо деси да негде у пролазу ме неко пита да ли моћеш да ми издаш ово, могу, ајде са мном идемо до Велепромета, испишем му ту пропусницу, седнем у ауто и идем даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се запитали откуд сад то, откуд ко је то донио, откуд та наредба ту, ако је јуче, прекјуче, два дана, три дана пре тога није ту била и Ви је сад ту затекнете, да сте Ви који користите, ја сам затекао, нашао у неком мом радном простору нађем нешто, откуд то?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Чак сам шта више био помало љут што нисам раније сазнао за то, али с друге стране пошто вам кажем да једноставно спремали смо се да идемо за Београд, временски нисам имао времена да сад ја станем па да се

распитујем ко је то донео, кад је донео, зашто је донео и све остало и зашто тек сада то затичем на свом столу, стварно нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања? Изволите колега?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ћемо ми ово да завршавамо данас или да направимо неку паузу или шта ћемо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то питање за сведока?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није, него за Вас, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да завршимо с овим сведоком, мислим заиста не можемо никад знати шта нам који сведок донесе, да завршимо с овим сведоком па да замолимо господина Цревара да дође сутра, тако да је то моја идеја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Давао је до сада два пута исказ сведок, једанпут у истрази, рекли сте који је то био датум, једанпут на главном претресу. Никада до сада није споменуо тај 15.12. данас је дао то објашњење па га ја питам из којих разлога то није спомињао други пут кад је саслушаван у овом суду, значи није било прво саслушање, није било истрага, како то тек данас да се сети таквог податка и да је то баш било те године сајам а није било 1992. године, 1993. или неке претходне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дао је своја објашњења колега.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Само сам на том сајму био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања, приговарам исказу сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања сведоку других него приговарам његовом исказу о начину, мислим да не треба да појашњавам разлоге како се може неко касније сећати боље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приговор? Добро. Даље.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Да ли могу да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Да ли могу да појасним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ништа више, чули смо Ваша објашњења. Можемо само да их прихватимо или да их не прихватимо.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само два кратка питања. Пошто је сведок рекао да је у потпису био Миле Мркшић, да ли је сведок сигуран да је био Миле Мркшић или је то можда била влада или је био први војни одсек или да ли се сећа можда тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је Миле Мркшић, не може тако, нема је ли сигуран, није сигуран. Даље, следеће питање.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па ја питам само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам ово. Не може тако.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Следеће питање. Ко је сведока из Борова Села после упутио за Вуковар да ли се сећа?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Из?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Из Борова Села?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Јесам са једном јединицом био на потезу Трпинска цеста.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, да ли је неко упутио, баш ко је од старешина од овога, онога и тако нешто? Ништа само то?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Покушавам објаснити. Али пошто на том северном делу фронта има неких пет или шест српских села било је сасвим довољно људи да држе тај релативно мали део фронта, фактички једну улицу и једну раскрсницу, а с ове јужне стране су били само Негославци, Мирковци затворени, сматрао сам да треба да се иде помоћи са јужне стране фронта. Том јединицом испочетка је командовао капетан Костић Војислав и њега сам у то време питао рекох да ли постоји могућност да се пребацимо на тај јужни део фронта пошто при планирању првог напада на град су одбили мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате толико широко објашњавати господине Фот, не морате толико, непотребно, кратко и јасно одговорите.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Костић Војислав.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко? Златар Вујо?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Дарко, да ли се сећаш Далматинске улице, мораш се сећати био сам и рањен? Да ли сам био тада с тобом у акцији ту? Из Пролетерске кад смо прешли у Далматинску?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Да.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Добро. Цела чета, рекао си да имаш спискове од целе чете, имаш? То ми је драго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према микрофону ништа неће бити забележено.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Извините. Имам и дан-данас те спискове наше јединице.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Било би добро онда да му предочите изјаву од сведока сарадника број 1 који тврди 02.10. да сам ја с њиме на другом месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да сте Ви с њиме?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Да сам 02.10. упознао се са сведоком сарадником и да сам на другом месту, да сам с Радићем учествовао и са Шљиванчанином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то искључује једно друго?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Па искључује. 02.10. ја сам у Далматинској улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 02.10. у Далматинској улици и истог тог дана или тих дана, почетком.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Он тврди 02.10. да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упознајете се с неким господине Златар.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Могу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Сведок сарадник тврди 02.10. да сам ја у Петровој гори улици, то је разлике 4 км, 3 км скоро. 02.10. ја сам овамо, Дарко је рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то друга планета? Реците ми да ли је Далматинска улица у Вуковару 02.10. и Петрова гора 02.10. да ли су то две планете да се не

може бити у току истог дана на тако кратком размаку да се не може доћи, да се не може прећи преко баријера, разумете?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Да, извињавам се напао сам апостола па не смијем рећи. Дарко, штанд у Београду ту си био ту, Симо Самарџија, за Ђанија нећу гарантовати да је био, вас двојице се сећам, тебе, Сима Самарџија, Сима је тамо с оним певалкама стално шуровао тамо, то мораш знати. Да ли се сећаш да сам дошао ту негде око 25.12. са штаком сам био?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар, не смете овако постављати питања. Она у себи у знатној мери садрже одговор. Да ли се сећаш да сам тада и тада био са штаком. Не, питање је како сам тада изгледао, да ли сам био карактеристичан по било чему, сугеришете му, у знатној мери му сугеришете знате.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Готово је сад. Око 25.12. ту смо били, ту се тад, тад сам први пут видео оне налепнице ТО Петрова Гора, то је ту, ту сте имали негде те налепнице с оним орлом и то, да ли се сећаш тих налепница да се то појављивало, то сам тад први пут видео на штанду ту код вас.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Да.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли ми можеш рећи само кад су те налепнице одштампане, да ли се сећаш да ли је то XII месец, да ли је то?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Ја колико се сећам ми смо то добили на самом сајму.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Господине председниче већа, то је управо због оних налепница што сведок сарадник тврди да сам ја носио налепницу. Те налепнице су штампане после рата, после ослобођења града Вуковара.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Чак и у Београду у то време.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: После ослобођења града Вуковара налепнице ТО Петрова гора са белим орлом то је штампано за Београд за сајам, ја знам да сам их видео тад на сајму и оно што сам ја убеђивао да није истина.,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још питања?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Па ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли још неко нешто има да пита сведока?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Да ли могу ја себе нешто да исправим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Хвала господине Златар.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Ово око наредбе за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево жели да се поздрави господин Златар с Вама. Изволите?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Ми јесмо неколико дана раније отишли пре тога сајма и дан, на сам дан поласка сам видео ту наредбу, значи можда чак и после 15.12. сад више нисам сигуран ни за 15.12. Ја сад се размишљам да је негде 5 дана је трајао сајам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојмо даље, можете и годину промијенити.

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Нећу променити годину него оно чисто желим бити прецизнији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Везано је за догађај само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ДАРКО ФОТ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове доласка не тражи.

Хвала лепо можете ићи.

Ми ћемо замолити ове људе из Службе за подршку и помоћ сведоцима да се извину у наше име сведоку. Да ли је ту сведок? Дајте позовите га да му ја лично објасним и да се извинем што данас га не можемо саслушати.

Док сведок не дође. За сутра смо планирали сведока, између осталог и Борисављевић Сређка. Сведок Борисављевић је тешко болестан, бар тако нам пише човек већ други пут. Он болује од неког канцера, операције па штитасте жлезде итд. Да ли инсистирате на овоме да сведока болесног? Господине Вујовићу? Добро.

Добар дан господине Цревар.

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми се извињавамо, сад је пола 4, непланирано остали смо дуже него што смо мислили. Извињавамо се што нисмо стигли да Вас данас саслушамо, па ћемо Вас замолити да дођете сутра поново. Трошкове ће суд да.

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Нисам у тој могућности пошто ја радим код приватника, ја сам требао и данас да пошто сам возач, требао и данас да возим па сам добио на основу судског позива слободно, али за сутра ја такво одобрење немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате од нас и обавезу Вашег газде да сарађује са судом утолико што ће Вам омогућити да дођете овде, да не смете имати никаквих штетних последица због тога што долазите на суд данас и сутра и било кад и реците тамо да се не игра уопште на тај начин са и Вашом судбином и са неким стварима. Ми ћемо наравно Вам дати потврду у овом смислу да очекујемо да Ви Вашу обавезу испуните и сутра, да дођете и сутра, то је правдање за Вашег тамо газду.

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Видећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујемо се. Наравно трошкове ћемо и за данашњи долазак и за сутрашњи, трошкове ћемо ми сносити. Хвала лепо. Дакле, сутра у пола 10 иста ова судница, први ћете Ви бити на реду. Хвала лепо.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су оптужени Вујовић и његов бранилац адв. Заклан одустали од предлога да се непосредно саслуша сведок Борисављевић Срећко, будући да је овај сведок известио суд приложивши и одговарајућу лекарску документацију о томе да је тешко болестан па су и они сагласни да се записници о ранијем саслушању овог сведока прочитају.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Претрес СЕ ПРЕКИДА.

Наставиће се 17.06.2008. године са почетком у 09:30 сати, судница бр. 1, зграде овог суда.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈ